

Giới thiệu Để Anh Yêu Thương Em

Thể loại: Truyện tự sáng tác

Em chẳng hề lung linh như muôn hoa ngoài kia, chỉ lặng lẽ giống như hạt cát nằm trong sa mạc, cũng giống như hoa dại bên đường.

Nhưng

Để anh phải trầm luân

Để anh phải mong nhớ

Để anh phải yêu

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-1: Lời mở đầu

Tôi là một đứa con gái tình nghịch ư quậy phá

Người ta nhìn tôi lắc đầu chán trường :rằng... tương lai của tôi là một mảng u tối không nổi thoát

Là thứ rẽ ngang vào sự xa đọa của xã hội

Là thành phần chỉ biết ăn chơi đủ đờn suốt ngày đánh đấm chân tay... mở mồm ra là văng này văng nọ...

Một đứa trẻ không cha không mẹ...sẽ là một đứa hư hỏng....

không có sự dạy dỗ của cha mẹ thì làm gì có tương lai.

Nghe họ bàn tán sau lưng tôi chỉ cười nhạt

Ừ... họ có mặt trên đời sớm hơn tôi rất nhiều nhưng... họ có trải đời nhiều bằng tôi chưa?

Và... một trong số người đang bàn tán về tôi ấy.... họ đã thực sự có những đứa con ngoan?

Phải tôi hư... nhưng tôi không hỏng...

Tôi biết cái gì đúng cái gì sai. Tôi vào bar làm việc từ khi 15 tuổi, dùng mồ hôi của mình đổi lấy vị tiền... không giống những đứa thích ăn chơi đủ đờn vào đó để đốt mồ hôi công sức của bố mẹ chúng. Nhưng không có chúng thì tôi đây cũng không thể tồn tại ở cái xã hội này

Tôi cũng đâu có muốn mình đang phải lai lưng ra kiếm kế sinh nhai. Tôi cũng muốn có một cuộc đời vô tư như những đứa trẻ khác... có cha có mẹ....

Ước mơ cũng chỉ là mơ ước mà thôi

Cái cuộc đời này nó vốn khôn nạn như thế

Xô bồ bon chen đến ngẹt thở. Mặc kệ người đời xia xối ra sao tôi sống cho đời tôi. Đâu cần để ý nhiều.

Còn người đó... được nuôi nấng trong kén vàng... tiêu tiền không biết mặn. Nhưng đâu ai biết người đó đang mệt mỏi lắm....hắn giàu.... nhưng nỗi khổ của kẻ giàu là suốt ngày tranh quyền đoạt thế, chém chém giết giết.

Hắn và tôi giống nhau....đều giống như con dao hai lưỡi.

Và giống như là định mệnh

Hoặc kiếp trước tôi nợ hắn hoặc hắn nợ tôi...

Nên.... cả hai bị buộc lại với nhau....

Mãi mãi...

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-2: Cú va chạm

Như thường lệ tôi thức dậy đúng 5h sáng để chuẩn bị đi học. Bạn thắc mắc tại sao một đứa trẻ mồ côi, lăn lộn kiếm tiền từ bé đủ tiền để đi học đại học?

Tôi không ngại giải thích một chút. Tôi bị bỏ rơi trong một ngôi chùa ở ngoại ô thành phố rồi được chuyển vào một trại trẻ mồ côi. Ở đó tôi được đi học, vì tôi là đứa trẻ khó gần nên không một gia đình nào muốn nhận nuôi tôi. Tôi bị tẩy chay, bị ghét bỏ...không một ai muốn tiếp xúc, không một ai muốn làm bạn...cũng không một ai đểm xia đến một đứa như tôi và trong suy nghĩ của một đứa trẻ tôi một lần nữa bị bỏ rơi.

Tôi trốn khỏi viện mồ côi. Lang thang, vừa khóc vừa cười. Vừa đói vừa rét. Vừa ra hận vừa căm thù

Nhưng mà...

Trong những vết đen trong cuộc đời tôi.... ít nhất còn có một vết sáng

Tôi gặp bà khi đói là mê man, người hơi rình, mặt mũi lem luốc bẩn thỉu

Giống như bà tiên hiền hậu soi sáng cái cuộc đời tăm tối của tôi

Bà sống một mình trong một căn nhà nhỏ. Căn nhà ấy là nơi tôi lớn lên... là nơi dạy tôi cười. Dạy tôi chữ ân... chữ tình

Dù thiếu thốn chạy ăn từng bữa nhưng người phụ nữ kiên cường ấy vẫn lo đủ cho đứa cháu nuôi này ăn học

Tôi đã từng tưởng rằng mình rất hạnh phúc nhưng khi căn bệnh ung thư quái ác cướp mất bà của tôi

Tôi lại một lần nữa khép chặt mình vào trong cái vỏ bọc cô đơn... không còn bà... không còn ai quan tâm tôi... vậy tôi sống thật vô ích quá

Cuộc đời này sao lại bất công với tôi như vậy

Rồi tôi nhận ra mình luôn là kẻ trốn chạy. Tại sao không làm chủ cuộc sống của mình tại sao tôi mãi mãi để cuộc đời đưa đẩy

Tôi nghĩ chắc bà cũng muốn tôi sống tốt.

Từ đó tôi lại lần nữa lột xác trở thành một con người hoàn toàn khác. Tôi xin việc khắp nơi để trang trải cuộc sống. Lo tiền ăn tiền học, tiền sinh hoạt

Một đứa trẻ 15 tuổi như thế đấy...

Cuộc sống bận rộn không cho phép tôi nghĩ tới chuyện khác.... gạt nỗi lo đi mà sống vui

Cứ như thế cho tới khi tôi thi đậu đại học

Nhờ người trông coi nhà của bà, tôi khoác balo lên thành phố bắt đầu một cuộc mới

Xin được việc trong một quán bar nổi tiếng thu nhập cũng dư giả hơn.

Cuộc sống có phần nhàn hạ hơn

Như mọi sáng tôi ra khỏi nhà lúc 6h để bắt xe đi học....

Trên chuyến xe bus đông nghẹt... rất nhiều đôi âu yếm nhau. Nóng bỏng ôm với áp không thấy bọn FA đang tồn tại à?... tôi lắc đầu

Kitttttt.....

Xe bỗng thắng phanh gấp.... định mệnh nhà nó bị đập đầu vào thành xe đau điếng

Chưa kịp định thần lại sau cú va thì... một cái bóng lao nhanh về phía tôi

Rầm

Một tiếng nữa tôi và hấn ngã lăn xuống sàn tệ hơn là môi chạm môi trong một tư thế ám muội

Tôi đẩy hấn ra chống tay đứng dậy

Mẹ kiếp. Đau vãi ra.

Nghe loáng thoáng tiếng bác lái xe chửi ai đó

-xin lỗi

Tôi có nghe thấy tiếng một tên con trai nhưng thôi kệ cha hấn... coi như xui xẻo

Chỉ là chạm môi thôi không có gì to tát

-Xuống chạm Linh ơi!

Tiếng anh phụ xe lạnh lạnh

-Biết rồi anh không cần hét nên

Tôi chen qua dòng người lăm bằm

-Cái con bé này nay ăn bả gì thế?

-Đen cháy người. Em đi đây

Tôi vẫy tay chào rồi chạy vào trường

Hấn lẳng lẳng xuống xe khẽ liếm môi

-Mùi vị không tệ. Linh???? Tôi sẽ nhớ tên em

Tôi vừa đặt balo lên bàn thì một lũ con gái kéo vào. Mấy con bựa dòi dờ hơi rảnh rỗi.

-Hạ Linh tao đã nói mày không được tới gần anh An rồi cơ mà mày điếc à? Mày định dùng bộ mặt giả tạo của mày để quyến rũ anh An

Tôi thờ dãi. Đáp

-Bọn mày không có việc gì làm sao? Tao chẳng nhân đạo cũng chẳng giả tạo. An của chúng mày liên quan gì tới tao? Làm ơn hốt nó ra khỏi đời tao. Đứng làm phiền tao.

-Mày nghĩ mày là ai mà dám ra lệnh cho bọn tao

-Đúng vậy... đúng vậy....

Lũ nhèn nhện này ức cả chế

-Tao nói nghe này...chả ai tàn bạo như tao.Đừng để tao lao vào cuộc chơi cũng đừng tao bôi đen cuộc đời chúng mày

Tôi nói. Mặt vênh lên khiêu khích

Muốn chơi với Hạ Linh này? Được thôi có gan cứ thử mà xem

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hoa anh túc

-Hạ Linh, mày đừng tưởng mình một tay che trời anh An không thích cái loại xấu như quỷ như mày đâu đừng có mà tưởng bở. Chẳng qua anh ấy chỉ ham vui thôi...loại con gái lẳng lơ như mày thật không xứng với anh ấy... đũa mốc mà đòi chùi mâm son, quạ thì không thể thành công được đâu. Tỉnh lại đi

Một con bé trong lũ nhèn nhện lớn tiếng dạy tôi

-Nói xong chưa? Xong rồi thì rút đi,tao không muốn nghe nữa

Tôi trừng mắt

Sinh viên ùa vào giảng đường ngày một đông hơn lũ nhèn nhện lùm nguýt một hồi xong cũng bỏ đi

Tôi gục đầu xuống bàn chợp mắt một lúc thỏa mãn sự mệt nhọc đang hoành hành

Một lúc chuông reo tôi mới dậy

Vừa mở mắt liền giật mình vì nhìn thấy khuôn mặt đáng ghét... đáng hận của tên mang lại hàng tỷ cái rắc rối cho tôi... Nguyễn Bảo An-hotboy của khoa ngôn ngữ học năm 3 nổi tiếng nhất cái trường quốc tế này...

-Linh dậy rồi à? Sao hôm qua An gọi Linh không bắt máy. Linh có biết An rất lo không?

An nói liến thoắng. Tôi chỉ ước mình có thể nhét được cái rết l vào miệng cậu ta

-Cậu lảm nhảm quá. Im lặng một chút đi

Tôi cau có. An cười toe

-Rồi rồi. Linh đừng tức giận được không

Hắn chớp chớp mắt

-Nguyễn Bảo An. Cậu.... đừng xuất hiện trong cuộc đời tôi nữa có được không?

Tôi thống khổ nói. Cuộc sống của tôi không có cậu ta cũng đủ phức tạp lắm rồi.

-Linh, tớ làm sai gì khiến cậu giận à? Tớ nhớ là tớ rất nghe lời cậu mà. Cậu nói tớ không được đưa đón cậu tớ cũng làm rồi. không được bám theo lúc cậu đi làm tớ cũng làm....

An thiếu não người nói

Tôi vội xen ngang

-Cậu không làm gì sai nhưng mà tớ rất mệt mỏi với đám Fan của cậu. Tớ chỉ muốn ăn học một cách bình thường thôi đừng biến tớ thành tâm điểm của sự ganh ghét nữa có được không

An lắc đầu

-Pháp luật không cấm tớ yêu cậu càng không cấm tớ theo đuổi cậu. Hạ Linh việc từ bỏ cậu tớ từ chối còn cái đám hồ cá đó tớ sẽ giải quyết nên cậu đừng lo. Hạ Linh.... cho tớ một cơ hội đi tớ sẽ khiến cậu trở thành người con gái hạnh phúc nhất thế giới này

An nắm tay tôi khẩn cầu

Tôi rút tay lại lắc đầu

-Cậu và tôi. Ngàn lần không được. Chúng ta quá khác biệt

Tôi chưa thấy ai mặt dày như cậu ta. An chẳng vì lời nói của tôi làm buồn lòng cậu ta vẫn nhe nhòn

-Không có điểm chung chúng ta sẽ tạo ra điểm chung. Từ từ tìm hiểu mới thú vị chứ

Tôi thờ dãi..

Chả muốn nói nữa

Tôi và An gặp nhau lần đầu tiên ở nhà vệ sinh nữ....!

Vì trốn Fan mà chạy vào nhà vệ sinh nam trốn nhưng không biết cậu ta xui xẻo thế nào mà nhào vào nhà vệ sinh nữ. Hôm đó... tôi bị phạt rón vệ sinh vì tội đánh nhau....trong cái rùi có cái xui khiến tôi gặp An.... tưởng biến thái tôi sẵn có cây chổi lau sàn trong tay quật cậu ta tới tấp.... sau đó còn nói cở An xuống phòng hiệu trưởng

Sau đó ngày nào An cũng bám theo tôi nói phải khiến tôi chấp nhận yêu cậu ta... nói tôi chính là định mệnh của cậu ta...

Thật không hiểu nổi cái con người này

~

-Vũ. Cậu tới muộn

Nhìn thấy dáng người của thằng bạn thân Kha đã lên tiếng trách móc

-Ngồi xuống rồi nói. Này này... cổ cậu sao thế kia, chảy máu kia

Huy nói thiếu chút hét lên

-Giống như bị cào vậy... nhà cậu nuôi mèo sao?

Kha nhú mày

Vũ đặt tay lên cổ thấy hơi nhói một chút. Tiểu yêu tinh dám cào hấn. Nhất định phải cắt đi móng vuốt của em

-Không phải mèo. Là một bông hoa anh túc

Đôi môi mỏng hơi nhếch lên tạo thành một đường cong bí hiểm

Cả Huy và Kha đều cảm thấy lạnh sống lưng sau khi nhìn thấy nụ cười ấy...

Là ai... là kẻ nào xui xẻo đụng phải hải Hân Vũ? Thật thương thay cho kẻ đó... kẻ rơi vào danh sách đen của đại ma đầu này

Vũ trím vào khoảng lặng hình ảnh của cô gái nhỏ đó cứ quán lấy hấn.... không phải tình thế ép buộc....

Không phải đối tác muốn giao hàng trên xe bus cho an toàn thì hấn đã không gặp nó.... bông hoa anh túc làm hấn say đắm...

Nhất định... nhất định em phải thuộc về tôi tiểu yêu nghiệt

Vũ quyết tâm. Hấn chính là đã nhìn chúng người con gái này

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Không cần đi săn

Kha dựa lưng vào chiếc sofa màu đen bọc da thật ngoài phòng khách, chọn một tư thế thoải mái nhất nghỉ ngơi. Hai mắt nhắm đim như đang ngủ

-Chuyện mầy với con bé ở trường Y sao rồi? Giải thích cho nó chưa?

Huy mang hai cốc cafe vào phòng, mùi thơm đăng đắng của hạt cafe làm lòng Kha nghiền nghiền....

Anh là một kẻ đào hoa trước đây mang tình yêu là một trò tiêu khiển chơi đùa với rất nhiều không phụ nữ bị Huy gọi là Hoa Hoa Công Tử. Nhưng từ khi gặp Hằng - cô gái của trường đại học Y được, cô gái ngây thơ dịu dàng ấy anh đã biết thế nào gọi là yêu.... yêu một cách thật sự

Cứ như thế... định mệnh đưa cô tới bên anh thật tình cờ.... và anh yêu cô cũng thật tình cờ

Chẳng cuộc tình nào êm đẹp được mãi

Tình cũ không rừ cũng tới mắng nhiếc hăng là kẻ thứ 3 là người bĩ ôi dùng thủ đoạn nhan sắc để cướp đi cha của đứa trẻ trong bụng cô ta... bắt Kha phải chịu trách nhiệm

Hằng của anh lúc đó chỉ lẳng lặng quay đi trong nước mắt và sự tủi nhục oai khuất....

anh... muốn giải thích cho cô mà không có cơ hội...

Hằng gần như tuyệt giao với anh... cô chuyển nhà,đổi số điện thoại, đổi email...

Anh đến trường thì bạn học nói cô nghỉ ốm...

Anh thật sự bất lực. Không biết sẽ đi đâu,về đâu... chuyện của anh với người con gái kia hoàn toàn là bịa đặt. Chẳng có đứa trẻ nào trong bụng cô ta

cả...

Anh... biết tìm cô nơi đâu, tự nhiên cảm thấy một thế giới thật trống trải

Tôi bực mình gạt hết chồng sách vở trên giường xuống đất hết vào mặt đứa bạn mình

-Đ** mẹ... có cần vì một thằng đàn ông không xứng đáng mà khóc lên khóc xuống như thế không. Mà khóc cho bố mẹ mà còn đeo nhiều như thế đâu. Mà tự hành hạ mà như thế có đáng không?

Hằng ngẩng lên nhìn tôi với đôi mắt đầm nước mắt

-Mày chưa yêu nên mày không hiểu. Tao đau lắm mày ạ... đau lắm...

Nhìn con bạn vật vã tới thảm thương. Máu nóng trong người tôi trào nên. Thật là đêch thế nào chịu được nữa

Tôi nôi cổ nó dậy

-Hằng. Đi với tao. Mẹ nhà nó, tao sẽ bắt nó quỳ xuống xin lỗi mày

-Thôi mà Linh tao không muốn gặp lại anh ta. Thế là quá đủ rồi

Hằng ngồi bệt xuống đất cầu xin...

-Tao không nói nhiều đâu... mày với thằng khốn đó ba mặt một lời mẹ nó đi đỡ lưng nhằng

Tôi mặc nó cầu xin cứ một mực nôi cổ nó đi.

Hằng là đứa ngây thơ. Tôi quen nó lúc mới lên phố thành thị.... con bé bị ghẹo tôi thấy chướng mắt liền ra tay nghĩa hiệp cứu nó.... thế là quen nhau

Tính ra cũng 3 năm chả ít....

Nó ngại ngừng nín tay tôi nói

-Hay về đi mày.

-Đã đến tận nơi rồi còn về làm mẹ gì. Tao không để mày chịu thiệt được

Tôi quả quyết

Nhấn muốn nát cái chuông luôn

Một tên con trai thò đầu ra

-Người yêu mày?

Tôi hỏi. Hằng lắc đầu

-Tôi muốn gặp Trần Vĩnh Kha. Anh ta có ở nhà không?

Huy cau mày nhìn nữ nhân trước mặt

Đúng thật là xinh đẹp.

Đến cả cái cau mày cũng xinh đẹp lạ thường. Tên Kha thói kia không biết vợ đâu được cô nàng xinh đẹp như vậy...

Dáng người nhỏ nhắn, khuôn mặt thanh tú không sắc sảo nhưng vô cùng thuần khiết giống như thiên sứ giáng trần. Đôi mắt nàng tựa sao sáng.... to tròn lấp lánh....

-Này anh....

Tôi bực mình nói lớn

Huy sực tỉnh vội mở cửa

Anh nhìn thấy Hà đang nước mắt ngấn nước mắt dài. Xem ra cô gái kia là tới đòi công bằng cho bạn.... anh có cơ hội!

Tôi cứ thế nôi cổ con bạn vào trong

Vũ vừa từ trên lầu bước xuống liền nhìn thấy thân ảnh quen thuộc....

A.... cô gái của anh tới đây làm gì?

-Trần Vĩnh Kha. Tôi nói cho anh biết, anh làm tổn thương bao nhiêu kẻ tôi không quan tâm nhưng anh dám phụ bạn tôi.... thì Hạ Linh này sẽ không tha cho anh

Tôi túm cổ Kha nôi dậy

Hằng khóc lác lên

-Việc đêch gì phải khóc. Tồn nước mắt vì một thằng đàn ông phụ bạc

-Về đi.... tao xin mày...

Hằng nói

Kha vùng ra khỏi tay tôi lao đến ôm con bé giọng hấn khản đặc

-Hằng..

-Mẹ kiếp! Thằng khốn nạn buông nó ra.

Tôi định bước đến thì bị một lực mạnh kéo lại

-Đề họ tự giải quyết với nhau. Em đừng xen vào

Vũ nói. Nhìn đôi mắt có phần lộ của con bé anh muốn cười quá đi mất....

Đúng là một cô gái đánh đá. Hay lắm, anh chưa tìm mà em dám dẫn xác đến.

Nhưng mà.... hình như cô không nhận ra anh thì phải

Thật đáng phạt....

Vũ nhếch môi cười nhạt...

Huy tròn mắt

Vũ!.... không lẽ.... hoa anh túc là cô gái này

Thật là.... tình yêu của anh chưa kịp nảy sinh đã chết yểu từ trong trứng nước... người Vũ muốn có.... anh làm sao mà tranh nổi.... thôi đành buông xuôi vậy.....

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Không ai có quyền làm tổn thương bạn tôi

Sau một hồi phân bừa giải thích xin lỗi đủ các thể loại cho nhớ bạn tôi Trần Vĩnh Kha cũng chịu im miệng lại

Hằng có vẻ bị xiêu lòng

-Hằng... em phải tin anh

-Em....

-Tại sao cô ấy phải tin anh? Một kẻ lăng nhăng ôm một lách bao nhiêu em. Hằng, đừng có mềm lòng với anh ta. Tiếng xấu về anh ta mày còn nghe chưa đủ?

Tôi nói

-Tao.... tao...

-Hằng tin anh... anh thật sự không lừa dối em

Kha lắc đầu ngao ngán nhìn về những phía hằng như van lài

-Nó đã từng sai lầm nhưng nó đã sửa sai từ khi biết yêu cô. Lấy danh dự của tôi ra bảo đảm nếu hấn có ý định phản bội tôi là người đầu tiên không tha cho hấn

Tôi nhú mảy nhìn người vừa phát ngôn...

-Danh dự của anh không giúp trái tim bạn tôi không đau đớn. không giúp nước mắt nó ngừng rơi...các người đều giống nhau. Kẻ có nhiều tiền thì cái gì cũng muốn thể hiện, mang tình cảm ra đùa bỡn. Mang nỗi đau ra làm thú vui.... tin tưởng các người???? Có thể tin sao?

Tôi khinh bỉ nói. Quả thật sau này nghĩ lại thấy mình thật là rất ngu ngốc mới nói ra câu ấy... xem đi xem đi... tôi chính là chọc giận ma quỷ.... chính là rước họa vào thân....chính là tự chôn sống mình

Tôi của lúc đó thật sự rất phần lộn... nghĩ tới bà... nghĩ tới nhưng ngày cuối cùng của bà trong bệnh viện. Nghĩ tới thằng con trai đã làm tôi đau lòng

Cảm giác nắm được hạnh phúc trong tay rồi tất cả vụt mất ngay trước mắt vì ảo tưởng của bản thân...

Những nụ cười nhạo báng

Những ánh mắt khinh thường

Tất cả là nỗi ảnh của tôi

-Vô lý. Em đánh đồng tất cả mọi người với nhau.

-...

-Tôi thật lòng với Hằng... thề có trời

Kha nói

-Phải tôi sai. Nhưng mà đó là ngày trước.... khi tôi chưa quen Hằng. Hãy tin tôi... tôi sẽ không phản bội hằng...

- Mày tin hấn?

Tôi nhìn Hằng.

Tôi tôn trọng quyết định của nó tuy không phải bạn thân nhưng nó là người duy nhất ở thành phố này cho tôi cảm giác an toàn...

-Tao....tin.... tao....

-Được rồi không phải nói gì nữa. Đã quyết định thì đừng hối hận. Còn anh....hãy trân trọng nó....không phải đứa con gái nào cũng yêu anh nhiều như nó.

-Cám ơn...

-Đừng cảm ơn tôi. Tôi sẽ không tha cho ai làm tổn thương bạn tôi. Không ai có quyền làm tổn thương nó

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cô đơn

Tôi để lại Hằng ở đó rồi đi về, đường rít gió lạnh lạnh...

tôi và bóng đêm chính là tri kỷ trong sự cô đơn. Ngay lúc này tôi nhớ bà, nhớ cái ôm ấm áp nhớ ánh mắt dịu dàng.

Giả như bà ở cạnh tôi thì hay biết mấy.

-Linh! Linh đi đâu thế? Sao Linh lại ở đây? Linh tới tìm An hả?

Đôi mắt đào hoa của Bảo An khẽ lấp lánh

Tôi nhúm mày rồi lại vỗ chán quên mất... đây là khu nhà giàu

-Tôi có việc ở đây.

-À. Vậy mà An cứ tưởng Linh tới tìm An cơ

-Đừng mơ nữa cậu về nhà đi

Tôi nói

-Áy. Áy... để tớ đưa Linh về, đêm rồi con gái đi tới không an toàn

An nói.

-Không cần. Tôi tự biết lo cho bản thân

-Không được! Rất nguy hiểm. Đêm hôm khuya khoát thế này có rất nhiều kẻ biến thái. An vẫn lên đưa Linh về thì hơn

-Đi cùng cậu còn nguy hiểm hơn gấp biến thái nữa. Tôi nhúm mày đáp lại

-Linh...

-Thôi được rồi. Đưa tôi về mau lên cái cùn với cậu chắc đến sáng mai nữa

An cười sáng lạng với cái chiến công vang lừng của mình-cái thắng tôi

-Ngày mai Linh phải thực tập à?

Tôi đáp qua loa

-Ừm

- chúng ta sẽ cùng nhóm. Linh vui không?

An nói. Đôi khi tôi tự hỏi có phải tên này nhằm giới không, nói lắm chuyện còn hơn cả đàn bà nữa. Hắn thì có gì để yêu mới thích chứ....

-Linh, sao Linh không nói gì? Này này

-Nói nhiều quá. Tập chung lái xe đi, tôi mệt rồi

An cũng triều theo tôi mà im lặng đưa tôi về

Nhìn qua cửa kính ô tô...những phồn hoa đô thị nở rộ sôi động hoa mỹ hướng tới sự sống mạnh mẽ, bon chen

Dòng chảy của sự tồn tại. Đẹp để nhưng vô cùng khắc nghiệt

-Linh tới nơi rồi

An mím môi nhìn tôi khắc khoải

-Cám ơn

Tôi nói rồi xoay bước mở cổng

-Ngủ ngon mai gặp lại.

An nói với theo. Tôi vờ như không nghe thấy bước từng bước vào phòng trọ khô gian im ắng thân thuộc

Nhìn bốn phía chỉ là một màu đen huy hoặc, mơ hồ không rõ ràng. Tôi đã quá quen với thứ bóng tối này, bước chân đều đều tiến về căn phòng màu be gần ban công

Tiếng mở khóa lạch cạch. Tôi đóng cửa dựa lưng vào tường trượt dài xuống sàn....

Mệt mỏi thật!

Mồ mẫm đến cái giường nồm xộn tôi ngả tẩm lưng mỏi rã rời xuống mớ mùng ngủ quên lúc nào không hay...

Sáng hôm sau.

Tiếng mưa chan chất vào cửa sổ khiến tôi thức giấc. Bầu trời xám xịt, mưa đổ xối xả đến cả ông trời cũng đang khóc thương cho tôi sao?

Hay thật. Nhìn đồng hồ.... mới 5h sáng định ngủ tiếp nhưng thôi hôm nay còn phải chuẩn bị đi thực tập nữa

Vớ tùy tiện mô bộ trang phục tôi bước vào nhà tắm làm VSCN

Mong sao hôm nay không phải là một ngày tồi tệ!

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5-2: Giúp em xả giận

Đúng 7 giờ 30 tôi có mặt tại trường để nhận phụ trách giám sát chúng tôi trong quá trình thực tập và rèn luyện ở bốn công ty

Giữa mấy chục người với hàng trăm biểu hiện khác nhau có một người tỏa sáng nhất... Kha nhìn cô gái với đôi mắt thần phục

Làm cho lão đại phải nhưng nhớ chắc chỉ có cô gái này... rất có khí chất.

Vừa mang vẻ thuần khiết vừa mang vẻ cao ngạo hơn người đáng vẻ bất cần không quan tâm đời. Giữa dòng người hối hả giữ cho riêng mình chút thanh tâm tĩnh mịch

Một cô gái có cá tính!

-Các em chúng ta tập trung nào

Thầy hiệu trưởng cầm micoro nói lớn, lũ học trò mới chịu nết cái thân xếp vào hàng. An đứng ngay cạnh tôi mặt hí hửng tóét lăm

-Hôm nay các em sẽ được phân đi thực tập tại các công ty lớn, đây là cơ hội cọ xát học hỏi các em phải cố gắng biết không?

-Vâng....

-Năm nay sẽ khác với các năm trước một chút thời hạn thực tập là 3 tháng chứ không phải 2 tháng nên các em cố gắng nhé

-.... toàn bộ thờ dài

-Nhóm 1. Gồm Nguyễn Bảo An, Hà Minh Giang, Lý Thị Thanh, Nguyễn Hữu Bình... La Thùy Mai các em sẽ theo giám đốc Nguyễn Minh đến tập đoàn Thế Bảo làm việc

-Nhóm 2 gồm: Mai Thị Thanh Hà, Nguyễn Thị Hải Hà, Trần Thị Hiền, Phan Gia Hiếu, Phạm trung Kiên,..... và Hạ Linh. Các em theo giám đốc Trần tới Hàn thị thực tập

-Nhóm 3:.....bla bla....

-Thầy ơi cho nhầm lẫn chỗ nào không? Linh cùng nhóm với em mà

An bắt ngờ lên tiếng khuôn mặt cậu ta nhăn nhó khó coi

-Sắp xếp này do tôi nghĩ cho các nhóm, cả em và Linh đều rất giỏi nên tôi muốn hai nhóm có sự cạnh tranh về thành tích, nếu hai em chung nhóm há phải các nhóm khác đuối hơn sao. Hạ Linh em có ý kiến gì không?

Tôi nhìn qua mặt mũi giám đốc Trần.... thật bất ngờ... đó là tên bạn trai của nhỏ Hằng. Hắn cười gật đầu với tôi thay cho lời chào hỏi

-Em không có ý kiến

-Linh...

-Được rồi chúng ta quyết định vậy. Chúc các em thành công

An có vẻ giận

Tôi lướt qua cậu ta hòa vào nhóm của mình

Trần Vĩnh Kha theo đúng tư chất của một ông chủ khuôn mặt có phần nghiêm khắc

-Rất vui được cộng tác cùng các bạn. Tôi mong rằng chúng ta sẽ hợp tác vui vẻ với nhau trong 3 tháng. Và tôi rất khó chịu khi các bạn nữ nhìn tôi như vậy tôi đã có bạn gái rồi

Tôi hải lòng với biểu hiện này của cậu ta... xem ra người này cũng không tồi

Mấy cô sinh viên vỗ ngực mặt mày ừ ừ đi theo Kha

-Khi đến công ty tôi sẽ giao công việc cụ thể cho từng bạn

Hàn Thị chính là đề vương trong mọi lĩnh vực. Chiếm tới 37% kinh tế cả nước, có mấy trăm công ty con ở khắp thế giới. Thâu tóm toàn bộ thị trường châu á cánh tay của chủ tịch Hàn cũng thật dài...

Mọi người được phân công hết chỉ còn mình tôi....Trần Vĩnh Kha tươi cười

-Thang máy số 1 lên tầng 60 phòng Chủ tịch. Cô sẽ làm thư ký cho chủ tịch kết quả đợt thực tập lần này của cô cũng do chủ tịch quyết định

-....

Tôi nhíu mày thắc mắc nhưng lại thôi

Trần Vĩnh Kha lắc đầu nhìn theo cô gái ấy bước vào thang máy chuyên dụng dành riêng cho chủ tịch lòng cảm thông

Cô gái... good luck!

Tôi lên tầng 60 đang dò hỏi phòng chủ tịch thì va phải một người...

Một người bạn cũ...

-Hạ Linh?

Tôi nhìn Quỳnh. Đúng là trái đất nhỏ thật

-Mày tới đây làm gì?

-....

Tôi đứng dậy chỉnh đốn lại quần áo ngay ngắn

-Chào lâu rồi không gặp. Tôi không ngờ mình còn có thể gặp nhau sau bao nhiêu chuyện khốn nạn cô đã gây ra cho tôi

-Mày nghĩ mình là ai? Rẻ rách!

Quỳnh huých mạnh vào vai tôi

Khinh thường, tôi tự điều cốt...tình bạn mà tôi từng tôn thờ đây sao? Hải hước thật. Cô ta vẫn không thay đổi

Có một người đàn ông nhíu chặt mày kiểng khuôn mặt lạnh lẽo vô cùng

-Điều tra về Nguyễn Ngọc Quỳnh cho tôi

Nếu cô ta dám động tới bảo bối anh sẽ chẳng nề mặt cha già nhà cô ta mà xuống tay

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Giám đốc

Tôi gõ ba tiếng vào cánh cửa đen ngòm đúng chuẩn mực của nhân viên gương mẫu

- Vào đi

Giọng nói trầm ồm vang ra có chút quen quen

Dường như tôi đã nghe ở đâu đó rồi thì phải

Tôi bán tín bán nghi đẩy cửa bước vào

Chiếc ghế của tổng giám đốc cũng từ từ quay lại. Khuôn mặt yêu mị hiện nên nụ cười ngạo nghễ. Đôi mắt hấn như nhìn thấu tâm can của tôi...

Thôi xong rồi

Hấn.. chính là hấn tên đàn ông trên xe bus

-Chào mừng em tới Hấn Thị.

Hấn nhếch môi cười nhìn rất chi là đều

-Bàn của em ở bên kia.

Theo hướng tay hấn chỉ tôi nhìn thấy một chiếc bàn kê ở phía đối diện hấn. Gần cửa sổ....

-Nghe giáo sư của em nói em là một trong 5 học sinh giỏi nhất khoa

-Giám đốc quá đề cao tôi rồi. Tôi cũng chỉ là một người bình thường thôi.... còn rất nhiều thiếu sót

Tôi đáp, khuôn mặt hấn không thay đổi giữ nguyên nụ cười nguy hiểm

-Tôi mong chúng ta sẽ hợp tác tốt

Hấn Vũ nói

Hấn rất muốn xem cô gái của hấn sẽ ứng phó với hấn như thế nào

Tôi nhìn sập tài liệu trên bàn toàn bằng tiếng Pháp hơi nhàu mảy. Tiếng pháp không phải thế mạnh của tôi nhưng nếu muốn làm khó thì không thành vấn đề

Hấn Vũ quan sát rất tỉ mỉ, cô gái này không chỉ mang vẻ ngang ngược mà còn rất mạnh mẽ... một ngọn cỏ không khuất phục trước bất kỳ cơn bão nào....rất kiên cường

Nét đẹp li lợm không giống bất kỳ một cô gái nào

Rất đặc biệt

Trưa.....

Tôi vừa bước ra từ thang máy tới nhà ăn thì mọi ánh mắt đều đổ dồn vào người tôi

Họ nhàu mảy

Họ chỉ chỗ

Họ thì thầm với nhau...

Rằng tôi được làm chung với Giám Đốc là đi cửa sau.... bò lên giường với anh ta...

Tôi nghe, tôi thấy, tôi biết

Nhưng tôi muốn giả mù, giả câm, giả điếc để xem mọi người diễn tiếp thế nào

Tôi chả hơi đâu mà quan tâm

Mua một suất cơm ăn qua loa rồi đi lên sân thượng...

Cốc cafe nóng hôi hổi....đắng ngắt...nhưng tôi rất thích

Nó khiến tôi tỉnh táo

Reng... reng...

Điện thoại đổ chuông

Tôi nhắc máy đầu dây bên kia liền nói liền thoắng

”-Linh Linh, công việc thế nào? Cậu làm có mệt không? Linh anh Kha cũng làm ở đó có gì cứ tìm anh ấy nhé đừng ngại... mà cậu biết chưa... Hàn Vũ.. người bữa nọ bạn của Anh kha là tổng Giám đốc đấy...anh ta có gây khó dễ cho cậu không?....”

-Cậu im lặng một chút, nói không biết mệt à?

Tôi mắng

"-Hi hi..”

-Mọi chuyện tớ đã biết, tớ tự xử lý được cậu đừng lo. Đi mà lo cho người yêu cậu ấy cúp máy....

”-O..”

Đầu dây bên kia chỉ nghe thấy tiếng tút tút kéo dài

Tôi thở dài một cái rồi quay lại phòng làm việc

-Ai bảo em dịch mấy cái hợp đồng này hủy đi

Hắn đập tập tài liệu xuống bàn

-Tôi xin lỗi Giám Đốc

-....

-Đi pha cho tôi một tách cafe

-Vâng

Nhìn đáng vẻ của nó Hàn Vũ muốn bật cười

Cô gái này.... xem em trụ được bao lâu

Hắn thật sự tò mò.... hắn muốn biết nhiều hơn về người con gái này...

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Tiệc cùng đại gia

Hàn thấy con bé rất nhanh mang vào một tách cafe đen ít đường mùi thơm rất dịu đúng tiêu chuẩn

-Cafe của giám đốc.

Tôi là người rất cẩn thận không muốn bị thằng cha đó bắt bẻ liền hỏi Kha xem khẩu vị của hắn ra sao.... cũng may lão Kha biết điều khai tất tẩn tạt

-Cám ơn. Văn kiện đó hãy dịch cho tôi hai bản sang tiếng Nhật. 5h chiều nay cùng tôi đi gặp đối tác

Hàn nói. Hắn quan sát rất kỹ biểu hiện của bảo bối nga.

Cô gái này quả lì lợm... trong công việc thì nghiêm túc thôi rồi

Thật không đơn giản! Rất thú vị. Hắn thích

Trong phòng giám đốc chỉ còn lại tiếng gõ lạch cạch trên bàn phím máy tính

Trong mắt Hàn cô gái này rất đặc biệt

Vừa cương vừa nhu, vừa mạnh mẽ vừa mềm yếu, vừa vô tâm vừa quan tâm người khác

Rất cuộc cô gái này có bao nhiêu điều bí mật

Đã trải qua bao nhiêu sóng gió.

Hắn thật sự muốn biết mọi điều về người con gái này

Tôi dịch xong cũng đã 4h chiều cũng chả biết anh ta ra ngoài lúc nào chỉ nhìn sơ qua không thấy cái bản mặt đáng ghét của hắn trước mặt

Tôi vẫn vẹo cái lưng ê ẩm mỗi như

Thật mệt

-Linh, xong việc rồi hả?

Tôi nhú mày nhìn con bé đang cười nhăn nhó trước mặt

Trên tay nó cả một cái túi to đùng

-Nè mày tới đây chi vậy Hằng? Tôi ngờ ngợ hỏi Hằng

-Hàn nói mày với anh ý đi tiệc tối nay nên bảo tao qua giúp mày. Đây là đồ đi tiệc anh ấy đã chuẩn bị tất cả cho mày rồi

Hằng dơ cái túi ra trước mặt tôi. Một giây sau nó túm cổ tôi nôi vào phòng vệ sinh

Sau 1 tiếng nó mới buông tha cho con bạn khốn khổ này

-Anh Hàn đợi mày ngoài sảnh. Nhanh lên không muộn mày ạ

Hằng đùn đẩy

-Từ từ mày, đi tao dây cao gót không quen mà

Tôi la oai oái....

Nó kéo tôi ra trước sảnh nơi có mình hắn ở đó. Một thân tây trang gọn gàng chiếc áo véc nhìn qua cũng biết hàng thủ công chất lượng cao khuôn mặt hắn lạnh lùng kết hợp cùng bộ véc đen khiến hắn trở lên bí ẩn, giống như một bức tượng hoàn mỹ nhất

Từ tỷ lệ khuôn mặt vóc dáng đến phong thái đều là tỷ lệ vàng

Từng cái nhấc chân vung tay cũng trở lên tao nhã từ tốn

Trong mắt Hàn cô gái ấy trở lên dịu dàng vô cùng

Vẻ đẹp của người con gái ngai ngừng e then, ánh mắt có phần lo lắng, trên chiếc váy cup ngực màu trắng mái tóc đen dài thẳng mượt che một phần bờ vai trắng nõn cùng xương quai xanh gợi cảm khiến nó trở lên quyến rũ hơn

Hằng biết nhiệm vụ của mình đã hoàn thành nên âm thầm rút lui trong im lặng

Hàn từ từ bước đến bên bảo bối. Đôi môi mỏng khẽ cười

-Rất hợp với em

-Cám ơn giám đốc

Nó khách sáo nói

Hàn nhú mày. Anh không thích cách xưng hô này nhưng không sao mạnh mẽ cường hãn quá sợ con mèo nhỏ này chạy mất

Anh sẽ từ từ chinh phục cô gái nhỏ này

-Chúng ta đi thôi.

Tôi im nặng bước đi theo hắn, chiếc xe thể thao sang trọng nhanh chóng đưa tôi và hắn tới bữa tiệc của những kẻ thượng lưu

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Tiệc cùng đại gia-2

Mọi người đổ dồn ánh mắt lên chiếc siêu xe màu đen với ánh mắt ngạc nhiên tột cùng... Hàn Vũ bước xuống xe lịch sự giúp nó mở cửa

Tôi vừa bước xuống xe đã nhận được rất nhiều ánh mắt đủ loại.... như tò mò, ghen tỵ, chán ghét, ngưỡng mộ....v.v...

Không hơi đâu mà để tâm tôi chỉ cần làm tốt phận sự của mình

Nhìn khuỷu tay hần hơi nâng cao 1 chút tôi liền biết ý mà vòng tay qua

Biểu hiện này khiến Vũ rất hài lòng

Cả hai vừa bước vào đã trở thành cặp đôi đẹp nhất bữa tiệc

Người phụ trung niên đứng trên tầng cao của ngôi biệt thự lặng lẽ nhìn theo từng cử chỉ của Hạ Linh

-Điều tra cô gái đó cho tôi

-Vâng thưa phu nhân

Người quản gia nhanh chóng lui vào trong

-Chị.... Lần đầu tiên thấy thằng Vũ xuất hiện cùng 1 đứa con gái nhí!

Người đàn ông hững hờ nói, trên môi giữ nguyên vệt nụ cười thích thú

-Đứa trẻ đó... rất bản lĩnh

Hàn phu nhân nói, đôi mắt phượng nhãn vẫn dõi theo bảo bối của Hàn Vũ

-Oh, Hàn Tổng ngài đã đến... mời vào trong

Người đàn ông trung niên mặc tây trang gọn gàng niềm nở tiếp đón

Tôi đưa mắt nhìn một lượt những người có mặt tại đây... toàn là những kẻ giả tạo mang trên môi nụ cười nhưng trong bụng toàn bom và lựu đạn

-Không cần để ý người khác

Giọng nói lạnh ngắt phả bên tai khiến tôi sớn gai ốc... hần chẳng lẽ đọc được suy nghĩ của mình sao? Trong phút chốc bỗng nhiên tôi thấy sợ hần.

-Không cần sợ tôi có thể làm hại tất cả mọi người ngoại trừ em

Tôi ngơ ngác nhìn hần.... giống như có thứ gì đó chạy dọc sống lưng

Tôi cảm giác sừng sờ lăm ý hần ta là gì đây?

Không không chắc chắn không phải ý đó có lẽ tôi không nên nghĩ nhiều như thế. Ngộ nhận những thứ không bao giờ xảy ra

Tôi bật cười

-Giám đốc... anh cứ đùa!

Hàn Vũ nheo mày nhìn nó

-Là thật. Em không tin sao?

Tin??? Làm sao tôi tin khi tôi với hần chỉ mới gặp mặt mấy lần và hần thì nổi tiếng lãnh khốc tàn độc?

Tin thế đếch nào được

Hắn rất bức mình

Nụ cười của nó như đang nhạo báng lời hắn nói... động chạm tới sự tôn nghiêm của hắn

Trong một giây ngắn ngủi một ý nghĩ trùng phạp hiện nên trong đầu hắn.

Đôi môi mỏng hơi nhếch nên tạo thành hình bán nguyệt tuyệt đẹp

Tôi cứng đờ người trước hành động ấy của hắn

Quá nhanh và nguy hiểm!

Nụ hôn ấy tôi còn chẳng nhớ diễn ra vào khi nào... chỉ biết... khoảnh khắc ấy thời gian giống như ngưng lại... tim tôi như lặng hẳn đi...

Đầu óc quay quay không nghĩ được gì.. thật sự thật đáng sợ

Tiếng hét chói tai hai bên khiến tôi được quay về với thực tại

Trước mặt tôi là khuôn mặt lạnh lùng như tượng của hắn...

Không do dự vì dám khinh thường tôi...

Trên khuôn mặt điển trai in hằn 1 bàn tay... Tiếng Bóp vang lên khiến mọi người nín thở

Tôi quay lưng bỏ đi

Trong lòng vừa vặn một bụng tức giận

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Tiệc cùng đại gia 3

Tôi đi rất nhanh ra khỏi nơi đó nơi mà không thuộc về một đứa có thân phận như tôi thân phận của một đứa mồ côi

Hình như tôi đã đi quá xa so với chức phận của mình.... và hình như đã quá dễ dãi với kẻ ngoài kia

Sai rồi tôi sai rồi

Sai từ khi cùng hắn tới đây

Tôi bật cười... mình quả là ngu ngốc mà xong lại tự chán chính bản thân.

-Em đi đâu vậy?

Tôi nhú mồm giật mạnh cái cổ tay đau buốt. Hắn ăn gì mà khỏe ngư trâu mộng vậy chứ

-Buông tôi ra

-Làm tôi bề mặt trước bàn dân thiên hạ em nghĩ mình có thể bỏ đi dễ dàng như thế sao? Đừng có mơ

Hắn hét vào mặt tôi

-Vậy anh muốn tôi làm gì khi trực tiếp giám đốc anh xâm phạm tôi, tôi là nhân viên chứ không phải tình nhân của ngài thừa giám đốc cao quý. Nên... hãy tự trọng một chút. Tôi không phải một đứa con gái tốt nhưng cũng không phải loại lăng ló người nào cũng có thể dễ dãi. Vậy nên anh nên buông tay tôi ra

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp cau lại.... người này tới cả lúc tức giận cũng quyến rũ anh....

Chắc anh điên mất

-Tôi chỉ là bày tỏ cảm xúc với em. Tôi thích em

Vũ nói hần thực sự nói rất chân thành nhưng mà anh cảm nhận được bảo bối đang rất hoài nghi

Có phải chẳng hần đùa với tôi? Một kẻ có tiền còn thiếu hơi gái đến thế sao? Hần muốn tìm cảm giác mới lạ sao?

-Từ lần đầu tiên gặp em trên xe bus.... tôi đã thích em...đã đi tìm em. Tôi chắc chắn em là người của tôi...cô gái

Vũ ôm lấy bảo bối, từ cảm lên vai nhỏ của cô nàng mùi thơm dịu dịu từ cơ thể cô làm anh ngây ngất... không phải mùi nước hoa...

Tôi cố hết sức bình sinh đẩy hần ra

-Đồ điên. Tránh xa tôi ra

Tôi bỏ đi... lần đầu tiên tôi sợ một người đến như thế. Một người có thể đọc suy nghĩ của tôi... nhìn thấu tâm can tôi và... hành động của hần tôi hoàn toàn không nắm được

Cứ như vậy tôi sẽ bị hần nhấn chìm mất...

Hôm đó tôi lo lắng rất nhiều nghĩ rất nhiều đấu tranh tư tưởng để xem mình có nên đi làm hay không

Cuối cùng thì...

... tôi vẫn đi làm

Bởi vì tôi luôn nói đối diện với sự thật nếu giờ trốn tránh chừa phải là tự tay vả một nhát vào mặt mình...

*****.*****

Hàn phu nhân đau đầu nhìn sắp tài liệu trước mặt

Cô gái này quả nhiên rất kiên cường mạnh mẽ. Bề ngoài bất cần hiên ngang bộc lộ hết mọi tính cách phẩm giá

Không giống những cô gái bà đã gặp. Mang một bộ mặt giả tạo không trung thực

Nhưng mà thân thể của cô gái này có chút không tốt... bị bỏ rơi, mồ côi... chắc ông nội Hàn sẽ không thích....

Thật khiến bà đau đầu

Nếu như là người Vũ chọn ở bên suốt đời là cô gái tên Hạ Linh này thì bà không còn gì lo lắng cho con trai nữa

An tâm mà hưởng thụ thôi

Nên dù có chuyện gì xảy ra bà nhất định chọn cô là thiếu phu nhân nhà họ Hàn là đệ nhất con dâu của bà...

Công ty hôm nay xôn xao thấy lạ.... người ta nhìn tôi với ánh mắt rere mặt khinh thường

Tôi thật sự làm gì sai?

-ây za....không phải Hạ Linh thù khoa sao?

-Quỳnh mày muốn sao? Tôi cau mày. Tôi còn chưa tìm nó mà nó lại tìm tôi rồi

-Trèo lên giường với người ta rồi thảo nào ra oai như vậy

-Mày nói gì?

-.... ra về ngọc nữ gì chứ... thật mất mặt, mà mặt mày cũng thật là dày đấy Hạ Linh.... haha rồi chán hần sẽ đá mày như đá một con chó thôi...

Hahaha

Quỳnh cười chế diễu. Tôi chả hiểu nó đang sửa ra tiếng gì? Đau đầu

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Hạ linh, tôi không phải kẻ yếu đuối

Tôi nhú mày.

Tin đồn... kẻ nào mồm miệng bốc mùi phao tin vịt như vậy thật ngu ngốc

-Hãy da.... đúng là mặt dày, chuyện tốt của mày cả Hàn Thị đế vương này ai cũng biết rồi... con đ* ti tiện

Hahaha

Tôi nhếch môi

-Tôi không làm tôi không sợ. Kẻ nào phao tin thì chạy đi chạy cho xa vào đừng để tôi bắt được nếu bị bắt kẻ đó sẽ phải trả giá đắt cho việc này

-Sự thật vẫn là sự thật dù mày có che đậy thì cũng không qua mắt được thiên hạ... cái loại đi thoa trèo nên giường dâng cái đấy cho người ta để được vào công ty lớn quả là nhục nhã vô sỉ

-Đúng vậy

-Đúng là đồ trơ trẽn

Nó nghe đầu ong ong

-Tôi trơ trẽn à? Lực cười thật. Cô nhìn thấy tôi lên giường với giám đốc à? Hay vào khách sạn với anh ta? Các người nhìn thấy hay sao mà phán xét tôi. Hạ Linh này sống không hổ thẹn lương tâm. Tôi không trách cô Quỳnh ạ

Nó cười rồi nói tiếp

-Một kẻ sẵn sàng bán đi tình bạn suốt 5 năm để lấy vài trăm ngàn thật đáng để thương hại. Thử hỏi một con người như thế đủ để phán xét người khác sao?

Quỳnh nghiêng răng

-Tôi không bán phẩm chất danh dự và sự tôn nghiêm của mình vì cái chức thực tập này. Năng lực của tôi mọi người biết, tôi cũng không để ý những lời chỉ trích sau lưng bởi vì những kẻ đó rảnh rỗi thừa hơi nên mới làm vậy kẻ thông minh họ sẽ đánh giá theo cách khác. Còn mày Quỳnh ạ....lần cuối cùng tao nói từ từ để lắng căn càng lung tung bởi vì mày không biết kẻ mày hướng đến là ai đâu

-Mày...

Tôi chụp lấy bàn tay đang lao nhanh về phía mình nhếch môi khinh bỉ hất ngược cánh tay ả ra một bên rồi tặng ả 1 cái tát đau điếng

Bốp...

Mọi người nín thở hai mắt mở lớn nhìn tôi

Quỳnh loạng choạng ngã xuống đất

-Mày dám

Quỳnh nhìn tôi đôi mắt ả long sòng sọc

-Chà có gì Hạ Linh này không dám cả. Con người Hạ Linh này mày cũng rõ đấy, có ân báo ân có oán trả oán. Đối xử với tao như thế nào tao sẽ trả lại 10 lần như thế.... đừng nghĩ tao đã quên những gì mày làm với tao

Tôi quét mắt nhìn mọi người một lượt

-Hạ Linh này không phải kẻ yếu đuối mà các người muốn nói thì nói được. Tôi sẽ không tha cho kẻ nào làm tổn thương tôi

Tôi gằn giọng

Đó chính là tôi.

Kha đứng ở 1 góc khẽ đánh giá. Cô gái này quả không thể đặc tội. Có cái gì đó rất giống Vũ... ngang tàng và lạnh lùng

Chương 11: Có đôi khi là tình cờ

Yêu là một dạng cảm xúc mà Hàn Vũ chưa thể định nghĩa được. Nhìn thấy người mình yêu bị bắt nạt anh giận giữ, nhìn thấy người mình yêu kiên cường anh lại mỉm cười.

Cứ thấy người đó vui anh cũng tâm trạng tốt. Vậy mới lạ

Tình cảm là thứ kỳ lạ mà giờ anh mới biết

Cạch

Tôi mở cửa bước vào. Nhìn thấy sếp tổng ngồi ngẩn cười cười

Hôm nay hấn khủng rồi ư?

-Chuyện hôm qua... xin lỗi em nhé. Tôi hơi nóng vội

-...

- Từ bây giờ tôi chính thức theo đuổi em nhé?

Hấn mỉm cười với tôi

Nụ cười huyền hoặc lắm. Không cười đã rất quyến rũ rồi giờ hấn còn cười nữa. Quả thật lực sát thương tâm hồn không hề nhẹ nha

-Tôi..

-Em không có quyền từ chối. Vì em được một người đàn ông mà mọi cô gái đều ham muốn nên em phải trân trọng tôi

-Anh có phải bị ảo tưởng sức mạnh không? Mặt cũng thật dày

Tôi nói. Cứ tưởng là người ta tức sôi cả máu mà quăng mình ra ngoài cửa sổ

Ấy vậy mà hấn lại cười. Thế mới ngạc nhiên chứ

-Nếu em đồng ý làm thiếu phu nhân nhà họ Hàn. Mặt dày nữa tôi cũng muốn.

-Ảo tưởng!

-Em nhất định sẽ là của tôi

-Anh mắc bệnh hoang tưởng à giám đốc?

Hừ. Con người này có phải mắc bệnh tự luyện bản thân không? Thật là...

Sáng thứ 7 tôi được nghỉ nên cứ đình trệ ngủ tới trưa luôn. Thật chẳng mấy khi được ngủ đã đòi đến thế. Dậy đánh răng rửa mặt thôi ngược nhìn đồng hồ đã 10h58 phút rồi, đã thế bụng dạ còn biếng lười ghê gớm lắm. Tôi thay bộ quần áo thể thao mặc cho nó thoải mái đội thêm cái mũ lưỡi trai ngẫu hứng rồi ra ngoài

Thăng tiến quán bún chả đầu ngõ. Nghỉ tới thôi là nuốt nước miếng ừng ực rồi

Đang hứng trí thì một chiếc Ferrari mui trần màu đỏ nổi bật dừng cái phịch lại trước mặt tôi. Đáng ghét hơn là người chui ra từ chiếc xe sang chảnh đó không ai khác mà chính là lão sếp quái gở của tôi. Tôi bị bức mình nha

-Tình cờ nhì! Đi chung không?

-Hôm nay là ngày nghỉ, anh cũng chẳng phải sếp tôi vậy nên đừng làm phiền tôi được không?

Tôi nói. Tôi còn phải đi làm nữa chứ tôi chả rảnh nói chuyện phiếm với anh ta

-Tôi cũng đâu có ra lệnh cho em. Chỉ là mời em đi chung thôi

-Vậy. Cảm ơn. Tôi không cần. Tạm biệt

Tôi nói rồi bỏ đi

Mùi vị bún thơm phức bà tám niêm nở mang ra một tô bún nóng hổi

-Ăn đi con. Mày dạo này là hay lười ăn lắm nhá chả thấy ra bà gì

-Con đi làm. Không có tiền bà cho con ăn không nhé

Tôi đùa đùa

-Ủầy mày ơi, con cái nhà ai mà đẹp zai như tài tử điện ảnh ý... giá mà con thăm nhà bà vợ được anh ra hồn như thế thì tốt nhờ

Tôi ngẩng lên mà roi cả đầu, miếng bún còn chưa kịp nuốt xuống cổ

Người kia đã kéo ghế ngồi xuống đối diện

-Ôi cha, cậu đẹp zai quen con Linh hả? Trùi ui mày giấu cả Tám hả. Cậu đẹp trai muốn ăn gì?

Tám niêm nở

-Giống cô ấy đi!

-Được. Chờ Tám chút

Đợi bà vào bếp tôi mới hỏi

-Anh định làm gì vậy?

-Ở đây không có luật nào cấm tôi không được tới nhé

Hàn Vũ thích thú mỉm cười

Tối, hẳn lại tỉnh cờ qua chỗ nó làm việc

Và... rất nhiều cái tỉnh cờ khác cứ nối tiếp nhau

Tỉnh cờ ngang qua tiện đường đưa nó tới công ty hay đến trường

Tỉnh cờ gặp ở quán ăn hay trà sữa

Tỉnh cờ đối tác có việc chỉ hai người đi ăn thôi...

....haijz....

Tôi sắp điên rồi sắp

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Trò chơi trốn tìm

Sinh viên năm cuối mà tần suất ở trong trường cũng giảm đáng kể nhưng không vì thế mà tôi bớt đi phiền phức

Ngày trước chỉ có một Nguyễn Bảo An báo hại tôi đau đầu còn bây giờ xuất hiện thêm một tên Hàn Vũ nữa

Cuộc sống của tôi đã hoàn toàn bị đảo lộn

Xin đừng, cho tôi xin hai chữ bình yên đi. Cuộc đời tôi còn chưa đủ rắc rối sao?

Sáng sớm sẽ có hai chiếc siêu xe ở đầu ngõ và hai kẻ điên ở đó

Một kẻ toe toét

Một kẻ lạnh te

Hàng xóm xung quanh chỉ chờ lời ra tiếng vào. Nào là bảo tôi may mắn, nào là phước tới, nào là chọn một anh đi thoát kiếp nghèo, những kẻ ghen tỵ thì đặt điều chê bai. Đau cả đầu

Tôi không sợ họ. Cuộc đời tôi chả còn gì để mà sợ hãi cả

Nhưng tôi ghét phiền toái và ồn ào. Thế giới nhỏ của tôi không có chỗ cho kẻ khác

Tôi mệt mỏi lắm với những kẻ này

Vậy là tôi đặt ra 1 trò chơi, trò chơi trốn tìm của tôi cùng với hai người họ

Ai là người tìm ra tôi sớm nhất, tôi sẽ ngoan ngoãn nghe lời kẻ đó 1 tuần

Và nếu trong vòng 1 ngày họ không tìm thấy tôi. Họ phải để tôi yên, không được làm phiền tôi trong mọi việc

Họ đồng ý

Giữ đúng lời hứa. Tôi quả thực đã biến mất ngay ngày hôm sau.

Tôi khoác balo trên vai và về vùng ngoại ô. Rời xa khu phần hoa đô thị

Tôi về nơi đồng tiền không làm chủ, họ sống với nhau bằng tình cảm yêu thương

Một nơi xa trốn thị thành, nơi không khói không bụi, không bon chen

Nơi núi sông gắn liền 1 khúc

Nơi tôi được ngủ yên bình trong lòng mẹ thiên nhiên

Lại nói

Kẻ đi vui về kẻ tìm vất vả

Mặc dù có Hằng là trợ thủ nhưng để đảm bảo tính công bằng Hàn Vũ không chiếm làm lấy tất cả. Mọi sự gợi ý của hằng sẽ được nói cho cả hai

An có vẻ cô nhi viện trước đây Hạ Linh từng sống nhưng không có kết quả

Anh còn tới từng chỗ làm của Hạ Linh để hỏi

Những chỗ Linh hay lui tới

Trong khi đó Hàn Vũ rất bình thản

Chắc chắn cô gái của anh sẽ không về lại những nơi có quá khứ buồn

Hằng có nói cô thích nơi yên bình thôi.

Anh nghĩ là đồng quê

Nơi đó yên bình nhất

Mà thời gian ngắn cho nên bông Anh túc của anh chỉ có thể ở xung quanh

Gần nhất là vùng ngoại ô thành phố

Hàn Vũ khoanh tròn 8 điểm mà cô có thể xuất hiện rồi một mình lái xe tới đó

Anh tin rằng

Chúa trời cho anh gặp cô

Ắt hẳn định mệnh sẽ giúp anh tìm thấy cô

An thờ dài

Nghe người của anh báo bám theo Hàn Vũ chưa có kết quả

Đề có được Hạ linh, có tiểu nhân nữa Nguyễn Bảo An cũng cam chịu hết

....

Bạn đang đọc truyện *Đề Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Thôn quê

...

-”-♥- Thời gian:

- Là quá chậm đối với những ai đang

chờ đợi...

- Là quá nhanh cho những cặp đôi

bên nhau...

- Quá dài cho những ai đang

đau khổ...

- Quá ngắn với những người đang vui sướng...

-♥- Nhưng với tình yêu...

Thời gian là thước đo lòng

CHUNG THÚY

(☹)

- Hạnh phúc phải tìm trong

chông gai.

- Tương lại phải tìm trong

quá khứ!

- Tình yêu phải tìm trong 3 chữ:

- 2 chữ “YÊU THƯƠNG” 1 chữ “CHỜ“.....!!!”

-----@...@-----

Tôi giống như con gái nơi này đi xa rồi chờ về với vòng tay cha mẹ... hít hà hương thơm của đồng quê thích lắm

Tôi tới nơi lúc 4 giờ sáng

Cái gì cũng mờ mờ ảo ảo, lẫn trong sương sớm tiếng gà gáy vang xóm làng nhỏ

Mùi lúa thơm ngào ngạt hòa quyện cùng hoa cỏ đại tạo nên mùi của bình yên

Một mùi hương mà thành phố xa hoa kia không có

Tôi mỉm cười rồi đảo bước tới ngôi nhà tranh mộc mạc

Nổi đi vào là con đường đất mòn cỏ dại mọc thành nổi hai bên tươi mát

Cạnh là 1 cái ao sen thơm ngào ngạt

E ấp trong sương mù mùa này

Tôi còn ngửi thấy mùi bánh khúc dẻo ngậy tỏa ra từ căn bếp nhỏ của ngôi nhà trước mặt

Tiếng gọi bé Na của chị Tám vang lên hơi khàn, cái giọng đặc trưng này tôi nhớ mãi không quên

-Con Na đâu cầm cái ấm nước vào đây cho mẹ

Rồi tôi nghe thấy tiếng bé Na. “Vâng” rõ to

Dáng nhỏ thó nhưng Na nhanh nhẹn như chú mèo ở đồng quê

-Na, Chị Tám..

Tôi gọi to

Bé Na ngoái cổ lại nhìn rồi hò deo rõ to

-A Chị Linh, Mẹ ơi chị Linh về này... chị Linh về chơi với mẹ con mình đây này

Nó xà vào lòng tôi

-Chị Linh...

Chị Tám lật đật chạy từ dưới bếp lên

-Ôi, Cô Linh về thăm đây à? Quý hóa quá sao không báo để chị ra đón

Tôi cười lắc đầu

Ôm bé Na ngồi xuống cái trống tre trước hiên. Nhìn người đàn bà này ai cũng chả đoán ra chị đây 28 tuổi

Cái thân thể gầy guộc đen nhẻm nắng sương lo cho hai đứa con nhỏ

Vắt và nhường nào

-Bé Cường đâu rồi chị?

-Nó với thằng Tý bên hàng xóm hẹn nhau ra con mương bắt cá trê với ốc vặn rồi chị ạ

Na láu táu nói vào

-Dạo này cô khỏe không? Đừng làm việc vất vả quá ốm ra thì khổ

-Em không sao. Nhà mình thế nào?

-Ơn cô mà chị với hai cháu có đồng ra đồng vào đỡ vất vả hơn nhiều. Mùa sen, con bé Na với cu Cường còn bán được mấy bó hoa sen được đủ tiền học kì tới

Tôi xoa đầu bé Na khen bé giỏi

Con bé thích, cười vui lắm

-Chị có mua tí quà bánh cho Na với Cường nhé

-Cô cứ chiều chúng nó, hư ra đấy

-Trẻ con mà chị. Lâu lâu cho nó tí quà chứ. Em lâu lắm mới về không mua cho hai cục cưng tí quà thì còn ra thể thống gì nữa

Tôi đùa đùa

Từ ngoài vọng vào tiếng trẻ con chưa vỡ giọng

-Mẹ ơi, chị Na ơi cầm cho Cường cái chậu bự... nhiều cá lắm nhiều cá lắm

Giọng cu cậu to oang oảng

Thấy tôi nó vút luôn giọng cá xuống sân chạy tới chỗ tôi

-Chị Linh, chị Ling có mua quà cho Cường Không?

-Cái thằng này hay nhỉ. Vớ vẩn sao mầy dám đòi quà chị Ling

-Thui, đừng mắng thằng bé chị có mua, chị Na cầm rồi. Cường ra rửa sạch chân tay rồi vào chia với chị Na nhá

-Vâng...

Thằng bé hí hửng chạy đi ngay

Chị Tám tâm sự với tôi rất nhiều chuyện, tôi cũng được chị chiêu đãi món bánh khúc ngon tuyệt hảo

Tầm gần 6h sáng, Tôi cùng chị ra chợ buôn ít trè, ít hoa sen và bánh trái

Na và Cường đi bắt con ốc con cá nhỏ cho đàn vịt con

Quê...

Nó giản dị như thế đấy

Hàn Vũ lái xe chậm chạp trên bờ đê. Chỉ còn chỗ này...

Nhìn lũ trẻ gầy nhom quần áo rách thếch lùa trâu về làng anh thấy bình yên lạ kỳ

-Cứu..

-Cứu chị em với...

-Cứu chị em với...

Một thằng bé người lùn nem khóc méo nhìn anh

-...Chị. Rơi xuống sông.. cứu... cứu....

-Mau dẫn đường..

Nước sông chiều lên cao lắm.. cô bé nọ cố bám vào thân chuối nổi lềnh bềnh trên sông....

Chắc sợ quá, mặt nó xanh nét như tàu lá

Vũ chẳng nghĩ ngợi mà lao luôn xuống cứu đứa bé

Anh từng trải qua đợt huấn luyện bơi trong vùng nước xoáy nên cái hạng này chẳng ăn thua gì. Chỉ một loáng cô bé đã được đưa lên bờ

Hai đứa đội ơn anh lắm một mực đòi đưa anh về bảo chị làm cơm đãi

Người dân quê hào phóng thế đấy

Vũ chở hai đứa nhỏ về tận nhà cũng sắp tối

Anh còn phải tìm bãi bồi, nơi này không tiện ở lâu

-Anh cứ về nhà em đi. Chị Linh nhà em nấu ăn ngon lắm mới cả chị ý xinh gái lắm. Em chưa nhìn thấy ai xinh hơn chị ý đâu

Cường khoe

Với Na, với Cường, Chị Linh của chúng chính là nữ hoàng, là thiên thần

-Phải đấy anh gì ạ! Sáng nay chị Linh từ thành phố về còn mua cho bọn em rất nhiều quà. Anh cứu em, em tặng cho anh hết

Trong đầu Vũ lóe nên...

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Cái duyên cái số

Tôi và chị Tám đang nhặt tách hạt sen thì một chiếc siêu xe lù tiến vào con đường đất khiến hàng xóm nhón nháo trầm trồ. Ở đây tuy gần thành phố nhưng mà vẫn còn nghèo khó lắm nên hiếm khi người ta thấy một chiếc xe bạc tỷ như thế

Nổi bật màu đỏ mạnh mẽ trên nền cỏ đại xanh mướt

Hai đứa trẻ nhà chị Tám nhảy phốc ra từ trong xe. Chúng chạy ủa về phía tôi ôm chặt

Người Na ướt hết

Mấy sợi tóc nhỏ còn dính trên trán nó. Con bé sớt sáng kẻ lè

-Chị Linh, chị linh.... Na bị ngã xuống sông may quá có cái chú đẹp trai kia kìa cứu Na đấy chị ạ

Na với thằng Cường mời mãi chú mới về nhà mình đấy chị ạ

Na vừa rút lời thì cửa trước của xe mở, người đàn ông cao trên mét 8 bước ra. Khuôn mặt không biểu cảm nhìn tôi

Toi rồi... toi rồi

Sao sắp lại tìm được tới đây....

Chị Tám rồi rít cảm ơn trong khi tôi còn ngẩn ngơ

Hàn Vũ nhìn tôi, khoe môi hơi cười, hần cười vui rồi chỉ khổ cho cái thân tôi

Lần này thăm rồi không biết bị hành hạ thế nào

Thê thăm rồi

Tôi thăm than vãn

Cứ tưởng sẽ không ai tìm thấy... ai ngờ cái duyên cái số nó vô lấy nhau

Nhìn quần áo người nọ ướt đầm lấm lem bùn đất đến buồn cười nhưng cũng thấy lăm cảm ơn vì anh ta không ngại gì nguy hiểm mà cứu bé Na

Tôi mượn tạm anh Hai hàng xóm cho anh ta bộ quần áo mặc đỡ

Biết là anh ta chả thích đâu, chắc chê ông chê eo

Ấy thế mà vui vẻ cảm lấy. Cũng may anh Hai cũng cao lớn lên anh ta mặc không đến nổi

Tôi thay chị Tám xuống bếp nấu mâm cơm cảm ơn hần

Hàn Vũ ngồi trên trông tre đưa đôi mắt bí hiểm quan sát xung quanh

Cái nơi này...

Giản dị đến tiêu điều nhưng mà lại tạo cho con người ta cảm giác yên bình tâm tĩnh đến lạ thường

Vũ đưa ánh mắt nhìn về phía căn bếp nhỏ

Bỗng dung tìm thấy ấm áp quá

Na và Cường tranh nhau đòi giúp, nụ cười bình yên đến lạ

Nghĩ ngẫm sao có người chui vào bếp nhỏ xiu, tranh dành nhặt mớ rau với tụi nhỏ

Chị Tám ngang qua lác đầu

Có cái mớ rau bằng mắt muối mà 4 người tranh nhau

Bữa tối hôm đó

Ở căn nhà tranh mộc mạc vang lên tiếng cười ròn của lũ trẻ

Nụ cười hạnh phúc của người mẹ tần tảo

Nụ cười hồn nhiên của cô gái trẻ sống đầy sóng gió

In hằn trong mắt một người nổi bình yên

An đập mạnh tay xuống bàn

Khốn nạn...

Đúng là người tính không bằng trời tính

Hên. Hàn Vũ coi như may mắn

...

Đêm quê

Trăng thanh gió mát

Có cô gái tan nát cõi lòng

-Em không định chối bỏ lời hứa của bản thân chứ?

-Đương nhiên

Tôi nào lòng nói

Vũ cười xoa đầu tôi

Nụ cười của hắn như chút được bầu tâm tư lớn nhất trong lòng

Bình yên đến lạ lùng

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Thôn quê yên bình

Vũ ngồi ngắm trăng cùng hai đứa trẻ nhà chị Tám. Hai đứa bé luyên thuyên về đủ chuyện

Chị Linh trong câu chuyện của chúng như một thiên thần được chúa trời cử đến bảo vệ che chở cho ba mẹ con họ

Na kể

Ngay đầu tiên gặp chị Linh là lúc chị Linh học năm đầu đại học

Hồi ấy chị tham lam. Vốn liếng định mở một tiệm trà sữa nhỏ ở gần trường đại học của chị

Ước mơ nhỏ nhỏ thôi

Hôm ấy trời nắng như lò lửa rèn sắt của bác thợ rèn

Mẹ con chị diu dắt nhau lên thành phố kiếm miếng cơm manh áo

Nhưng bị người ta lừa sạch

Vất vương ngoài công viên mấy hôm nay

Người đi đường qua lờm lượp mà không một ai ngừng lại giúp mẹ con chị

Duy nhất chỉ một mình chị linh ngừng lại giúp mẹ con họ. Linh dùng toàn bộ số tiền tích góp trả tiền viện phí cho chị tám và còn dồn tiền mua mảnh đất nhỏ cùng mái nhà dựng tạm cho mẹ con chị

Bởi vì..

So với Linh... mẹ con họ còn đáng thương hơn nhiều

Chị tám làm nồi chè đỗ đen thơm thơm nát dừa non

Đỗ linh như bùi béo ngậy

Đon đả mời

-người thành phố uống cà phê cà pháo, rượu bia nhiều lại là người giàu có như cậu chắc ít khi ăn uống mấy thứ này. Hôm nay cậu ăn thử nhé. Mát ruột mát gan, lại còn không độc hại

-Cám ơn chị. Vũ nhã nhặn nói

Một người làm ăn phải biết phép tắc tối thiểu của lịch sự giao tiếp.

Nhìn bát chè đỗ đen một màu đen đặc có vài nạt dừa mỏng thanh thoát

-Ăn đi, ngon lắm

Tôi nói. Xong liền múc một muỗng lớn

Vị ngọt dịu dịu lan tỏa trong cổ họng

Dừa bùi bùi thơm béo ngậy

Ngon vô cùng luôn

Vũ thấy tôi ăn cũng liền ăn

Dường như anh ta chưa biết tới thức ăn bổ dưỡng này

Lạ miệng ăn liền mấy bát

Nghe chị Tám kể chuyện xưa, rồi chị kể về linh, vũ phần nào hiểu được

Cô gái của anh, thật lương thiện biết bao. Ở lại hai ngày vũ thấy cuộc sống thật thanh thản

Sau này anh cũng như vậy... sẽ có một ngôi nhà không to lắm nhưng phải có sân vườn rộng rãi, ao sen trước mặt

Trở về với khu phố hoa đô thị tôi bỗng thấy ngọt ngào đến đáng sợ

-Em không khỏe à?

Vũ hỏi tôi

-Tôi ổn, chỉ là có chút hơi tức... đi vội quá

Tôi nói

-Sau này sẽ đưa e về đó nhiều hơn

-...

Tôi nặng thình nhìn ra phố xá lờm lượp cũng chẳng để ý xem Hàn Vũ đang đưa mình đi đâu. Một nhòai. Tôi tiếp đi lúc nào không hay

Lúc tỉnh dậy trời đã quá trưa

Hơn nữa tôi còn đang ở một nơi vô cùng xa lạ.

-Dậy rồi sao? Đói không? Tôi kêu người làm chút gì cho em nhé?

Vũ bưng một đĩa hoa quả vào phòng

-Tôi...

-Đồ đạc của em tôi kêu người tới lấy rồi

-Ý anh là sao vậy sếp?

Tôi ngu ngơ nhìn anh ta

Vũ nhoẻn miệng cười

-Ồ chung chứ sao!

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Kiếp nô bộc

Chap này mình tặng hai bạn @Sakurakinomoto2036 và bạn @huongcindy123

Cám ơn các bạn luôn chờ và theo dõi truyện của Hannie mình thật sự rất cảm động

Mong mọi người tiếp tục theo dõi vote và cmt cho Hannie nhé

Tôi ngớ người, ngơ ngác nhìn sếp đang chuẩn bị bước ra khỏi phòng thật buồn cười tại sao anh ta làm thế với tôi?

thôi mặc kệ dù có chuyện gì thì tôi cũng phải lấp đầy cái bụng đang trống rỗng của mình đã còn việc anh ta muốn trả thù tôi như thế nào thì tính sau vậy. Tôi ăn tạm vài miếng hoa quả trên đĩa rồi lăn ra ngủ tiếp, chả hiểu sao lại có cảm giác mệt mỏi và cái thân thể này lại lười biếng như vậy.

Vũ quay lại phòng, nhìn con người ham ngủ nằm cuộn tròn trên giường hơi nhúu mày

Bao lâu rồi em mới có một giấc ngủ thoải mái như vậy?

Vũ lại gần kéo tấm chăn mỏng của con bé cao hơn một chút. Nhìn khuôn mặt say ngủ kia tự nhiên lòng anh thấy thật nhẹ nhàng biết bao, đôi môi mỏng tự về một hình bán nguyệt tuyệt đẹp...thần tình yêu cũng hay thật, khiến một kẻ không để chữ tình trong mắt, chưa bao giờ tin vào những thứ tình cảm nam nữ hư vô...thế nào là tình yêu? thế nào là vĩnh cửu? thế nào là bên nhau mãi mãi? thế nào gọi là trọn kiếp không phai?Với anh trước khi gặp cô gái nhỏ này quả thực anh coi là vô nghĩa. Là thứ ngu dốt đại dốt của những kẻ không có đầu óc chỉ có thứ si mê mù quáng không thiết thực với hiện tại tại khóc của cái thế gian này

Vậy mà anh đã rơi vào vực sâu tình ái không nổi thoát với một cô gái với hình tượng anh chưa từng một lần nghĩ tới. thật sự đối với cô gái vừa gặp đã sinh ra thứ cảm giác yêu mến muốn được che chở, cung chiều, bảo vệ cô ấy suốt đời

Cô gái của anh thực sự luôn tỏ ra mình là người mạnh mẽ nhưng chính cô lại không hay cái vỏ bọc kia chỉ đang che lấp đi tâm hồn yếu đuối mỏng manh của cô

chính là sợ bị tổn thương nên mới tạo ra cái vỏ bọc nguy tạo ấy

-Này! Anh làm gì mà nhìn tôi ghê vậy? Thật là ngu cũng không yên

tôi lau bàu

-Mau dậy chuẩn bị cùng tôi đi tới một nơi

vũ nắm tay tôi kéo dậy

tên này lúc nào cũng thích tự quyết như vậy không thêm để ý cảm nhận của người khác một chút nào thực sự đáng ghét mà

-Đi đâu

Vũ thực sự không hiểu cô gái này sợ anh điều gì mà không dám đi cùng anh một mực lỳ lợm ở trên giường không chịu xuống

-Em nên nhớ đã hứa gì với tôi. Thua thì bằng lòng nghe lời bổn thiếu gia đi

vũ đắc ý

-Được....

tôi nghiêng răng nghiêng lợi nói. Thù này Hạ Linh tôi ghi nhớ sau này thời cơ đến sẽ trả lại tên điên này cả vốn lẫn lãi

Dám hành hạ bổn tiểu thư à

đó là tôi nghĩ vậy còn thực tế thì.... cái địa ngục của tôi mới chỉ bắt đầu được vài giờ thôi... chưa bao giờ tôi thấy thời gian dài tới như vậy... một ngày như một ngàn năm vậy

Đầu tiên hấn nổi hứng đi shopping... và đương nhiên tôi là kẻ hầu hạ mạng trách nhiệm theo gót hấn

Vâng thưa các bạn đứng thân nô bộc không dám ho he nữa câu, cũng chả dám than vãn gì...

Sau khi đi vòng một vòng trung tâm thương mại hấn dừng lại mua đúng một chiếc cà vạt xong đi về. Báo hại tôi chân đau người mỏi

đứng là ác nhân

chưa dừng lại ở đó

về tới nhà là hấn bắt tôi lau dọn nhà cửa còn hấn ngồi gác chân xem ti vi nhìn chương mắt không chịu nổi

lau xong cũng gần chết.... nhà hấn bự như tòa lâu đài... cũng may tôi chỉ dọn phòng hấn và phòng khách chứ để tôi dọn hết chắc chắn tử vong tại tầng thứ hai

Đang định ra ngoài hít thở một chút thì hấn đã oang oang sai khiến

-Tôi đói rồi.Mau nấu bữa tối đi. Giọng hấn khinh khỉnh đắc thắng lắm ý

Đúng là bức người quá đáng. Hạ Linh tôi " HẶN"

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Tức nước vỡ bờ

Ngoài thời gian ở công ty là được thoải mái đôi chút còn lại thực quá bó buộc, thực quá mệt mỏi đối với tôi. Trước kia làm ba việc chạy đi chạy lại liên tục cũng không cảm thấy mệt mỏi như bây giờ. Giống như đang ở trong địa ngục vậy

đứng là ở nhà cao cửa rộng cung chảnh sừng chút nào

Ngược lại với sự mệt mỏi của ai kia Hàn Vũ lại cực kỳ khoan khoái cô gái nhỏ này thật thú vị khiến cho anh muốn bắt nạt mãi thôi

vừa đi làm từ công ty về tôi phải vào bếp liền, tên dị hợm kia đúng 6h30 là ăn tối 1h ăn khuya lại còn mắc bệnh sạch sẽ đáng ghét nhà cửa phải dọn sạch sẽ tinh tươm

9h tối sẽ pha cà phê cho hấn, hấn không thích cam hấn thích táo và nho nên hoa quả chẳng miệng phải có hai thứ quả đó

quần áo của hấn phải giặt tay và là gọn gàng để ngay ngắn trong tủ đồ, ga giường phẳng phiu

Nói chung yêu cầu quá cao coi tôi không bằng người ở trong nhà ra sức mà bóc lột sức của tôi mà

-Tôi nấu xong rồi anh. Sẽ dọn bàn ngay anh chờ một chút tôi vội vã

nhìn con bé chân tay luồn cuống hấp tấp mà Vũ thương bộ váy áo công sở còn chưa kịp thay ra, mồ hôi ướt đầm cả áo mấy sợi tóc mái còn bết lại trên trán. Hình như anh có hơi quá đáng thì phải

-Không phải dọn nữa hôm nay tôi có hẹn với khách hàng ăn ở ngoài

Vũ nói. Anh cũng khá áy láy vì không nói cho Linh sớm nhưng công việc bù lu bù loa quá nên anh nhất thời quên mất

Cô gái của anh không đáp chỉ thờ dài nhún vai một cái cho qua. Thực sự anh làm cô mệt rồi đây chờ anh giải quyết xong công chuyện liền làm lành với cô vậy

bạn có biết cảm giác của tôi khi ấy không...? thực sự tôi muốn bùng con mẹ nó cháy luôn rồi tên này hẳn không phải là người nữa. Không ăn thì nói sớm một chút hẳn sứt cân sao? Hay hẳn béo nên?

Đúng là hẳn chỉ giỏi hành hạ người khác. Tôi thật sự là thấy ảm ức phát khóc cả nên đây này, trời sinh hẳn sao còn sinh ra tôi để cho hẳn đầy đoạ... Vậy mà hẳn nói thích tôi đấy, thích mà như vậy sao? Tôi xin cáo từ "Say Goodbye"

Thôi vậy đành hoàn thành kiếp đây tớ hèn mọn này ai bảo cá cược chi có chẳng trách mình quá dốt, quá tự tin rồi tự chuốc họa vào thân

Khuya Hàn Vũ mới về, người hẳn toàn mùi rượu nặng hẳn nhìn tôi cười cười rồi lè nhè nói gì tôi chả rõ vớ vẩn thật làm tôi phát bực luôn. Hẳn loạng choạng bước vào nhà tôi lắc đầu bước lại đỡ hẳn

Làm người giàu thật đáng thương

- Hạ Linh? là em phải không?... anh.. hôm nay... anh

-Câm miệng cho tôi. Thật phiền phức

Uống cho lấm vào

-Anh... thích em... thật đấy... rất thích

-Thích cái con khi mốc ấy. người anh bốc mùi rượu nồng nặc rồi

Hàn Vũ bị ngộ độc thức ăn nên nôn mửa suốt người lại sốt sốt tôi vừa thương lại vừa ghét

dọn dẹp bãi chiến trường xong trời cũng sáng tôi lịm đi lúc nào không hay lúc tỉnh dậy là do chuông điện thoại kêu

Nhác nhìn đồng hồ tôi tá hỏa...6h30 rồi

An gọi hỏi thăm tôi tôi vừa kep điện thoại ở vai vừa luôn chân luôn tay làm bữa sáng, tôi trả lời qua loa định cúp vì vội phải đi làm nữa

nghe vậy An phá lên cười nói tôi hâm

-Sao vậy?

"-Chị của em ơi hôm nay là thứ 7 đó công ty chị được nghỉ ả"

tôi ngơ ngẩn

vậy sao? ngớ thật con mẹ nó rồi luôn

Nói thêm vài câu với An rồi tắt máy quay lại liền thấy cái mặt sát khí ón lạnh của sếp khốn thật hai ba lần vậy là vỡ mọ nó tìm

-Nhìn cái gì mà nhìn mau nấu bữa sáng cho tôi đi..

Hắn quát tôi

Đậu má... làm thì làm bộ chậm chút thì chết à?

-Trứng mặn...làm lại

-.....

-Không có canh sao? khô chết... làm sao mà ăn?

-.....

-Nhà thì mùi... lau dọn có cái phòng cũng không nên hôn

-....

-Vô dụng

Hai chữ thôi là chạm tới giới hạn cuối cùng của sự chịu đựng của tôi rồi .Vô dụng sao? Vô dụng sao?Giờ tôi mới hay mình là một con vô dụng đấy

tôi vứt hần tạp giề sang một bên nhếch môi nhìn hần

-Anh khó tính như vậy thì làm đi. Tự làm mà ăn, nhà mùi ư? sao anh không tự trách bản thân ý. Anh uống rượu nôn mửa khắp chốn đáng nhẽ tôi nên để anh tự mình nhìn thấy những gì anh tạo ra. Nhìn đi... đến bộ đồ tôi còn chưa thay ra, cung chưa được nghỉ ngơi đúng nghĩa không bằng một người giúp việc

- Tôi về cái nhà này cũng sau khi tan sở như anh... rồi làm luôn chân luôn tay trong khi anh chỉ tay năm ngón gác chân lên bàn sai bảo... rồi sao? anh si nhục tôi? trong khi nói thích tôi à? mẹ nó thấy hoang đường thật

-....

- Tôi làm người chứ không phải súc vật. Tôi nghỉ việc, cho dù phá vỡ lời hứa làm tiểu nhân cũng cam... định mệnh nhà nó tôi không thể ở đây thêm một giây nào nữa cả. CHÀO!

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Cho em bắt nạt cả đời

Cứ như bị tát một phát vào mặt khiến Hàn Vũ sực tỉnh

Nhìn bóng dáng hậm hực tức giận đùng đùng bỏ đi của con bé mà anh sốt hết cả ruột, luống ca luống cuống

Chân tay thừa thãi thấy lạ,rồi vội vã đuổi theo con gái nhà người ta.

Lần này hơi quá rồi..

Hàn Vũ bước nhanh theo dáng hình cô gái của anh

-Hạ Linh. Em đứng lại ngay cho tôi

Tiếng hét đằng sau không làm chùn bước chân tôi. Ở cạnh hần là một cục hình. Kể cả mất đi lòng tự trọng hay sĩ diện tôi cũng muốn tránh xa kẻ này... càng xa càng tốt

Kể cả bỏ cả tấm bằng tốt nghiệp loại xuất sắc

Bỏ cả công việc hoàn hảo nhất mà mọi người mong ước

Không phải ai cũng có được dũng khí như tôi phải không?

Tôi lấy làm tự hào vì lòng quả cảm của bản thân không việc gì phải vì kẻ địch liên quan mà nhọc lòng

Tôi cứ thế bước bước thật nhanh, càng bước nhanh tôi càng cảm thấy hưng phấn

Vâng... vậy tôi đang càng ngày càng xa hần... lạ chúa... cảm tạ cha

Ấy vậy mà chưa kịp khoan khoái thì cái xe tải mất phanh hay sao ý đèn đỏ mà nó cứ lao vào mình... tôi cuống quá chân tay cứng đờ không chạy nhảy le cái xe ôn thần đó được nên cứ thế tro mắt ra nhìn nó nấn về phía mình. Vậy thôi.... chào thế giới... cáo biệt thế gian dù còn tiếc nhiều điều nhưng mà thôi chết mịa nó đi cho rảnh nợ

Nghĩ thế tự nhiên tôi lại mong chờ cái phút đây tôi trở về nước thiên đàng, nơi không có khổ đau mệt mỏi

Hạnh phúc biết bao nhiêu

....Tôi đã suýt đi về nơi đó...

Chỉ chậm 1 giây nữa thôi nếu như hân không kéo tôi trở lại có lẽ tôi đã sớm không còn thở nữa rồi. Tại tôi nùng bùng giọng của lão sếp đại loại nói tôi điên à, rồi sau đó tôi không biết gì nữa cả bầu trời đen kịt

Hân Vũ bị dọa cho phát sợ luôn anh luống cuống ôm lấy thân thể bé nhỏ mềm nhũn trên tay...

-Tỉnh lại đi Hạ Linh, mở mắt ra nhìn tôi đi... Này tôi không đùa đâu...

-....

đáp lại Hân Vũ là một cổ im lặng đáng ghét

Tôi mơ màng mở mắt khi trời đã hừng sáng lần nữa một màu trắng xóa bao phủ căn phòng, tiếng quạt trần quay nhè nhẹ, mùi thuốc khử trùng nồng nồng khiến đôi mày khẽ nhíu lại... thực sự thì tôi không thích bệnh viện một chút nào.

-Cô tỉnh rồi sao? Vũ sẽ quay lại ngay nó vừa mới ra ngoài nghe điện thoại... nó ở đây với cô từ sáng qua tới giờ đây

Tôi nhíu mày nhìn người con trai mặc áo blu trắng đang đi lại trong phòng

-Anh là ai vậy?

Người đàn ông trẻ nhìn tôi mỉm cười

-Tôi ấy à? tôi là Trần Luật bác sĩ kiêm bạn thân của người yêu cô

anh ta hồn nhiên trả lời... từ lúc nào mình có người yêu? từ lúc nào mình cặp kè với giám đốc đây? thật khó

-Tôi và anh ta không phải quan hệ đó.

-Vũ nói như vậy tôi biết vậy thôi

Anh ta cười rồi nhún vai đi ra ngoài

đúng lúc đó thì người tôi không muốn gặp nhất lại xuất hiện với bộ mặt hớn hờ. Chắc nhìn thấy tôi thảm hại như vậy hẳn là hân đang sung sướng lắm

Khốn thật đấy

-Em làm tôi hết hồn. Tự nhiên lại ngắt chữ hóa ra sức khỏe em cũng tiểu thư gớm nhỉ

-....

Mệt

Tôi chả thèm nói nằm xoay lưng lại với hân nhắm mắt lại ngủ cho lành. Khỏe rồi thì tránh hân con mẹ nó càng xa càng tốt

-Em giận cũng dai nhỉ? thôi được rồi tôi đầu hàng. Em muốn hành hạ tôi thế nào tôi cũng cam chịu

-....

-Tôi thời gian qua quá đáng... vậy giờ tôi cho em bắt nạt lại nhé... cho em bắt nạt cả đời luôn cũng được. Em hài lòng chưa?

Bạn đang đọc truyện *Đế Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Bài thuyết trình xuất sắc

Vâng sau khi nghe được câu đó trong cái đầu nhỏ của Hạ Linh bỗng lóe nên một tia kỳ dị, đôi môi xinh đẹp khẽ nhếch lên tạo thành hình bán nguyệt mà mỉa... Chỉ tình cờ nhìn thấy thôi nhưng cũng khiến người gan dạ như Huy ái ngại rề chừng như Vũ nói cô gái bé nhỏ kia không phải dạng người dễ bắt nạt

cũng không phải kẻ có thể ức hiếp được

-Sếp. Anh sẽ không nuốt lời chứ, uy tín là phương châm của những kẻ có quyền thế như anh mà

Vũ biết mình nhờ lời nói rồi không thể nuốt lời được. Bảo bối của anh rất thông minh, muốn lươn lẹo trong lúc này là hoàn toàn không có khả năng, đành vậy đã đâm lao thì phải theo lao thôi

Đúng là sai một li đi một dặm

-Đương nhiên anh sẽ không nuốt lời. Em yên tâm đi anh hứa thì anh sẽ làm

Hàn Vũ nói.

Ha Ha Ha... là anh ta nói không phải tôi ép buộc gì cho cam nha, dám hành hạ tôi tôi sẽ khiến anh biết thế nào là hành hạ. Tôi tồn tại ở cái xã hội nhơ nhớp này không phải chỉ là nhờ vả người khác cũng không phải do bản thân quá tốt bụng mà, tôi không thể nhận bản thân ngây thơ hay ngốc nghếch, cũng không phải người con gái hiền lành dịu dàng cho cam. Để chống chọi trong cuộc sống đầy bất công và thối nát này tôi đã phải trở thành cái con người có nhiều bộ mặt.Đôi khi cuộc sống bắt tôi phải chọn lựa, tôi cảm thấy sợ hãi và hoang mang,

Đôi khi chỉ vì 1 vài lời nói, tôi đã phải trằn trọc cả đêm hoặc khóc đến sưng mí mắt, tôi biết lúc đó tôi vô cùng yếu đuối,

Đôi khi gặp khó khăn tôi từng muốn bỏ cuộc, tôi thấy mình nhỏ bé và ngây dại...

Tôi của hiện tại...đang cố gắng cười, cố gắng bước... Suy cho cùng niềm vui hay nỗi buồn đều do mình mà ra, vậy nên tuyệt đối bao giờ được đau khổ vì cuộc đời ko cho phép ta như vậy!

Sinh tồn vốn là bản năng của con người mà để tồn tại tôi bắt buộc phải chiến đấu

Vũ làm thủ tục xuất viện sớm vì bảo bối nằng nặc đòi ra viện anh đưa cô về biệt thự không cho cô làm bất kỳ việc gì

Hạ Linh sung sướng tận hưởng việc sai vặt sếp sao mà nó phê thế không biết chứ. sức nhớ cô còn có bài diễn thuyết xã hội về lý tưởng bản thân ngày mai cô liền miệt mài soạn thảo....

Hàn Vũ chưa bao giờ thấy mệt như thế. Thì ra làm việc nhà chẳng đơn giản chút nào... Vào tới phòng liền thấy cô gái của anh ngủ gục trên bàn máy tính, anh lắc đầu còn chưa ăn tối đã ngủ rồi thật là một cô gái giỏi ngủ lười ăn. Vũ cẩn thận bế con bé lên giường đắp tấm chăn mỏng rồi vén mấy sợi tóc trên trán cô, nhìn cô ngủ thật bình yên

định bụng tắt máy tính cho cô nhưng anh lại vô tình đọc được bài thuyết trình còn đang viết dở... anh trầm ngâm nhìn đoạn cuối cùng cô viết

“...Đôi khi cuộc sống bắt tôi phải chọn lựa, tôi cảm thấy sợ hãi và hoang mang, biết bao nhiêu bởi những con người ngoài kia

Đôi khi chỉ vì 1 vài lời nói vô tình khiến tôi phải trằn trọc cả đêm hoặc khóc đến sưng mí mắt, tôi biết lúc đó tôi vô cùng yếu đuối, nhu nhược và hèn nhát..bởi vì tôi còn không dám đối mặt với chính bản thân mình

Đôi khi gặp khó khăn tôi từng muốn bỏ cuộc, tôi thấy mình nhỏ bé và ngây dại biết bao nhiêu trong cái thế giới này

Tôi của hiện tại...đang cố gắng cười bởi nước mắt của tôi không thể giải quyết vấn đề nào cả nó chỉ khiến tôi thêm phần yếu mềm mà thôi

cố gắng bước...trong cuộc đời tôi, dừng lại tức là chấp nhận sự chết

, cố gắng mạnh mẽ bởi vì yếu đuối thì cũng không ai giúp tôi cả

cố gắng hạnh phúc bởi vì đau khổ chỉ làm con người tâm hồn và thể xác tiêu tụy thêm

...Suy cho cùng niềm vui hay nỗi buồn đều do mình mà ra, vậy nên tuyệt đối bao giờ được đau khổ vì cuộc đời không cho phép ta như vậy....tôi tin có một ngày nào đó....”

dòng viết dở... em đang tin gì có giống anh không?

Vũ quay lại nhìn người con gái đang cuộn mình trên giường ấm, đôi tay anh thoăn thoắt trên bàn phím hoàn thành xong bài thuyết trình của người nào đó

sớm hôm sau tôi dậy muộn

-Chết thật bài thuyết trình tôi còn chưa gửi..

vội vã mở máy, vừa vào liền nhận được tin trả lời của thầy giáo

”Bài của em rất xuất sắc rất cảm động”

Tôi ngơ ngẩn... tôi nhớ mình chưa làm xong mà....vội vào xem

" Tôi tin một ngày nào đó tôi... hay những người còn đang cô đơn đau khổ ngoài kia sẽ tìm được hạnh phúc. Tìm được một người khiến chúng ta có cảm giác an toàn, không khổ đau, không đơn độc, ở bên người đó chỉ có hạnh phúc, nụ cười và sự vui vẻ... thứ tôi nhắc đến là tình yêu chân chính. Có tình trong tim không đau khổ, hãy nhìn lại... cha mẹ, bạn thân, những người đồng nghiệp hay một người luôn hướng về bạn...họ sẽ không để bạn cô đơn họ sẽ vì nụ cười của bạn mà hạnh phúc...họ sẽ vì bạn mà hi sinh. Cũng như tôi, tôi đang kiếm tìm hạnh phúc trong nụ cười của những người xung quanh mình”

Là ai đã viết cho tôi? Là ai đọc thấu tâm tư tôi... chẳng lẽ là hấn?

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bí mật 1

Tôi đã rất ngạc nhiên có thể nào là hấn ta giúp tôi hoàn thành bài luận gửi cho giáo sư??? Nhưng không là hấn thì làm gì còn ai trong cái biệt thự rộng lớn này chứ, xem ra tôi nên cảm ơn hấn một tiếng mới được.

Ấy cái lúc muốn cảm ơn thì lại chả thấy hấn. Là hấn không muốn nhận đấy nhé

Hôm nay cũng không thấy hấn nhưng Hằng và Kha lại xuất hiện với nụ cười tươi chét người hơn hết lại còn nhìn tôi rất chi là đều.

-Linh, này là đứa bạn tốt nhất trên đời của tao. Tao là tao quý mày nhất ý Linh ạ...

-....

-Mày biết không ngay từ lần đầu tiên gặp mày tao đã biết mày là chân mệnh thiên tử quý nhân phù trợ của tao. Tao gặp khó khăn hay nguy hiểm là mày lại có mặt. Hằng dùng cái giọng ngọt như mía lùi "câu dẫn" tôi

Nhìn cái mặt tươi ơi là tươi của con nhỏ Hằng mà tôi rợn hết cả óc, cái con hâm này lại có âm mưu gì nữa đây

-....

-Phải phải Hạ Linh cô đích thị là người tốt, cô giúp tôi và Hằng lại còn lo lắng cho cô ấy chăm sóc cô ấy nhiều như vậy

Lại còn thêm cả lão Kha nữa hai cái kẻ này định lừa nhau đưa tôi vào bẫy gì đây. Tôi nhìn hai kẻ đang nhe nhón bằng đôi mắt khinh thường mỗi lần con nhỏ Hằng nó dờ cái giọng đó là y như rằng có chuyện nhờ vả. Xem ra lần này chuyện lớn không nhỏ đã chả rù thêm đồng bọn

Tôi nhìn nhỏ thờ dãi

-Hai vị có việc gì nhờ vả bỗng tiểu thư, mau mau nói ra

Cứ như chỉ chờ có vậy hai kẻ trước mặt vui ra mặt, rồi cả hai bắt đầu khua môi múa mép, sủng liên thanh còn thua tốc độ thuật lại chuyện của hai kẻ này. Và sau 15 phút phân bua họ đã thành công trong việc khiến tôi điên đầu loạn óc.

Tóm lại là họ muốn tôi xin Sếp tha lỗi cho Huy, mô tê là lão Huy đó làm hỏng chuyện dò rỉ tin mật của công ty gì đó, còn bị đối thủ hăng tay trên khiến công ty thiệt hại đơn hàng cả chục tỷ Hàn Vũ nổi con tanh bành là đương nhiên, tôi có thể thông cảm với anh ta. Nhưng mà hai kẻ điên kia tại sao lại tìm tôi để đi xin tha nhờ

Đùa tôi chắc?

-Tại sao lại là tao? chả phải các người là huynh đệ tình thâm sao?

Tôi hếch cằm nhìn Kha

Kha khẽ ớn lạnh, huynh đệ cũng không bằng bà xã được, chỉ cần cô nói 1 câu có khi lão đại cho mỗi đứa một viên kẹo đồng giữa trán. Ai chứ Hàn Vũ kia dám lăm chứ

-Tóm lại chỉ có cô xin thì may ra thằng Huy còn cơ hội sống sót

Kha nói.

-Mấy người cứ như xã hội đen ấy. Đoạ người chắc?

tôi lắc đầu cười

-Kính khùng hơn thế ý, không nói nhiều nữa mau đi không sẽ không kịp nữa đâu mạng người quan trọng, còn những việc khác tôi sẽ giải thích với cô sau

Tôi cứ thế bị hai đứa mọn rợ kia kéo đi xềnh xệch. Kha có nói dăm ba câu chuyện về 3 bọn họ... rằng cuộc đời Hàn Vũ không phải màu hồng như mọi người vẫn mơ ước, thì ra so với đứa trẻ mồ côi như tôi hẳn còn đáng thương hơn nhiều

-Ở công ty mọi người bàn tán về cô khá nhiều đấy

- Vì tôi khác biệt, nên tôi bị bàn tán. Là một triết lý hiển nhiên giữa cuộc đời này? Tôi chẳng mong được thấu hiểu từ bất kì ai. Vốn dĩ ai có lòng, tự khắc sẽ thấu. Không có lòng, có giải thích hay chứng minh suốt cả cuộc đời, đến lúc nằm xuống, tôi vẫn sẽ mang tiếng xấu như vậy thôi.

SỐNG Ở ĐỜI, AI HIỂU CHO TÔI THÌ TÔI CẢM ƠN, AI KHÔNG HIỂU THÌ TÔI CHỊU VẬY

nghe câu nói thản nhiên và nụ cười của Hạ Linh Kha thấy nhẹ lòng sao ấy kiểu như một cô gái như Linh lại tràn đầy lạc quan như vậy hơn hết lại không đồ nổi cho ai mà còn nhận lại nổi do mình

Tôi được Kha đưa tới một nơi tách biệt khu đô thị cảm giác ở nơi này rất nguy hiểm, mùi chết chóc

-Đi theo tôi.

Kha đưa tôi đi... có mùi lưu huỳnh và thuốc súng nồng đượm. Tôi đánh bạo hỏi

-các người tàng trữ súng?

Kha lắc đầu

-Chúng tôi chế tạo và bán chúng, có thể coi là nhà buôn bán vũ khí

Tự dưng tôi thấy lạnh cả người, như trong phim ấy nhỉ.... đi rất lâu mới tới một căn phòng ánh điện neon nỏ... rất đáng sợ....

Tôi ngửi thấy nước hoa của thần chết... Mùi máu tươi

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Bí mật 2

Ắt hẳn tôi sẽ không bao giờ quên ngày hôm đó, cái ngày mà tôi chứng kiến hết thấy mọi việc mà trong suy nghĩ tôi chỉ nghĩ nó tồn tại trong phim truyền hình... tôi được Kha đưa vào một đường mòn đi sâu vào lòng đất nơi này lạnh hơn bình thường có mùi lưu huỳnh và những âm thanh lạ tai

Giống như tiếng súng nổ

Chúa trời ban cho tôi thiên phú có đôi tai vàng dù là âm thanh nhỏ tôi cũng phát hiện ra khả năng đặc biệt này tôi vẫn luôn giữ kín ngoài bà ra thì không ai hay biết cả

Ở giữa lòng thành phố có một căn hầm bí mật... à không phải nói là căn cứ địa bí mật còn có thuốc súng, tiếng súng nổ ...

Bọn họ rốt cuộc là thứ gì

Kha quét mã vân tay qua hai cánh cửa nữa anh ta đưa tôi và Hằng đi xuyên qua một căn phòng chứa cả trăm cái máy vi tính và rất nhiều người đeo kính có cả người nước ngoài đang chăm chăm múa trên bàn phím

rốt cuộc là chuyện gì? Tổ chức khủng bố?

-Đừng để ý... đi thôi

Kha nói

Căn phòng sâu nhất là phòng làm việc của Hàn Vũ sao?

Hằng không có vẻ gì ngạc nhiên hay gì hết nó cứ thế băng băng đi ... giống như nơi này rất thân thuộc... là nhà của nó vậy!

Cuối cùng Kha đẩy cửa bước vào căn phòng có cánh cửa thép nặng nề sau khi hít một hơi lấy dũng khí

Căn phòng không có gì đặc sắc nhưng rất rộng người ánh sáng hình ảnh đầy đủ cơ mà tôi thấy lành sống lưng vô cùng luôn, dù sao mình cũng chỉ là một đứa con gái bình thường... à thì cứ coi như không bình thường lắm đi cũng không đến nỗi bị ông trùm nhìn trúng chứ???

Tôi liếc nhìn cả phòng thấy Huy nằm thở nặng nề ở một góc người anh ta chi chít vết thương khuôn mặt sưng vù nhìn rất tội

Còn có một người ngồi xoay lưng lại với chúng tôi

-Vũ...

-Đừng có xin nữa nếu cậu không có khả năng mang hàng về thì tôi sẽ xử lý cậu ta theo luật

Tôi ngu ngơ không hiểu chuyện

-Chúng ta có thể từ từ nghĩ cách mà

Kha nhăn mặt khó sở nói

-...

giống như khó nói ra một chuyện gì đó, tôi có cảm giác yết hầu anh ta khô khốc rồi mồ hôi túa ra trên trán...Hằng định đứng ra nói điều gì đó nhưng nó sợ hay sao ấy

tôi lướt nhìn Huy thở yếu ớt 1 góc mà thương cảm

Không những vậy tôi còn nghe thấy tiếng thở rất quen của một người

Không khí căng thẳng mù mịt dường như có 1 áp lực vô hình đè nặng nên tôi

-Này tôi không biết chuyện gì xảy ra với mấy người nhưng mà đừng cái không khí u ám này lại cho tôi

Lời vừa dứt Hàn Vũ nhú sâu chân mày rồi xoay ghế trở lại

-Sao em lại ở đây?

-Tôi cảm ơn bài luận không được à? mà anh ta không phải bạn anh à? ra tay nặng quá rồi đấy

-Tôi hỏi sao em ở đây? Hàn vũ gằn giọng

Nghe cái giọng khinh hoàng đó tôi run mẩy nó rồi nhưng cố tỏ vẻ bất cần

-Tôi thích thôi

-...

Mĩa nó hần eo nói gì tổng cổ hết mọ mấy thánh ở trong phòng ra ngoài cả thánh huy đang thoi thóp cũng bị khiêng ra... bây giờ thì còn mỗi mình em ợ. khiếp thấy mẹ luôn ý, hần đi vòng vòng nhìn tôi rồi đột nhiên tóm lại khóa chặt tay sau lưng

-Em cảm ơn sao? không có thành ý gì cả

Hần cười à... nụ cười làm tôi nổi da gà da vịt luôn

Cha mẹ ời hần là loại người gì vậy?

-tôi... tôi...tôi...

xin lỗi m.n em bỏ fic lâu quá... m.n thông cảm nhé em sẽ cố xong truyện này sớm ạ

cảm ơn m.n đã đọc và ủng hộ em

thân gửi các bạn còn đang theo dõi chờ đợi

em xin gửi lời xl chân thành và cảm ơn các bạn rất nhiều:))))))))))

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Bí mật 3

Sống lưng lạnh toát mồ hôi ướt đầm áo, còn nắm tằm trên trán nữa cơ chưa bao giờ cuộc đời của tôi nó thảm thương đến thế... Giá kể như tên ác ôn vùng thành thị này cứ đánh đập con mẹ nó đi cho nó có máu me ấy thế ế nào cứ vòn vòn mới nhục chứ

Hắn RẤT NHẸ NHÀNG để em ngồi trên đùi hắn tay thì vòng qua eo... hơi thở lạnh ngắt phả vào gáy đều đều mãi một lúc rất lâu hắn mới mở miệng nói...

Thật thì em nghĩ ngay cảnh tượng kinh dị trong mấy bộ phim ma thái lan

-Bọn họ muốn em xin tha cho Huy sao? Hắn hỏi

-Biết vậy sao còn hỏi? Bạn mình mà anh cho hắn te tua vậy sao? Thực sự tôi chả muốn xin xò gì đâu tại hai người kia đưa tôi tới đây nói có án mạng mà túm tôi đi thôi

Lúc nói hùng hổ thế thôi chứ tôi đổ mồ hôi lạnh lúc méo nào rồi ý

-Thế em muốn tôi tha cho hắn sao? Làm gì có chuyện đơn giản như thế nếu tăng thời gian em ở lại 1 tuần tôi sẽ suy nghĩ lại

Vũ gian xảo nói

Ngờ cứ tưởng là con bé trời cơ ai ngờ bảo bồi đồng ý mới sợ chứ

Nhờ có cái gạt đầu của hạ linh mà Huy an toàn thoát chết

Kha thờ phào anh đã sai người lấy lại hàng

-Cám ơn cô

Kha nói

-Không cần cảm ơn tôi làm vậy có dự tính của tôi.

Nhìn nụ cười của Hạ Linh mà Kha lạnh gáy... Đúng là giống Hàn Vũ bức người quá mà

Qua cái vụ thập tử nhất sinh thoát khỏi tay ác ma Huy dồn toàn lực lấy lại hàng nhờ có Hạ Linh ra kế mà có thể lấy lại hàng

Vũ cũng không lấy làm chê trách nhưng anh mới phát hiện ra một bí mật khá thú vị về cô gái của mình.

Thật không ngờ tới sự lợi hại này của em Vũ thầm nghĩ ngợi

Từ bây giờ anh phải suy nghĩ khác về Hạ Linh

Hôm ấy ngày nghỉ mọi người rủ nhau mò tiệc ngoài trời đương nhiên phần chính do các đấng nam nhi phụ trách rồi...tôi thoải mái nằm ườn ra bãi cỏ phơi nắng lười như một con mèo nhỏ

Hằng chạy lăng quăng còn lăng sắng giúp người yêu

Mấy người họ cười đùa với nhau... đôi tai tôi hứng thú nghe ngóng... nhưng không chỉ có tiếng của họ còn có tiếng thờ của kẻ khác...

Tôi đứng dậy lại gần Hàn Vũ

-chuyện gì vậy?

-Nhà anh có thêm người sao?

Vũ nhú mày nhìn tôi lắc đầu

-Có rất nhiều người ở đây..

-Em có nhầm không...?

Hàn Vũ hoài nghi nhìn tôi

Trong vài giây có tiếng súng và mùi lưu huỳnh đặc trưng mọi người tản ra tứ phía còn con hăng sợ quá đứng nguyên một chỗ hét... Kha quá xa chỗ hăng không chạy tới kịp chỉ có tôi gần nó nhất

Nhìn nó hoảng sợ bồng loạn mà lòng tôi hoang mang tới cùng đứa bạn này đã vớt vát chút tình cảm của con người trong tôi để tôi tin có tình bạn chân thành

Và chắc chắn tôi không thể để nó chết được...

Có một điểm tôi vẫn luôn giấu kín không cho ai biết.

Đó là khả năng của tôi.

Tôi không chỉ có giác quan hơn người mà còn có cả một thân thủ khá tốt. Bao nhiêu năm lăn lộn ngoài đời lắm bon chen tôi cũng học được chút ít

Cứ như vậy xuyên qua màn mưa đạn tôi ôm nó ngã sang một bên rồi cùng lúc phi 3 chiếc rĩa về phía tiếng súng nổ

Huy trừng mắt người con gái trước mặt

Tốc độ nhanh ra tay chính xác hoàn hảo đến kinh ngạc hơn nữa còn uyển chuyển nhanh nhẹn lao trong mưa đạn mà không hề hấn gì... khả năng một người bình thường căn bản không thể đạt được...

-Dừng lại được rồi.

Vũ cất giọng.

Hăng cũng thu lại khuôn mặt sợ hãi. Nó đứng nghiêm nghị nhìn tôi như sinh vật lạ

Tôi đoán tất cả là do Hàn Vũ dàn xếp tất cả. Tiếng đạn ngừng hẳn sau đó

Mọi người nhìn tôi...

-Có gì đâu mà nhìn tôi

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nếu ta còn yêu nhau

Sau sự kinh ngạc của các bạn họ tôi buộc lòng kể toàn bộ sự thật và có 1 yêu cầu nữa là họ cũng phải nói sự thật với tôi... Tôi thì đã thỏa lòng khám phá ra một số sự thật khá là hay ho của họ

Rằng cô bạn yếu đuối cũng chẳng yếu đuối của mình... hăng từng là bác sĩ riêng của KHa và đang hoạt động trong tập đoàn buôn bán vũ khí mà đứng đầu là Hàn thiếu - Hàn Vũ ông trùm buôn bán vũ khí cho các nguyên thủ quốc gia. So với xã hội đen thì hẳn nguy hiểm hơn nhiều, núp dưới bóng công ty mà gián tiếp hoạt động chẳng trách có nhiều người sợ hãi như vậy

Hăng cũng giấu tôi nhiều phết chứ suy cho cùng cũng không nên trách cứ nó bất đắc dĩ nó mới không nói

còn Huy và Kha thì cùng một được với Hàn Vũ cả

Tự nhiên lại dây dưa với cả một ổ lang sói cuộc sống của tôi không còn bình yên nữa rồi....thời thì đâm lao thì phải theo lao thôi vậy

-Không ngờ thân thủ cô lợi hại như vậy

Kha nói

-Cậu ăn nói cẩn thận từ bây giờ chúng ta phải gọi cô ấy là chị dâu đó

Huy nói, người con gái này chỉ có thể hợp với vũ vừa nhu nhược mềm mỏng dấu điểm thân thủ khéo như vậy trong thời gian dài hơn nữa tính cách lại quái cường ngang ngược ở bên Hàn Vũ át chỉ có nội chứ không có hại

-Phải phải... nên gọi một tiếng chị dâu! Kha niềm nở tán thành

Vũ khá đặc ý trong khi nhân vật đáng ra nên nổi cồ nên lại im phăng phắc

nhìn Hạ linh ngo ngắc nhìn vào màn hình điện thoại Vũ hơi cau mày dường như cô gái của anh đang lo lắng chuyện gì đó Hạ Linh chào qua loa mọi người rồi vội vàng đi ngay

Nơi cũ ấy,

chiều tàn gió thổi lượn qua mái tóc màu hung đỏ của người con trai ... Đã hai năm kể từ khi anh rời xa người con gái anh yêu, nơi này vẫn không thay đổi một chút nào

Nắng đỏ xuống những ngọn nắng cuối cùng trên vai cô gái ấy

Cô gái duy nhất của lòng Duy

Trước mặt tôi người con trai đó cách tôi còn vài bước thôi... người này đã từng là tất cả trong lòng tôi nhưng cũng chính anh để cho tôi một vết thương lớn trong trái tim nhỏ dại này. Tôi nhìn Duy anh cũng vẫn vậy, vẫn dáng người cao lớn hiên ngang ấy vẫn là mái tóc hung đỏ ấy...vẫn nụ cười ấy... vẫn là anh ấy

-Linh...

Giọng Duy có phần run run khi gọi tên người ấy cảm xúc của anh vẫn như vậy bối rối trước mặt cô

-Lâu rồi không gặp anh. Vẫn khỏe chứ?

tôi mỉm cười. Với những đau thương đã trải qua tôi chỉ có thể trách mình anh vốn không có nỗi bởi vì tôi vốn không xứng... hơn nữa anh là đàn ông sẽ biết quyết định cuộc sống của chính mình

-Em thế nào?

-Em ổn đã lâu không tới đây nơi này vẫn như xưa...

Tôi nhìn xung quanh

-Lần này anh trở về là...chuyện của chúng ta...

-Đã qua rồi mình không nên nhắc lại nữa anh ạ

Nhìn nụ cười của Linh Duy thấy mình tuyệt vọng thêm... có phải vì ngày đó anh chọn sai nhìn Linh anh thật muốn ôm cô vào lòng nói xin lỗi nhưng anh biết không thể

Khi Linh đồng ý yêu anh anh đã vui như thế nào... tình yêu trong sáng biết là bao chưa một lần cầm tay hay gần gũi... chỉ nhìn nhau anh cũng thấy bối rối lắm rồi, nhưng chính lúc anh thấy nụ cười tươi tắn ấy anh lại rời bỏ đi... rồi bỏ người con gái anh yêu nhất

Duy nhớ lại... ngày đó không vì những lời của Quỳnh và ba mẹ anh đã không đi...anh thật là một người đàn ông không có chính kiến

-Anh, suy nghĩ gì vậy? cuộc sống bên ấy tốt chứ? Còn băn khoăn về chuyện đã qua à/ nếu thấy có lỗi thì không cần đâu em ổn hơn nữa bây giờ cũng rất là tốt khỏe mạnh còn quen nhiều bạn nữa

tôi kể với Duy

anh cười gượng gạo im lặng một chút duy nhìn tôi nghèn nghẹn nói

-Nếu còn yêu nhau... mình quay lại em nhé....

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: 3 người đàn ông và 1 cô gái

Tôi trở về biệt thự của Hàn Vũ lúc đã muộn, có một người đàn ông đứng bên hiên tay trái đút túi quần tay phải hờ hững cầm ly rượu đỏ đôi mắt đầy ưu tư nhìn tôi tự nhiên trong lòng tôi xao động... đôi mắt ấy của anh ta nghĩa là gì?

-Đã về rồi? mau vào nhà ngoài trời có sương muối không tốt cho sức khỏe của em

Vũ nói

-Anh... ăn chưa?

Tôi hỏi, hần mỉm cười nhìn tôi

-Đợi em

Lòng tôi chợt rung cảm, có một người đợi mình thật là tốt.... ấy ấy mình nghĩ linh tính gì thế không biết đúng là lú lẫn quá mà

Dạo này không ôn phải chỉnh đốn lại mới được

-Hôm nay tôi đi gặp một người...anh có rảnh nghe tôi tâm sự không?

Tự nhiên tôi lại hỏi vậy với anh ta... có điều gì đó khiến cho tôi thôi thúc muốn giải thích để anh ta không nghĩ linh tính

Hàn Vũ cười rồi gật đầu

-Tôi đói rồi... ăn trước nhé

-Nghe theo em

Chúng tôi vào bàn ăn qua loa rồi cùng nhau ngắm sao... thú vui tao nhã không?

Tôi ngồi cạnh Vũ kể dần ba câu chuyện ngày xưa của mình rồi tôi nhắc với Vũ về Duy mối tình mới chớm nở đã tàn của tôi.

-Hôm nay tôi gặp anh ấy, anh ấy không có gì thay đổi nhưng hình như tôi thay đổi rồi thì phải. Tôi không còn cảm xúc với Duy nữa... hai năm trước, lúc anh ấy đi gần như tôi tuyệt vọng, tôi khóc tôi đi lang thang, rồi ngồi thẩn thờ... mặc dù chúng tôi còn chưa 1 lần cầm tay nhưng anh ấy khiến tôi thấy an toàn... cứ như thế giao phó....

Vũ lắng nghe câu chuyện của cô gái của anh, hóa ra em cũng ngốc lắm nhưng chẳng sao hết anh sẽ khiến cô gái của anh cảm thấy ở bên cạnh anh an toàn tuyệt đối

Đêm đó tôi kể cho Hàn Vũ nghe rất nhiều chuyện từ chuyện của Duy và tôi đến chuyện đi làm hay được “cao thủ” dạy cho chút võ vẽ phòng thân...nhiều lắm.. anh ta chỉ ngồi cạnh tôi im lặng mà lắng nghe từ đầu tới cuối. Như vậy cũng tốt có khi hẳn ta lại là tri kỷ kẻ nghe mình tâm sự cũng nên, tôi vô tư kể nể

-Xin lỗi bắt anh nghe nhiều chuyện tầm nham này của tôi nhé thật không muốn vậy nhưng mà nói ra tôi thoải mái hơn nhiều... cảm ơn anh nhé

-Cảm ơn xương thôi à?

Hàn Vũ cười... tôi nheo mắt nhìn lại vậy anh ta muốn gì đây??? không tốt hơn được chút nào sao?

-Ngày mai em diễn thuyết khi kết thúc cùng tôi đến một nơi ok?

Tôi hơi nhăn mặt nhưng nghĩ sao thì nếu không đồng ý thì hẳn cũng nghĩ đủ trò cường chế tôi bắt tôi đi bằng được thôi... con người hẳn vậy ấy mà

-Tôi còn lựa chọn nào khác hay sao?

-Về phòng đi, tôi có quà cho em..

hôm nay hẳn làm sao vậy nhỉ bày đặt tặng quà cho tôi nữa... không biết hẳn có âm mưu gì đây

Tôi về phòng vừa mở cửa đã nhìn thấy hộp quà màu tím nhạt lấp lánh ánh kim... tim đập dồn tôi chậm chạp mở chiếc hộp đó... đôi mắt cay cay khi nhìn thấy món quà bên trong

một bộ váy liền màu tím nhạt, chiếc váy mà tôi ngần ngại ngắm nhìn lúc đi mua sắm đồ mấy ngày trước, Thực xúc động lắm....Lần đầu tiên có người đàn ông mua tặng thứ quà tôi muốn có....Bộ váy này.... Tôi chỉ dám nhìn thôi chứ đâu có đủ tiền mà mua nó

Tấm thiệp xinh xinh nho nhỏ ngay bên cạnh ghi vồn vẹn vài chữ “Tôi mong em mặc nó vào ngày mai, yêu em- Hàn vũ ” nhưng lòng tôi ảm áp lắm.. cả

đêm cứ mang ra nhìn đi nhìn lại cả mấy chục lần xong cười cười một mình tôi thấy mình hâm nóng xừ nó rồi

sáng hôm sau tôi dậy đúng giờ bước xuống nhà thấy bữa sáng thịnh soạn nhưng không thấy hân thay vào đó chỉ có một mẩu giấy con con nói rằng hân có việc

tôi đánh chén bữa sáng, ăn xong liền có tài xế đưa đến trường

Xa xa tôi thấy An đang vẫy tay chào tôi, lâu rồi không gặp An nhỉ nhìn người lớn hân hôm này còn ăn mặc bảnh bao phát rò cơ tóc vuốt vuốt keo quần áo áo lịch sự lắm

Tôi cười gật đầu chào lại rồi đi thẳng đến nơi sau cánh gà để chuẩn bị bài diễn thuyết cuối cùng của bản thân trước khi tốt nghiệp

-Linh chuẩn bị nhé còn 10 phút nữa bắt đầu

-Dạ

nhìn lại bản thân trong chiếc gương trước mặt, chiếc váy xòe màu tím thủy chung hình ảnh của Vũ hiện ra trước mặt tôi... nụ cười sáng lạng âm ỉ....

Mình đang nghĩ cái gì vậy cơ chứ... thật tào lao quá... tập trung mình phải tập trung lại ngay

tôi tự nói với bản thân rồi hít một hơi sâu bước lên sân khấu trước mấy nghìn sinh viên bài diễn thuyết kết được bắt đầu và kết thúc một cách hoàn hảo nhất, trước sự hoan hô tán dương ngợi khen của rất nhiều người từ dưới sân khấu 3 người đàn ông với 3 nụ cười cùng tiến lên sân khấu với 3 bó hoa khác nhau

mọi sự chú ý đều được đổ dồn lên 4 người ấy

An thì không bàn cãi vì sự có mặt của anh ở đây, khi anh chính thức công khai theo đuổi Hạ Linh từ sau lần gặp Linh từ lần đầu tiên

còn hai người đàn ông kia thì sao?

Tiếng xì xào bàn tán nổi lên một số kẻ không ngừng ghen tỵ thì đặt điều

tôi nhìn chú mục vào Hàn Vũ với bó hoa oải hương tím ngắt... sao hân lại ở đây?

Duy nhìn theo hướng nhìn của Linh, người đàn ông kia là ai? Từ bao giờ anh ta thu hút ánh nhìn của Linh như vậy? Không anh không thể để mất Linh được Linh là tất cả của anh... Thiếu Linh anh không còn là anh nữa

Lần đầu tiên trong lịch sử trường xuất hiện người đàn ông xuất chúng như vậy, phong thái của họ tất cả đều là những nhân vật máu mặt... thật đáng ngưỡng mộ cô gái được cả 3 người đó chú ý

-Linh chúc mừng cậu

An trao cho tôi bó hoa hồng rực rỡ cũng như tình cảm của An trao cho tôi, nhưng thật tiếc tôi lại không thể trao cho cậu ấy thứ tình cảm mà cậu ấy muốn....

-Cám ơn An thời gian qua luôn giúp đỡ tôi

-Đừng khách sáo với An, An thích Linh mà An có làm hết mọi thứ

-...

-linh, chúc mừng em

Duy trao cho tôi bó hoa đỗ quỳnh xinh đẹp

còn hàn Vũ anh không chúc mừng tôi gì hết chỉ mỉm cười đặt vào tay tôi bó hoa oải hương rồi ôm lấy tôi thật chặt, tôi thật không biết mình nên làm gì với 3 người đàn ông này

sau hôm nay tôi sẽ còn sống hay không trong cái sự ghen ghét của lũ người bên cạnh họ....

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Người phụ nữ của Hàn gia

Tạm gác lại chuyện sống chết ở đây tôi sẽ thực sự gửi lời cảm ơn tới thầy phụ trách bởi vì ông đã giải nguy cho tôi, tôi chào qua loa với Duy và hẹn anh nói chuyện sau rồi vội vã đi cùng Hàn Vũ, chiếc Ferarri màu đen tuyền khỏe khoắn tôn thêm sự lãng tử của hần...thấy tôi hần hơi cười tự động mở cửa xe cho tôi còn thất cả dấy an toàn cho tôi nữa, lịch sự như một quý ông....mà có hôm nào hần không xuất hiện trong hình ảnh quý ông đâu chứ.

-Em đẹp lắm...

Vũ vén mấy sợi tóc trước trán tôi nói

-Cảm ơn.

Tôi rất lịch sự đáp lại

Chiếc xe nhanh chóng rời đi trong ánh mắt ngưỡng mộ của bao nhiêu người, xe chạy xa khỏi vùng ngoại ô thành phố đi về hướng phía tây thành phố... nơi ngập nắng, gió và hoa tươi khoe sắc đẹp của thiên nhiên... vịnh biển tán dương sự màu nhiệm của đất trời sáng tạo muôn vật

Mãi mê ngắm nhìn cảnh sắc cho thỏa thích sự âu yếm bình yên, Hàn Vũ dừng hẳn xe lại bên cánh đồng hoa cải vàng tươi

-Check in vài kiểu nào....

Hần nói rồi kéo tôi ra giữa vườn cải thoải mái chụp chọi đến chán chê... màu vàng tươi tôn lên phần sắc nhuận điểm thêm sự yêu kiều của cô gái trong nắng kia

Đôi môi ấy cười tươi rạng rỡ như hoa nở khiến lòng anh ngây ngất

-Đi thôi, chúng ta sắp tới nơi rồi

...

-Hả.. đi đâu cơ???????

-.....

Vũ không nói xe chạy hết con đường hoa đẹp để thì dừng lại trước cổng một ngôi nhà 3 tầng với vườn cây trái, ao sen rộng và hàng rào thường xuân xinh đẹp

-Vào thôi em..

-...

Tôi ngu ngơ đi theo hần, ngôi nhà này rất đẹp... không quá xa hoa nhưng gần gũi vô cùng. Tôi thích một ngôi nhà như thế này...

-Cậu chủ đã về... tôi xin giao lại chìa khóa cho cậu... bà đang đợi cậu và cô trên phòng khách. Tôi xin phép đi trước

-Được bác đi đi

Vũ gạt đầu rồi hần nắm tay tôi đi vào nhà. Một người phụ nữ trung niên bước từ trên lầu xuống... khuôn mặt mặn mà đánh dấu 1 tuổi xuân xinh đẹp quyền rũ

-Chào các con, xin lỗi vì tôi đây một cách đường đột quá nhưng ta rất nóng lòng để được gặp con, con gái ạ.

Bà đến gần tôi đưa bàn tay mình vuốt mái tóc tôi... như một điều gì đó khiến tôi sợ. Người phụ nữ này dường như không phải người thường bà ấy toát ra thứ mà người ta gọi là quyền lực

-Mẹ sẽ làm cô ấy sợ đấy

Hàn Vũ cau mày

-Ồ ta rất xin lỗi con yêu. Xin lỗi con gái, con không cần đề phòng ta đâu ta sẽ không làm tổn hại con, ta xin tự giới thiệu ta là Triệu Hà mẹ của Hàn Vũ rất hân hạnh được gặp con

-Cháu chào cô... lần đầu gặp mặt thất lễ rồi, xin cô bỏ quá

Ầy ă nói cũng lạ lời lắm... Hà phụ nhân mỉm cười

-Trưa nay ta có thể ở lại đây không con trai?

Bà Hà nói rồi đánh mắt nhìn con trai

-Oh, mẹ rất tốt nhưng con rất tiếc người thì mẹ cũng gặp rồi, theo đúng lời hứa thì giờ mẹ nên đi rồi. Mẹ ở lại cô ấy sẽ sợ mà chạy mất đấy

Hàn Vũ kinh khinh nói

-Con thật ích kỷ, ta đâu có làm gì con bé. Xin 1 bữa thôi cũng keo kiệt ta là mẹ của con đấy

...

... lần đầu tiên trong cuộc đời tôi gặp cặp mẹ con quái dị như thế này... chỉ chốc nhau suốt thời đến nỗi tôi còn buồn ngủ tới nơi...

Mãi sau thì phu nhân thắng bà cùng tôi vào bếp nấu cơm nước kể cho tôi nghe nhiều chuyện của hần lăm...

-Vũ coi vậy thôi chứ nó sống tình cảm lắm con ạ

-Vâng

-Mà nó thực sự yêu thích con đấy con gái ạ. Hôm trước nó và lão Hàn xung đột với nhau, vì trước lão Hàn hứa hôn cho nó với con gái bộ trưởng nhưng nó thì khước từ tuyên bố trước mặt mọi người về chuyện nó yêu con và duy nhất con mới xứng là con dâu Hàn gia...

-....

Người phụ nữ của Hàn gia cơ à... con dâu Hàn gia?

Chuyện cười????

Tôi không dám nghĩ... sợ rằng nghĩ nữa mình không chịu nổi...

Tôi nên làm gì đây???

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Chỉ cần em thích

Tôi đã tự cười mình, thật sự thì cho đến bây giờ tôi vẫn không thể xóa bỏ hoài nghi với Hàn Vũ. Anh ta rất tốt, rất quan tâm tôi...nhưng tôi sợ đó chỉ là một cảm giác nhất thời, thứ cảm giác mới mẻ và sự tò mò mới khiến anh ta trở nên như vậy...

Tôi rất sợ rằng anh ta cũng như Duy mà rời xa tôi. Cho tôi biết nụ cười hạnh phúc rồi tự tay đập bể nó

Tôi thực sự sợ

-Con gái, đừng bao giờ nghi ngờ tình cảm của con trai ta. Bởi vì nó đã yêu thì yêu bằng cả sinh mạng của nó. Nhưng mà ở bên cạnh nó thì con phải chấp nhận gặp nguy hiểm

Bà Hà nắm lấy bàn tay tôi mỉm cười. Tôi cũng biết Hàn Vũ không phải chỉ là chủ một công ty bình thường

-Đừng đẩy nó ra xa. Ta đã không bảo vệ được cho nó...ngày đó chính vì do ta quá chủ quan xem thường mà khiến nó có không có tuổi thơ...chính ta không bảo vệ tốt cho nó nên mới khiến nó trở thành một người như bây giờ

Tôi vỗ nhẹ lên bàn tay bà, có lẽ Hàn Vũ cũng đã trải qua những điều không tốt đẹp

-Đang kể xấu con sao? Em đừng tin lời bà ấy nói anh rất hoàn mỹ là một người đàn ông chuẩn mực

Giọng nói có chút đùa của Hàn vũ cắt đứt dòng suy nghĩ của tôi

-Con trai có tật giật mình sao? Hoàn mỹ rồi thì còn sợ bà già này nói xấu sao? Tự ti thì nói ra yên tâm mẹ anh sợ anh ế lắm nên mẹ sẽ giúp anh lấy vợ... còn nữa anh phải nhanh lên vụ ở nhà mẹ anh chống đỡ được thêm một thời gian thôi

-Cứ để ông ấy làm gì thì làm, con không sợ. Nếu ông ấy muốn hủy hoại cơ ngơi cả đời xây dựng thì con trai mẹ không ngần ngại giúp đỡ đâu

Hai mẹ con họ rơi vào trầm tư

-Mọi người chuẩn bị ăn cơm thôi...cơm chín rồi

Tôi mỉm cười phá vỡ sự tĩnh mịch

Hôm nay tôi lại được thấy một Hàn Vũ mới... tôi lại hiểu anh ta hơn một chút nữa

*****_*****

Sau bữa trưa vui vẻ cùng chúng tôi phu nhân cáo từ trước khi rời đi bà tặng tôi một món đồ

Hàn Vũ ôm lấy tôi từ đằng sau nhẹ nhàng lấy chiếc nhẫn từ lòng bàn tay mẹ anh ta lồng vào ngón trỏ của tôi

Với hành động tự tiện này của Hàn Vũ dường như tôi đã chai lý nên không sinh ra phản ứng bài xích

Chiếc nhẫn vàng đã cũ mặt đá quý phía trên bị trầy xước nhiều nhưng từ thái độ của hai người họ tôi cảm thấy chiếc nhẫn này rất quan trọng đối với họ

Tiền phu nhân xong chúng tôi nghỉ ngơi buổi chiều tại ngôi nhà 3 tầng giản dị

Ngồi trên cầu bắc qua ao sen xanh mát lòng tôi miên man nghĩ ngợi

-Anh ngồi đi..

Tôi lên tiếng khi nghe thấy tiếng bước chân quen thuộc

-nghĩ ngợi nhiều mệt mỏi. Cứ nói với anh...anh sẽ lo tất cả

Tôi nghe lòng mình cảm động

- Hàn Vũ, tôi có thể dựa vào anh bao lâu?

-đến khi nào anh không còn nữa

Câu trả lời của Vũ rút khoát không cần suy nghĩ.

Nhìn đôi mắt Linh suy tư anh cũng trầm lặng đi

Chỉ cần bảo bối của anh vui vẻ điều gì anh cũng làm cho cô cả.

- Anh sẽ không bỏ rơi tôi chứ?

Đột nhiên Linh lên tiếng hỏi anh

-Anh không khi nào muốn từ bỏ em

-....

-.....

-Vậy anh có thể ở cạnh tôi được không?

Tôi quay sang nhìn Vũ. Khuôn mặt anh thoáng chút ngạc nhiên nhưng 1s sau sự nghiêm túc lại hiện hữu

-Anh luôn sẵn sàng

-Không được bỏ rơi tôi, dù chết cũng phải mang tôi theo anh

Những điều này nghe thật điên rồ nhưng tôi đã sợ hãi cô đơn quá lâu rồi

Bạn có thể hiểu rằng tôi đang tỏ tình với Hàn Vũ cũng được đấy tôi không phản đối đâu

Có lẽ thời gian chưa lâu để tôi có thể yêu anh ta nhưng tôi sẽ yêu anh ta...và tôi sẽ học cách yêu Hàn Vũ...thật đấy Hạ Linh tôi không nói đùa đâu

Tại sao à?

Bởi vì tôi cảm nhận được sự an toàn sự che chở của hàn Vũ đối với tôi

Bởi vì tôi nhận ra rằng trong tất cả những người vây quanh tôi...duy chỉ có anh ta hiểu tôi, và anh ta quan tâm tới tôi chu đáo

Và bởi vì chính tình cảm của tôi đang dần thay đổi vì anh ta

-chỉ cần em muốn anh sẽ luôn ở bên em

Chúng tôi lẳng lặng nhìn nhau rồi cười

Tôi nghĩ mình đã không quyết định vội vàng...trục giác của tôi chắc chắn không đánh lừa tôi đâu

Vũ ôm lấy thân hình bé nhỏ của bảo bối. Hôn nhẹ lên vầng trán ương ngạnh của cô...anh sẽ khiến cô hạnh phúc để cô biết rằng cô lựa chọn rất đúng đắn

Anh dám khẳng định rằng anh yêu cô nhiều hơn bất kỳ người đàn ông nào

Chỉ cần là thứ cô thích dù là sao trên trời anh cũng nhất định hái xuống cho cô

Để cô cảm nhận được mình là cô gái hạnh phúc nhất thế gian

Bạn đang đọc truyện *Đế Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Gọi một tiếng chị dâu

Tôi và Hàn Vũ trở về biệt thự rất nhiều người đã ở đó không phải những người tôi gặp trước kia tự nhiên lòng tôi dâng lên một cổ bất an. Dường như cảm nhận được sự bất an trong lòng tôi Hàn Vũ nắm lấy tay tôi mà an ủi tôi mỉm cười đáp anh cho yên lòng

Sóng gió cỡ nào tôi còn chẳng sợ...chết là cùng chứ gì

Vũ nắm tay tôi đi vào mọi người thấy Hàn Vũ liền tập trung lại xếp hàng nghiêm chỉnh cúi đầu chào

-Cậu chủ đã về. Ông chủ đã đợi cậu rất lâu rồi

-Tôi đã biết

Vũ nhàn nhạt đáp khuôn mặt thoáng chốc trở lên rất đáng sợ.

-Hàn Vũ..

-Gọi anh là Vũ

Hàn vũ nói cái giọng lạnh lạnh đặc trưng

-Ok. Được rồi... chuyện gì đang diễn ra ở đây vậy?

Tôi hỏi

-Ông nội tôi. Mọi chuyện anh sẽ lo em nhất định không được để ý

-Được em không để ý

Tôi đáp rồi hít một hơi sâu để bước vào. Phòng khách rôm rả tiếng của rất nhiều người

- Vũ, con về rồi

Phu nhân vội đứng dậy nét mặt khá căng thẳng

-Đã về, mẹ từ khi nào nhà nàu thành trại tị nạn vậy? Nhiều người quá sẽ làm ô nhiễm bầu không khí ở đây

-Hàn Vũ cháu nói vậy có ý gì có phải coi lão già này là dân tị nạn không?

Hàn Quế bức bối nói. Đứa cháu này của ông sau khi cha nó chết liền thay đổi tính nết trở thành ngang ngược khó dạy không những thế còn luôn làm trái ý ông khiến ông phải đau đầu

Vốn định hôn lễ của nó được êm thấm với gia đình có khuê nữ tam tòng tứ đức, có gia đình rồi sẽ không còn như vậy nữa...ông đã lựa chọn rất kỹ mới chọn được một người phù hợp cho nó vậy mà nó lại tuyên bố sẽ cưới một cô gái phong trần không rõ về lai lịch về. Ông thật không chấp nhận được một cô gái phong trần như vậy làm mất uy tín của

-Tôi không có nói một mình ông mà

Hàn Vũ nhàn nhạt đáp

-Cháu...

Hàn Quế ức nghẹn họng, ông đánh mắt sang nhìn người con gái đứng bên cạnh Hàn Vũ

Một thân tầm thường

Ông quét mắt nhìn Hạ Linh... người con gái mặc đồ rất giản dị chỉ áo sơ mi trắng và quần jean chân mang giày thể thao hoàn toàn tầm thường nhưng khi nhìn đến khuôn mặt nhất là đôi mắt

Một đôi mắt đẹp mê ly khiến kẻ nhìn vào như bị lạc vào mê cung xuân cảnh.. đẹp vô cùng

Nhưng... đôi mắt ấy lại ánh lên sự quật cường ngang ngạnh của một cô gái trải đời đầy sóng gió.

Khuôn mặt thanh thuần thoát tục xinh đẹp vô cùng, từng đường nét trên khuôn mặt như được trạm tỉ mỉ hơn hết cô gái này không hề sợ ông mà còn cả gan nhìn thẳng vào ông chiếm tiện nghi khiến cho ông 4 phần e ngại

-Xin chào Đại lão gia, phu nhân chúng ta lại gặp mặt rồi

Tôi cúi đầu chào

-Con và, Vũ đi đường xa mệt mỏi, mau vào đây ngồi nghỉ đi

Bà Hà nhẹ nhàng nói

Bà rất ưng cô dâu nhỏ này, không hề muốn Thiết Sa kia về làm con dâu... cái thời khắc nhìn Linh xú nha đầu mặt đối mặt với lão Hàn bà thót cả tim. Vốn biết xú nha đầu ngang ngạnh này rất được nhưng mà có bản lĩnh này quả không tầm thường chút nào...rất xứng với Vũ tiểu tử

-Xin hỏi tiểu thư là con cái nhà ai? Tôi là Thiết Sa hân hạnh được làm quen

Cô gái nãy giờ im lặng lên tiếng khuôn mặt xinh đẹp ngẩng quan sắc sảo đôi môi nở nụ cười nhìn Hạ Linh

Giống như có thứ gì đó kích thích xung thần kinh của cô gái nhỏ Hạ Linh bèn cười xinh đẹp đáp lại

-Tôi họ Hạ tên một chữ Linh con của gái nhân gian

-Cô mở còi sao?

-Thiết Sa cô có ý kiến gì với tôi?

Tưởng rằng cô gái chết tiệt kia sẽ sợ hãi mà ngờ đâu cô ta còn chẳng sợ mình mạnh bạo mà hỏi lại

-Hàn Vũ là một người cao quý còn cô gái này ta thực sự thấy cháu không hợp, Sa Sa là con gái bộ trưởng hợp với Hàn Vũ hơn. Hai đứa nó mới xứng đôi, nhìn cháu đi, không bằng soi gương đánh giá bản thân

Hàn Quế trắng trợn nói lời gai góc âm giọng sắc bén chỉ thẳng Hạ Linh không có xứng với Hàn Vũ

-Ba...

Bà Hà e ngại nhìn tôi

-Ông già, tôi không cho phép ông nhạo báng cô ấy. Có xứng hay không do ông quyết định

Hàn Vũ giận dữ bàn tay siết chặt tay tôi

Đau à nha

-Đau, nhẹ một chút đi gãy tay bà đây thì anh liệu hồn

Vũ vội và xoa xoa tay cho tôi miệng xin lỗi

-Lão hàn gia, vốn cháu sẽ không can dự sẽ nói gì nhưng mà ông nói thế không được rồi. Thời đại thế kỉ 21 nam nữ bình quyền mọi hủ tục bị xóa bỏ chuyện môn đăng hộ đối còn quan trọng sao?

-....

Ngừng một chút tôi tiếp lời

-Cháu tin chắc rằng cháu xứng với vũ...cháu không cần anh ấy nuôi cũng không phải bình hoa di động. Cháu cũng tin anh ấy sẽ như vậy sẽ không chịu sắp đặt sẵn

-Hạ Linh cô ý tôi nói là tôi cần bao nuôi, là bình hoa di động

-tôi chưa từng nhắc tên cô trong đó

Hạ Linh cười

-Cô...

-Vũ bọn này đã tới... Kha nói vọng vào

-Áy....chính là Hạ Linh. À không bây giờ bọn này phải gọi là chị dâu nhỏ rồi

...kha cười

-Chị dâu nhỏ nên nghỉ ngơi rồi sắc mặt chị không có tốt

Huy nhắc nhở

-Nói chuyện vậy đủ rồi. Hai người giúp tôi tiễn Thiết Sa và ông nội ra về dùm tôi

Giọng Vũ lạnh lùng nói

-Vũ...cháu dám..

Hàn vũ không thêm để ý một mạch ôm tôi nên lâu

- lão Hàn gia... cháu xin phép.

Thiết Sa nhìn tôi bộ dạng không cam lòng

Xem ra tôi cần đề phòng với cô gái này phòng trừ hậu họa

Bạn đang đọc truyện *Đế Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chỉ cho tôi 10 ngàn số 0 sau số 1

Chắc lão Hàn gia mất mặt lắm sau cái vụ bị thằng cháu đích tôn đuổi cổ ra khỏi nhà, còn cả con gái bộ trưởng Thiết Sa cũng vậy chắc tức giận lắm. Nhưng kệ đi hơi đâu mà rảnh rồi đi quan tâm họ nữa, tôi bận đi học cách yêu Boss rồi, còn cả phần điểm thực tập nữa đâu biết rằng bạn người yêu mới sẽ chẳng để mình bị con F tổ tình in đầu nhưng mà tính mình lại cứ thích làm rõ ngô khoai sẵn cơ chứ không muốn nhờ vả tỹ ào thế nó mới có cá tính

Bạn người yêu cũng chả ý kiến gì chỉ đưa ra yêu cầu nho nhỏ sáng đưa tôi đi làm tối đón về, tôi đi đâu thì hai đứa cùng đi bảo hấn ở nhà một mình thì buồn chán lắm... không nhều như trẻ con mất mặt quá mấy người đàn em của hấn mà biết hấn như thế này thì sao nhờ chắc là hấn roi luôn xuống đất luôn ý chứ

Hôm nay hấn ra ngoài từ sớm mặt mày đăm chiêu lắm khi trở về ý tôi hỏi mà hấn cứ thờ dài thôi đến là bức mãi tôi chán không hỏi nữa thì lại láu táu nói cơ

-Mai anh đi công tác bên Singapo 3 ngày...

-Ồ

tôi vừa xem tivi vừa đáp, bị hấn chiều quen nên hư mắt rồi hấn tôi cũng coi không luôn không thêm nề mặt

-Linh...Anh đi tận 3 ngày

-Đi vui về, ở nhà em sẽ tận hưởng chơi thật tốt

tôi vừa ói vừa cười sáng khoái trên hấn

-Em

Vũ chắc cạn lời rồi

-Bảo bối em làm anh không vui

-Có công chuyện thì đi em không nỉ non anh ở lại. Làm nhanh xong sớm thì trở về

Tôi nói

-Em đi cùng anh được không?

Vũ ôm lấy cổ tôi dụ dỗ

-Không đi, em còn bài tập chưa làm xong hơn nữa em bị say máy bay nên anh cố gắng mà đi một mình đi đừng hòng dụ dỗ bản tiểu thư này đi cùng

Nghĩ ngẫm một chút rồi Vũ cũng gật đầu sau này muốn để bảo bối đi cùng chắc phải nhờ Trần Luật (bác sĩ có tâm của chúng ta đã bị lãng quên) điều chế ra thuốc chống say máy bay

Buồn thật ấy

-Ngủ sớm đi nát em chuẩn bị đồ để anh đi

-Ừm...nát nữa

Vũ nằm ườn ra sooffa như con mèo lười rụi rụi vào bụng nhỏ cả bảo bối mà ngủ, mai không được ôm cái con người này ngủ sẽ rất khó chịu nha

-Ngủ đi đừng có nhộn nữa em còn xem phim nữa

Thành công khi bạn ý ngoan ngoãn nằm ngủ đến sáng

Lúc đi quyến luyến lắm mãi mới chịu lên máy bay, như đứa con nít ấy

Tôi thừa lúc anh người yêu không có nhà liền đi đây đó mua sắm chút ít tiền lương công ty trả cũng hậu hĩnh lắm tình hình này tha hồ thả ga. Tôi bắt xe về nhà cũ, nơi này vẫn rất sạch sẽ gọn gàng, ghé vào quán bún đầu ngõ chào hỏi vài người quen rồi thưởng thức được những món ăn vỉa hè quen thuộc

Vừa cầm túi xoài rằm vừa hát vu vơ mấy câu thì một chiếc xe Ferrari phanh khựng lại trước mặt tôi rồi người ấy xuống xe nói với tôi một cách rất lịch sự

-Tôi mời cô uống cà phê được chứ /

-Ok

tôi nhếch môi nhìn thiết Sa

Cô ta cũng rất là thẳng thắn bắt đầu câu chuyện là bóp nguyên vào mặt tôi câu “ Bao nhiêu?”

Cái này hay có trên phim ảnh có rất nhiều nha

-Bao nhiêu tiền để tôi tránh xa khỏi Hàn Vũ à?

tôi hát cầm ngao mạn nên tiếng

-Phải!

-Có đủ tiền trả cho tôi không mà đòi trả tôi

Tôi nói mấy vụ như thế này tôi thay con bé Hằng giải quyết cũng coi như có kinh nghiệm rồi muốn bắt nạt sao? Hạ Linh này theo luôn ý chứ

-1000USD và một căn biệt thự ở Hồ Tây đủ cho cô rồi chứ?

Thiết Sa đẩy sổ đỏ và tấm chi phiếu về phía tôi

Ờ... sao cô ta trả cho giá của Hân Vũ bèo như thế cơ chứ

-Cô không thấy như thế là ít quá so với giá trị của Hân Vũ sao? ít nhất phải cho tôi thêm 10 ngàn số 0 sau số 1 ấy thì may ra Hạ Linh này sẽ suy nghĩ lại

-Cô...

-Cám ơn vì tách cà phê nhé khi nào gom đủ tiền thì hãy tìm tôi. Bây giờ tôi phải về nhà rồi. Chào cô

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tôi thật nổi tiếng như vậy sao?

Con gái thì đừng nên suy nghĩ nhiều. Đừng nghĩ xa hơn ngày mai. Đừng nghĩ quá nhiều về tương lai. Là con gái, suy nghĩ chỉ nên gói gọn trong 24h đồng hồ. Chuông đổ 12 tiếng lên giường đi ngủ, rũ hết bụi bặm vẩn vương trong tim. Mai thức dậy lại sạch trong tiếp nhận những suy nghĩ mới.

Con gái, sống như vậy, mới mong hạnh phúc...

Vì không mong đợi, không hi vọng. Nên không thất vọng...

Đấy triết lý như thế đấy và tôi thực hiện chuẩn chỉ như thế để kết thúc một ngày không có anh người yêu bên cạnh

Việc chưa làm nên phải đi làm ngay cái đã...mua sắm cái nào... tuy không phải là tín đồ cuồng thời trang nhưng mà con mắt thẩm mỹ của tôi cũng không phải là tệ

Tôi tạt ngang mấy cửa hàng thời trang đình đám nhất nhì cái thành phố này xem qua xem lại những mẫu mới nhất

Chiếc sơ mi trắng thu hút cái nhìn của tôi... nó không màu mè nhưng nổi bật nhất, chất vải thì khô nói vừa mát vừa mịn...

-Em có mắt tinh đấy cái áo này là mẫu mới hàng có hạn thôi ở các shop khác không có đâu.

-...Nó không đủ tiền mua đâu. Cái đó chị gói lại cho tôi đi

Giọng nói của 1 người con gái chanh chua vang lên sau lưng Hạ Linh

Chị bán hàng không thích cô ta bởi vì sự kiêu ngạo, và thái độ tồi nhưng để vừa lòng khách thì chị vẫn phải đơn đoá nếu không muốn mất việc

Với những người ngực to hơn nǎo thì chị bán hàng đã gặp nhiều vấp có kinh nghiệm xử lý. Chị nhìn sang Hạ Linh, cô gái này rất giản dị với quần jeans và áo phông trắng chân đi giày nỉ đơn giản nhưng cái con người này lại toát nên vẻ thanh cao thoát tục, hơn hết lại thần thái của một quý tộc....

Hạ Linh xoay người lại đối diện với Quỳnh với nụ cười tươi tắn chứ không phải bộ mặt đăm đăm khiến Quỳnh có chút ngạc nhiên

-Đã lâu không gặp, cô vẫn như ngày xưa nhỉ...thích dùng tiền để tranh giành đồ với tôi. Nhưng lần này thì không được rồi...

-Cô đủ tiền mua sao?

Quỳnh khinh khinh rồi nhún miệng cười vốn cô không thích chiếc áo đó nhưng nhìn thấy Hạ Linh liền mua cô không cam...cái gì tốt cũng bị Hạ Linh kia giành được. Thời đi học, cô xinh đẹp hơn hạ Linh nhiều nhưng mọi chàng trai lại không để ý đến cô mà chỉ chăm chăm tìm cách khiến Hạ Linh chú ý, đến cả chàng trai cô mấy năm theo đuổi cũng chỉ vì cái nhìn nhàn nhạt của hạ Linh mà mê đắm

Cô chửi ghét cái nụ cười được mệnh danh lôi kéo cả thiên hạ và đôi mắt sáng ngời long lanh trong vắt như nước mùa thu kia... cô ghét cả cái tính nhàn nhạt lãnh đạm mà hạ Linh có...

Tóm lại thứ gì thuộc về Hạ Linh cô đều không thích

Hạ Linh lướt qua giá cả đi tong gần 2 tháng lương rồi...nhưng mà cái này boss mà mặc thì tuyệt lắm...

-tôi mua...

Hạ Linh rút khoát nói

-Tôi trả gấp đôi...

Quỳnh kiên quyết

Kiểu này gay go rồi. Chị bán hàng bối rối chị muốn bán cho cô gái đến trước nhưng cũng không thể đảsc tội với tiểu thư ngực to hơn nào được cô ta là khách quen nếu ăm ỉ nên chị sẽ bị đuổi việc

-...

-Có chuyện gì vậy?

Người phụ nữ trung niên nhũ mày đi tới

Chị nhân viên vội ghé tai bà kể sự tình...Bà Kathina ậm ừ đôi mắt đen láy nhìn về phía cô gái trẻ đang nhũ mày kia

Trái tim bà Kathina bỗng đập mạnh những hình ảnh liên tiếp hiện ra...

-Thưa các quý cô, tôi có thể giúp gì hai quý cô đây

Bà nhả nhận nói, lịch sự như người phụ nữ gốc pháp ngọt ngào

-Tôi trả giá cao cho sản phẩm của hãng các người đáng ra người của bà nên biết điều chứ

Quỳnh nhăn nhó chỉ tay

-Ý cô là...

-Bà già đừng có giả vờ nữa đông dài...đừng làm tôi nổi giận

Quỳnh cau bần

-Gói đồ cẩn thận cho cô ấy rồi gọi bảo vệ đuổi cô gái khiếm nhã này ra khỏi đây. Dem hình cô ta dãi ra các chi nhánh nhất định nói không để cho cô ta bước vào, tôi không muốn những sản phẩm của mình rơi vào tay người không biết trân trọng

Bà Kathina nói, chị nhân viên “ Dạ “ một tiếng rồi ngay lập tức có hai anh trai mặc đồng phục bảo vệ nôi cổ cô nàng ra ngoài

Tiếng la chửi của của Quỳnh còn vọng lại khiến bà Kathina đau đầu

-Cám ơn bà

Hạ Linh cười hiền cúi đầu cảm ơn người phụ nữ trước mặt.

Nhìn bà ấy tôi thấy rất thân thuộc

Nhìn bóng lưng khuất dần của cô gái trẻ bà Kathina bồi hồi đôi mắt nhòe đi nhớ lại chuyện cũ.

-Chuyện gì vậy cô Kathina yêu dấu

Người con trai với mái tóc hung đỏ và nân da trắng nắm lấy vai bà quan tâm hỏi

-Thomas ta vừa gặp một cô gái... rất giống Cẩm Tú... có lẽ là...

Người con trai mở to đôi mắt màu nâu cafe mà thốt lên. “ ôi đáng tối cao... cha mẹ trên trời! “

Cẩm Tú nghe tin này chắc sẽ vui mừng lắm... có lẽ vợ yêu dấu của anh sẽ ngồi máy bay chuyển sớm nhất từ nước Pháp xa xôi về đây

...

....

.....

Tôi vui vẻ vừa nghe điện thoại đường dài của Boss vừa lướt mạng...khuya rồi mà chưa ngủ được cứ bị thiếu thiếu cái gì đó ấy

Rồi bất giác nhớ cái kẻ nũng nịu kia gớm cơ.

Lưu luyến mãi mới chịu tắt điện thoại. Nhìn màn hình đen ngòm lại thờ dài

Chuông kêu

Vợ vội

Quát như thật...” bảo anh lăm chuyện không cho ai ngủ à “

Thì nghe bên kia néo néo

-Mày ăn dưa bở à? Tao Hằng đây, lên trang nhất báo doanh nhân và thời đại đi... mấy trang báo doanh nhân với báo tạp chí nữa.... nhất mày....nổi tiếng như siêu sao

Tôi bủ môi...

Tay tạch tạch vài cái....hàng loạt bài viết kèm hình ảnh...chộp sau lưng và hình chụp nén

Lộ chân dung người yêu bí mật của Tổng tài phiệt Hàn Vũ

Chuyện tình của cô sinh viên và chàng trai trong mơ

Tình yêu như chuyện cổ tích..

Vân vân và mây mây những tên bài hài hước

.....kinh nhĩ....

Bí mật hồi nào

Yêu công khai mà

Lượng truy cập tìm hiểu nhiều kinh khủng...các báo mạng lại được mùa nữa rồi...

Còn tôi là cái mà dân mạng người ta bàn tán nhiều như siêu sao đình xì -căng -đan

* cười *

Thôi đi ngủ cho đỡ nhớ Vũ nào....

Khuya rồi các bạn ăk...ngủ thôi cho nó xinh (ahihi)

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Tâm tư rối bời

Ngày Vũ về nước tôi đến đón anh sớm cho người ta bất ngờ đứng bên cạnh còn có Huy và Hằng hai kẻ lăm chuyện nói ba lằng nhằng cả buổi...cho đến khi chuyến bay của Hàn Vũ hạ cánh họ mới ngừng nói một chút

Cùng lúc chuyến bay từ Singapo hạ cánh cũng là lúc chuyến bay từ Pháp cũng đáp xuống. Người con gái quyến rũ tháo bỏ cặp kính dâm dặt tiền ngược mắt nhìn đất mẹ, mái tóc màu hung đỏ tô thêm phần quyến rũ... khuôn mặt thanh cao cùng đôi mắt lấp lánh rất đặc trưng mang đậm đặc điểm của nhà họ Cát quyền uy l

Thomas nhắc thấy bóng vợ yêu liền sử dụng chiêu cao triệt để gọi tên cô gái...bờ môi đỏ mọng mím cười xinh đẹp

-Ông xã!

-Bà Xã...anh rất rất nhớ em

Thomas phun một câu tiếng Việt tron tru như người bản địa xong thom liền 1 cái lên má cô vợ yêu quyến rũ của mình

-Cô Kathina nói là...có tung tích của nó? Thật sao ông xã

Cát Cầm Tú kích động hỏi

-Anh không biết, nhưng cô Kathina nói là chắc rồi... cô ấy còn cho người điều tra chắc cũng có kết quả rồi

Thomas nói đột nhiên anh va phải 1 người....

-Ồi không, cha mẹ ơi... cô gái thật xin lỗi

-Linh mày không sao chứ?

Hằng sốt sáng hỏi

-À không sao!!....

Một khoảng không gian ngưng đọng trước mắt Cát Cầm Tú....cô gái trước mặt cô chính là bản sao của cô....giống nhau đến ngột thở

Tim Hạ Linh đột nhiên thất lại hô hấp khó khăn...như thể lá phổi vừa bị đâm thủng

Chuyện này không phải ngẫu nhiên mà xảy ra chứ

-....

-....

Đột nhiên trí não bị đập mạnh các nơ ron thần kinh chưa kịp phân giải...lý trí tạm thời bị đơ nên lý lẽ trái tim nên ngời Tòì với sự hoảng sợ tột cùng đã bỏ chạy

Nhìn cô gái vụt chạy đi Cát cầm Tú định đuổi theo nhưng Thomas ngăn lại anh lắc đầu nhìn cô rồi cất tiếng dịu dàng

-Chúng ta về đã bà xã

-Em...nhưng..

-Chuyện gì đây?????????

Hằng và Huy thốt không lên lời...chẳng lẽ là song sinh???

-Tôi xin lỗi, tôi tên là Cầm Tú. Tôi làm phiền hai vị 1 chúnhung các vị có thể tìm cô ấy không? Tôi thật sự muốn nói chuyện cùng cô ấy. Đây là danh thiếp của tôi trong đó có số điện thoại. Xin hai người liên lạc với tôi sớm

Hằng vô thức nhận tờ danh thiếp mắt vẫn gắn trên khuôn mặt xinh đẹp của Cầm Tú...khác chỉ duy nhất màu tóc và màu son môi còn lại người này và hạ linh chính là giống nhau đến từng chấm nét

-cám ơn hai vị..

Cầm tú cúi chào...sau hơn 20 năm cuối cùng cô cũng tìm thấy người cùng cô lớn lên trong 1 bào thai...cuối cùng cũng tìm lại được đứa em gái thất lạc

Năm đó mẹ vì hai đứa mà hi sinh, sau khi ổn định Cát lão gia theo di nguyện của vợ tìm lại hai đứa con gái nhưng chỉ tìm được 1 đứa còn lại đã bị người ta mang đi mất...bao nhiêu năm tìm kiếm vẫn bật vô âm tín

Huy và Hằng sau khi đón được Vũ bèn kể lại tường tận mọi việc cho anh.

Danh tiếng Cát gia ở trời âu vang danh lẫy lừng thế lực mạnh cũng là do tác lâu năm vậy mà giờ anh mới biết ông trùm Cát Gia Thượng có con gái

Cầm Tú khuấy đều đều ly cam vắt nhớ mãi đến đứa em nhỏ của mình, dù sinh trước có vài phút thôi nhưng cái chức chị gái cô vẫn lo lắng ra mặt... nhìn cái hồ sơ mà bà Kathina đưa cho cô không khỏi đau lòng...cực cho em cô quá...

-Linh, lâu rồi không gặp người ta điện mà linh không bắt máy vậy? Thay số à?

Một người con trai đến vỗ vai cô mặt mày sáng lạng nhưng hơi con nít

-Tôi..

-Ấy Gu xa nhau mới hơn tháng trời mà Linh thay đổi ghê cơ.... nhuộm cả tóc cơ...An tưởng Linh thích tóc đen

-Đây cậu...tôi..

-Thôi thôi, không cần nói nữa An biết rồi...ờ với Hàn tổng hấn dạy Linh hư rồi đồn mạt thật í. Thôi bỏ quách hấn đi về đội An

Cậu bạn cười toe...nhìn thấy Tú mà tưởng Linh nên cứ thế bắn liên thanh luôn tội mỗi cảm Tú chưa kịp nói gì đã bị trợn họng

-Này cậu. Tôi không phải Linh, tôi là Tú. Chị song sinh của Linh cậu nhầm rồi

-Thôi đi trò này cũ mèm rồi Linh..

-Cậu bạn đang tán tỉnh Vợ yêu của tôi?

Thomas mặt đầy sát khí đến nắm vai của An

Cậu giật mình

-Này cậu nhìn tay tôi đi. Tôi đã kết hôn rồi và không phải Linh.

An luống cuống xin lỗi...anh nói chuyện với tú 1 chút...Linh chưa bao giờ cho cậu biết rằng mình có chị em sinh đôi

Tôi cuộn người trong chăn suy nghĩ linh tinh cô gái đó... giống tôi quá... có lẽ là....

Vậy tại sao...

Tôi đang sợ điều gì nhỉ?

Sao tôi lại bỏ chạy????

Tại sao??? Tại sao????

Lòng tôi bối rối quá...chẳng nghĩ được gì cả...

...

.....

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Cát Ái Linh

Vũ về đến nhà liền đi một mạch lên phòng ngủ thấy có đứa cuộn người tròn tròn trong chăn anh liền ôm chăm lấy người trong chăn nói bằng giọng ấm ức hờn hờn

-Bảo bối em hứa đi đón anh mà

Nghe thấy tiếng Hàn Vũ cái tủi tủi tự nhiên dâng lên. Tôi chui ra khỏi chăn vươn tay ôm lấy cổ anh

-Em xin lỗi. Anh ơi em phải làm sao bây giờ?

Vũ vỗ vỗ tấm lưng nhỏ an ủi

-Người ta muốn gặp em. Mình cứ gặp người ta xem sao, em cũng muốn biết mình là ai cơ mà

-Em sợ... nhớ họ...

-Không cần sợ anh ở bên em cơ mà. Có anh ở đây rồi

Lòng tôi mềm oặt như cọng bún im lặng rúc vào lồng ngực ấm của anh...

Vũ khéo léo nắm lấy bàn tay bé bé đang làm loạn trước ngực mình

- Bảo bối không được nghịch. Đốt lửa thì tự mình dập tắt nhé

-Xấu xa....không chơi với anh

-Bảo bối, anh nhớ em lắm. Em yêu! Nhớ anh không?

-Đại gia, em cũng nhớ anh....

Cát Cẩm Tú hai ngày trôi qua cứ chăm chăm nhìn vào màn hình điện thoại cứ có cuộc gọi đến là lại cuống hết cả nên

Ba cô cũng đã đáp máy bay từ Anh quốc về. Lòng ông cũng nhộn nhạo không yên cuối cùng đối với Bách Thủy ông đã không thẹn với lòng...khi xuống dưới suối vàng có thể ngẩng cao đầu mà gặp bà ấy

Tôi hít một hơi sâu lấy hết dũng khí mà gọi điện

Đầu dây bên kia vang lên 1 giọng nữ ngọt ngào

”Alo tôi là Cát Cẩm Tú, xin hỏi ai đầu dây bên kia thế ạ?”

-Là tôi. Chúng ta có thể gặp nhau trò chuyện một chút không?

”Được chứ... được chứ...”

-Thời gian và địa điểm tôi sẽ gửi qua tin nhắn

”Ok...chị rất mong gặp em”

Nó không nói gì thêm tắt máy. Vũ nói đúng tôi thật sự muốn biết sự thật mình là ai tại sao lại bị bỏ rơi... tôi thật sự rất rất tò mò

- Daddy, con bé hẹn chúng ta ở Nhật hoa trà phòng 301 lúc 2h chiều

Cẩm Tú nói

Cát Cẩm Tú đan hai tay vào nhau chiếc vòng ngọc bích được chiếu ánh sáng đèn huỳnh quang bên tỏa ra ánh sáng xanh xanh mị hoặc

Vũ có việc đột xuất nên chỉ còn một mình tôi ở phòng đối mặt với sự im lặng bao trùm

Người đàn bà trung niên và lão Hàn gia đến ngồi trước mặt tôi vẻ mặt bất mãn khó chịu

-Xin lỗi tôi đã đặt trước bàn này, nán nửa tôi còn có khách xin hai người trả lại chỗ

Tôi nói ánh mắt lơ đãng nhìn ra ngoài trời se lạnh

Mưa nồm phát ngoài kia khiến tâm trạng tôi chẳng khá hơn chút nào cả

-Đứa trẻ không danh không phận như cô dám đuổi chúng tôi sao?

Lão Hàn gia cất tiếng khàn đặc

-....

-Dùng cái thái độ đó mà xử sự với người bề trên sao? Cô thật không có gia giáo. Thật chả bõ còn không xứng đáng xách dép cho Thiết Sa nhà tôi

-Phải... Thằng Vũ là một người cao quý cô chỉ vì chút nhan sắc muốn làm thiếu phu nhân nhà họ Hàn sao?

-Mấy người lái nhai đủ chưa? Tôi không rảnh nghe mấy người nói

-Hỗn xược...

-Bác à nó không cha không mẹ không có kẻ dạy dỗ...đứa con gái bỏ náo như vậy thể nào cha mẹ nó không cần mà vứt bỏ... nghiệt chủng mà....

- tôi không muốn đôi co với bà.

Tôi nhàn nhạt trả lời

Một trong những yếu tố làm nên tôi chính là làm người đối diện phát điên

-Đúng là kém học thức. Để bà đây dạy dỗ cô

Thiết phu nhân dơ tay định đánh tôi liền có 1 bàn tay mạnh mẽ nắm tay bà ta

Người đàn ông với vết chân chim hiện rõ nơi khóe mắt, mái tóc cũng lưa thưa vài sợi bạc khuôn mặt phẳng phất sự đau lòng nhìn tôi

Người này...có cái gì đó rất giống tôi

-Ông là ai sao dám can thiệp chuyện của bà đây? Có biết bà đây là ai không?

- Bà Thiết vậy bà có biết tôi là ai không? Bà không thấy ngược ngạo khi nói những điều thô tục ấy với con gái tôi sao? Ai nói với bà là Ái Linh nhà tôi bị vứt bỏ...?

Con người thâm túy của người đàn ông trước mặt làm Thiết phu nhân dùng mình

-Xin lỗi hai vị gia đình chúng tôi có hẹn xin hai người trả lại chỗ cho chúng tôi

Cát Cẩm Tú nói. Sự xuất hiện của cô khiến Lão Hàn Quế nhú mày

Sau đó thì ông ta cùng thiết phu nhân cũng đành nhấc mông khỏi ghế mà ra đi

-Mời ngồi

Tôi nói

-Chào con. Thật cảm tạ cha mẹ đáng trên cao đã cho chúng ta tìm được con. Chắc là đột ngột quá phải không con, con chắc cũng bối rối lắm khi phát hiện ra mình có gia đình...và còn đặt ra câu hỏi tại sao chúng ta không tìm con đúng không?

Trúng phóc những gì tôi đang nghĩ

Tôi nhìn người cha thất lạc mà gật nhẹ

Ông tiếp lời

Ông nói 1 tràng giang về Cát gia và người phụ nữ là mẹ ruột của tôi Bách Thủy

Năm chúng tôi 1 tuổi bà đưa hai chị em đi du lịch mà rồi bị truy đuổi để đảm bảo an toàn cho chúng tôi bà để tôi và Cẩm Tú ở những nơi khác nhau sau đó báo cho Cát Gia Thượng - cha ruột của tôi lúc ông đến nơi thì bà đã không còn. Ông theo dấu vết để lại mà đến nơi bà để lại chúng tôi

Ông chỉ đón được Cẩm Tú còn tôi thì không bởi lúc đó tôi đã trốn khỏi trại trẻ mồ côi

Hài nhi...số nhọ thôi - đen thôi đồ quên đi

-Hôm Cẩm Tú nó là gặp con ta đã không đủ bình tĩnh nữa nên bay gấp về bên này ngay. Ta rất hạnh phúc khi gặp được con...nhưng ta cũng rất xin lỗi vì đến bây giờ mới tìm được con

-Không phải lỗi của ba...ba àk!

Tiếng “Ba” bị kìm nén bấy nhiêu lâu nay được bật ra từ cuống họng khiến tôi dung dung

Cát gia Thượng xúc động nghẹn ngào

Cẩm Tú nắm lấy tay tôi

-Chị và ba sẽ trở về pháp em đi cùng chứ?

Tôi lắc đầu

Nơi này không dễ mà rút áo đi như vậy được sống thì không thể quên quá khứ, tôi còn học tập và còn cả anh nữa

-Em ngại Hàn tổng à? Chị và ba đều biết quan hệ giữa hai người nên ba và chị sẽ không ép em chỉ mong rằng em có thể sang với mẹ...tuần sau là sinh nhật mẹ

-Vâng em sẽ cố gắng

-Ba nói ba đã đặt cho em 1 cái tên...

Cầm tú cười tươi nói

-Tên con sao?

-Mẹ Thủy đã đặt tên con là Cầm Giai nhưng ba nghĩ mẹ Thủy sẽ đồng ý với ba lấy tên con là Cát Ái Linh

Tôi cười toe...tên tôi đây gia đình tôi đây....tôi...hạnh phúc quá

Hôm ấy ba người nhà tôi đã nói chuyện rất vui ba Thượng rất hài hước

Tôi từ một kẻ không danh không phận từ lo lem lấu cá trở thành tiểu thư quyền quý

Cứ sang trời Âu đi....bạn sẽ nghe tiếng vang như sấm của Cát gia thị

Ôi cuộc sống hoàng kim

Cha mẹ đáng trên cao....tạ ơn ngài

★*★*★*★

Hannie đã rất chăm chỉ

Chap nỳ dài nha các chế. Hannie gửi tặng các bạn yêu luôn theo dõi và ủng hộ mình

Yêu các bạn nhiều

Me love you!

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

☐ Đằng sau sự im lặng... là

Nhiều điều muốn nói..

☐ Đằng sau một nụ cười... là

Trăm ngàn nước mắt...

☐ Đằng sau sự quan tâm... là

Muôn ngàn lo lắng..

☐ Đằng say sự lo lắng... là

Muôn vản yêu thương....

☐ Đằng sau sự yêu thương.... là

Vết thương vô hình.....

Ai cũng có một vết đen quá khứ không muốn ai động đến hay biết đến nó

Hàn Vũ cũng không ngoại lệ. Anh cũng có một vết đen mà không muốn cho ai biết, nhất là người con gái anh yêu thương nhất

Mấy hôm nay tâm tình Hạ Linh vui vẻ nên anh không muốn cái thờ dài trong người phá hỏng tâm trạng ấy

-Anh, cùng em đi pháp được không? Tuần sau là sinh nhật mẹ em..

Hàn Vũ gật nhẹ. Dường như cảm nhận thấy cái gì đó không đúng nên con bé không vui cho lắm nhưng nó cũng không nói gì cả chỉ lẳng lặng ngồi xem ti vi

Vũ ôm nhẹ nhàng lấy thân thể gầy nhom của con bé rồi thờ dài, một mỗi một chút cũng không sao chỉ cần nó ở bên anh là đủ rồi con người ta ai cũng có chút yếu đuối không thể tránh khỏi

Tiếng thờ nhè nhẹ của con bé khiến lòng anh tĩnh lại tâm thanh thản bao nhiêu

-Anh mệt à?

Tôi hỏi. Anh có việc đầu tôi,tôi biết như vậy nhưng tôi không muốn gặng hỏi anh vì tôi tin anh sẽ nói với tôi khi anh cảm thấy thích hợp

Tình yêu của anh không giống như một trò đùa ngớ ngẩn của bọn công tử hay một thứ không chủ đích tôi cảm nhận được tình yêu chân thành nơi anh

Cảm giác mà tôi luôn thiếu thốn

-Anh không sao cả, chúng ta đi ngủ thôi. Chúng ta sẽ thu xếp tới gặp ba mẹ vợ anh

Hàn Vũ đùa đùa gắp nhẹ cái cổ thanh mảnh của cô người yêu bé nhỏ

-Nào, buồn anh...đừng có cần thế nữa

-Anh thích haha...bảo bối...em thật đáng yêu

Hàn Vũ cười sáng khoái cuộc đời anh vui mừng nhất là được ở bên cạnh bảo bối Ái Linh, giống như cái tên mà ba Thượng đặt cho anh sẽ yêu chiều bảo bối đến vô cùng tận

Mạng sống của anh giao hết nơi tìm bảo bối

Đêm hôm đó chúng tôi ngủ ngon lành trong vòng tay của nhau tình yêu tự nhiên cứ ghé qua như thế

Cuối tuần tôi cùng anh và nhóm noi nhoi lên máy bay sang Pháp, ôi máy bay.... tôi đã rất sợ hãi con sóng thần trong dạ dày khi bước chân lên máy bay

Nhưng mà có một ông người yêu chu đáo cũng thích lắm ý. Anh ý còn lo cho cả thuốc say máy bay ý hạnh phúc lắm. Lúc cất cánh còn sợ tôi một nhìn cái mặt lo lo cho tôi mà buồn cười quá

-Mệt không yêu?

-Em không sao, anh không cần lo cho em nhiều như thế đâu

Tôi cười xoa vỗ vỗ bàn tay anh

Anh gặt đầu để tôi dựa vào người anh, bàn tay to lớn của anh bao phủ nên tay tôi vuốt ve

-Yêu này chúng ta làm đám cưới được không em?

-Sao anh? Có vội quá không anh?

Tôi ngược mặt nhìn khuôn mặt như tạc của Vũ

-Anh chỉ là mong sớm một chút. bây giờ yêu không phải là cô học trò không có gì cả, giờ yêu là bảo bối Cát Ái Linh của Cát Gia Thượng...

-Ăn nói linh ta linh tinh

-.....

-Dù tên là gì dù thân phận em là gì thì em sẽ ở mãi bên anh cho đến khi anh không cần em nữa.

Tôi hôn lên má anh mà nói

Vũ ôm siết lấy tôi chống cằm nên đỉnh đầu tôi cười sáng lạng

-Chuyện kia.... anh nên nói với ba em

Vũ ngạc nhiên nhìn con bé đang đỏ ửng mặt trong lòng. Tim anh đập loạn một trận năm nay một năm tuyệt vời

Xuống máy bay, tôi và Vũ được chào đón nồng nhiệt bởi cái ôm thân thiện của ba và Cẩm Tú, Mathin chào đón chúng tôi bằng nụ cười sáng lạng, anh theo chủ nghĩa tôn thờ duy nhất sau khi cưới Cẩm Tú chỉ gần gũi duy nhất chị ấy

Vũ là đối tác lâu năm của ba hai người sớm quen biết từ trước nên đâm ra mọi thứ thủ tục chào hỏi chỉ là qua loa cho có lệ

Chị Tú đưa tôi dạo Pari kinh đô của sự nồng nàn lãng mạn

Chiều muộn chúng tôi đến khu nghỉ trang trong thành phố lần đầu tiên tôi được gặp mẹ

Người phụ nữ xinh đẹp nhất mà tôi từng gặp

-Em xinh đẹp giống mẹ của em vậy. Anh thật cảm ơn bà ấy vì đã mang em đến thế gian này để anh có thể gặp được em

Tôi nép vào người anh trong ánh chiều tàn Pari muộn, gió dịu hiu thổi qua

Giữa Pari lãng mạn chúng tôi như những cặp tình nhân khác nắm tay nhau chờ hoàng hôn tắt dần...

Ngày mai.

Ngày mới

Con đường mới, chúng tôi có nhau. Anh và tôi...

.....

.....

.....

†★†★†★

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Không phải hôm nay

Vũ uống ngụm cafe đắng nghét nhìn ra ngoài đường phố Pari nhộn nhịp

♥ Nếu sự chân thành lại gây ra nỗi đau, xin hãy chọn nói dối.

♥ Nếu nói dối gây ra vết thương lòng, xin hãy chọn cách im lặng.

♥ Nếu im lặng làm bạn đau, xin hãy chọn cách ra đi.

♥ Nếu tình yêu là nỗi đau, xin đừng lại gần nó...

Cát Gia Thượng đến gần Vũ đặt bàn tay nhẵn nhẵn lên vai anh giọng nói đặc trưng vang lên

-Chuyện cậu và Quang Ken cậu không nói cho con bé sao?

-Cô ấy không biết thì tốt hơn...tôi sẽ không để cô ấy cô đơn

Truyện mà anh dấu bảo bối là chuyện thù oán của rất nhiều năm về trước, chuyện xảy ra khi anh mới chỉ là cậu học sinh Cấp 3 ngỗ ngược

Khi đó anh quen Hân - bạn cùng lớp, con bé cũng chơi bởi có tiếng ở thành phố người yêu bấy giờ của Hân là Quang ken, anh cả của tụi dân chơi

Đàn ông thô đa tình, phụ nữ sẽ không vô tình. Quang và Hân hay cãi nhau hỏi ấy

Có rất nhiều lần Quang hỏi anh rằng làm cách nào để người phụ nữ không còn lạnh lùng với anh ấy.

Anh cũng trả lời thật rằng" anh à, phụ nữ có bao giờ lạnh lùng với người cô ấy thương yêu đâu trừ khi người đàn ông của cô ấy làm cô ấy quá tổn thương, quá mệt mỏi và quá bị thương thì cô ấy sẽ trở nên im lặng. Dần xa cách mà khiến anh mờ nhạt thôi

Anh dừng ngắt hoa bên đường để người phụ nữ của bạn trở nên im lặng, vì im lặng như vậy là anh đang dần mất đi cô ấy đấy.."

Quang cũng âm ừ cho đến ngày Hân đòi chia tay, dù có núm kéo có quỳ gối hay van nài thì Hân cũng bỏ đi cũng trong ngày hôm ấy cả Hân và Trinh- em gái Quang cùng tuyên bố yêu anh trước bàn dân thiên hạ

Quang vừa bị đá lại nghe tin sốc như thế thì chịu sao nổi

Bằng cái máu hấu chiến thì cuộc chiến nổ ra là chuyện thường

Trong lúc hai bên xô xát với nhau thì Quang rút dao đâm anh....nhưng người lãnh chọn con dao chí mạng ấy lại là người em gái Quang yêu thương nhất trong nhà

Dù bị từ chối tình cảm nhưng Trinh vẫn lao ra cứu lấy người mình yêu

Hân thì không có tung tích sau khi bị anh chối từ

Thế đấy...Quang trở nên điên dại khắc cốt ghi tâm mối hận này

Vào ngày giỗ của Trinh hàng năm Quang sẽ lại tìm anh đòi mạng...trước thì không sao nhưng giờ thế lực của Quang mạnh hơn trước nhiều và anh còn có bảo bối nữa chỉ sợ hấn làm hại bảo bối thì gay go lớn

-Tôi chỉ muốn con gái tôi bình an nên xin cậu dù xảy ra bất cứ chuyện gì cũng bảo vệ nó an toàn....

Cho đến bây giờ cuộc đời Hân Vũ nhận ra được nhiều điều

...

Đã quyết định thì không có...Giả Sử

Đã chấp nhận thì không có...Giả Như

Đã cho đi thì không có... Nếu

Đã nhận lấy thì không có...Nhưng

Đã đồng ýk thì đừng.. Bởi Vì

...

Đừng bao giờ đổ lỗi cho hoàn cảnh khi mà bản thân ta còn...Giả Sử... Giả như.... Và còn....Nếu.... Nhưng....còn. Bởi Vì...

Hãy dừng cảm đối mặt với sự thật

Cái gì cũng có giá của nó cả

Sự bông bột thời niên thiếu cái giá phải trả là sự yên ổn sau này

Quang rít mạnh điều thuốc nhả ra luồng khói trắng đục ảo não trong đêm

Tâm không một ngày bình... nhớ con dao găm vào ngực em gái cưng

Người chung gối chung chăn ngoảnh mặt ra đi phủ phàng

Anh em nói khó quay lưng..

Đời sầu thêm thảm

Trong 1 ngày mất đi mọi thứ...anh cũng muốn kẻ đó chịu như vậy...

Trong màn đêm đen đặc từng luồng khói trắng hòa lẫn sương đêm tang tóc cho một linh hồn lạc lối

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34: Đôi mắt cô thật đẹp

Tôi đi lang thang trên những con đường thơ mộng của Paris một mình người dân Pháp thật đáng yêu...nụ cười ngọt ngào và bản tính thân thiện giàu lòng nhân ái. Những con đường thơm thơm mùi hoa cỏ với tôi bình yên đến lạ lùng

Cảm giác này tôi muốn hưởng thật lâu

Ghé 1 quán cà phê nhỏ xinh đẹp với rất nhiều hoa hồng vàng làm bằng giấy

Tôi gọi một capuchino tự thưởng cho bản thân

-Hơi ngọt rồi...

Tôi khẽ lẩm bầm trong miệng

Người con trai trẻ xếp lại những hàng ghế bị lệch

-Thưa quý cô tôi ngồi đây cùng cô được chứ?

Người đàn ông rõ là người Việt nhìn tôi mỉm cười rồi nói một câu bằng tiếng pháp trơn tru như người bản địa

-Tất nhiên rồi, mời anh

Đương nhiên tôi cũng lịch sự đáp lại bằng tiếng pháp chính hiệu

-Cảm ơn cô.

Anh ta tạo cho tôi cảm giác gì đó không đúng...chắc hẳn người này chẳng bình thường

Anh ta là 1 người luyện võ lâu năm, bằng kinh nghiệm thực tế tiếp xúc và quan sát được tôi dám khẳng định rằng anh ta là cao thủ

Tâm bỗng sinh ra trực giác đề phòng

-Cô là người Việt?

-Ồ vâng, tôi là người việt sang đây du lịch

Tôi đáp

-Oa, tôi đây cũng là người việt, thật duyên quá. Cô tên gì? Tôi tên Quang

-Tôi là Ái Linh. Hân hạnh được biết anh

Quang cười tươi

-Tên cô đẹp quá.

-Cảm ơn.

-Đôi mắt của cô làm tôi nhớ đến em gái mình...nó cũng có 1 đôi mắt thật xinh đẹp

-Vậy sao. Chắc cô ấy rất hạnh phúc vì có 1 người anh trai yêu thương mình như vậy

-Tôi không nghĩ vậy đâu....haha...còn cô sao lại chỉ có 1 mình nơi này vậy

Quang tốt bụng hỏi, Ái Linh thân thiện xinh đẹp và có cái gì đó rất giống Trinh cô khiến anh thôi thúc muốn nói chuyện thật nhiều

-À tôi muốn thả gió chút thôi. Những người tôi yêu thương đang bận 1 chút

-Ồ...thật vậy sao...người yêu của cô không lo lắng sao?

- Tôi không phải trẻ con nên anh ấy không cần quá lo lắng. Tôi muốn anh ấy toàn tâm toàn ý chú ý công việc của bản thân hơn là cứ để ý tới tôi quá nhiều

Quang gật gù

-Ồi đã muộn như vậy rồi sao? Thật sơ xuất quá. Xin phép anh tôi phải trở về rồi cảm ơn anh vì tách Capuchino không cần trả lại tiền thừa đâu. Tạm biệt

- Vâng tạm biệt cô.

Quang đáp

Anh nhìn theo cho đến khi bóng Linh đi mất dạng

Cũng là cái tính ngang ngạnh của em gái anh...

Hàn Vũ- tại sao những người con gái tốt luôn chọn người dù người có không cần họ????

Tôi trở về biệt thự

Người đàn ông đó mỉm cười đón chào tôi thật lòng ấm

-Chào ba.

- Con thật xinh đẹp Ái Linh à! Đói rồi đúng không A Tú đã làm một số món tặng con...nó sợ con không quen ăn món Pháp nên thức cả hôm qua học làm món Việt...còn cả thằng Vũ nữa điều cả đầu bếp chuyên món Việt để nấu cho con... ba và Thomas Mathin con sẽ bị cho ra rìa rồi

Cát Gia Thượng đùa đùa

Tôi khoát tay ông cười cười

-Nào có đâu ba.

-Haha... Vũ nó mới xin ý kiến của ba. Xin rước con yêu của ba mà ba chưa có đồng ý. Con nói xem cha con ta mới xum họp xú tiểu từ đó lại muốn độc chiếm con. Ba thật không nỡ gả đi

-Ba này...

Ây gu có người làm thật chứ...gặp gặp như vậy thật làm người ta ngại quá

-Ba...Ái Linh đã chuẩn bị xong mỹ vị rồi hai người mau vào ăn tối

Thomas liềm nỏ chỉ cần vợ yêu thích Thomas cũng thích anh chính là mẫu đàn ông cuồng yêu chiều vợ

-vào ngay đây

Chúng tôi đã có bữa cơm thật vui vẻ...

Vui hơn nhất chắc là Vũ ba tôi đã "ký kết hợp đồng chuyển nhượng con gái ông " - là tôi cho Vũ

Thế đấy giờ thì 100% không chạy đường nào với sếp được nữa

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Cô ấy dám tôi thì không sao?

Điều đau đớn nhất của một con người là chính mắt nhìn người mà mình yêu thương chết đi mà không thể làm được gì cả

Quang chính là muốn Vũ trải qua những thứ cảm xúc chết tiệt đó.

Cảm giác chỉ còn lại một mình mình ở thế gian với tội lỗi chất đống.

Nhìn tấm ảnh cô gái xinh đẹp trong tay Quang bắt gặp giác thương tiếc. Đừng có trách anh vô tình mà hãy tự trách mình yêu thương nhầm người.

Quang đã vạch rõ kế hoạch hoàn hảo tặng món quà đặc biệt cho em gái bé bỏng của mình

Tôi nằm nghiêng đưa tay miết đôi mày đậm của Vũ... dạo này cái con người kia lười biếng không thể tưởng tượng được. Ăn uống xong cái là nằm ườn ra ngủ lúm không thì cùng ba Thương chơi cờ vây

Không lại chém gió với Thomas kể xấu tôi chứ

-Ngủ đi yêu, còn sớm mà

Mắt nhắm tịt, đầu rúc vào cổ tôi làm nũng, yêu không chịu được ý

-Sáng bánh mắt rồi ông ạ.

-Thôi một chút nữa thôi mà

Mè neho một lúc thì cũng bị tôi dựng dậy mà thôi. Nhìn cái mặt ông ấy buồn cười lắm

-Em tới chỗ chị Cẩm Tú một chút nhé

-Anh đưa em đi

-Thôi nào Yêu em có phải con nít lên 3 nữa đâu

Tôi ôm lấy Vũ, dạo gần đây cái con người này có chút nhạy cảm. Hơi đi xa một chút là anh đòi đi cùng

Mấy lần tôi định hỏi anh là có chuyện gì nhưng lại thôi.

-Ngoan nào. Đi một mình không tốt, rất nguy hiểm em lại giống Cẩm Tú như vậy. Thương trường khốc liệt người ta rất rất dễ làm hại nhau

Vậy đây Vũ luôn có những lý do mà tôi không thể từ chối được

Lưu luyến mãi mới để tôi tới chỗ Cẩm Tú

Đời con người tìm được người trân trọng mình thật đáng quý biết bao

Dù tính toán như thế nào cứ bao nhiêu người đi bảo vệ thì kẻ hở vẫn còn

Đời này điều gì đến sẽ đến

Sau cú chụp thuốc mê

Tôi miên man một hồi rồi mới tỉnh hẳn

Người đàn ông quay lưng lại với tôi đang phì phèo điếu thuốc, khói mờ ảo ảo như chính anh ta

Tôi thấy hình của 1 cô gái lỏng trong khung kính cận thận

-Tỉnh rồi à? Chào cô tôi là Quang. Bạn cũ của Hàn Vũ

Tôi không đáp. Điều gì đó khiến tôi thương hại con người trước mặt mình hơn là sợ hãi vì bản thân đang bị trói chặt trên 1 cây cột lơ lửng

Quang kể cho tôi nghe chuyện tình bi đát của anh ta, kể về đứa em gái đáng thương và câu chuyện đời buồn rười của anh ta

Tôi để mặc gió thổi lạnh qua đôi vai run

Đầu mung lung suy nghĩ

Phải rồi...

Chẳng ai yêu mãi được một người, quan trọng là ai sẽ vì mình mà ở lại mà thôi. Đến một độ tuổi nào đó nhất định trong cuộc đời, chúng ta sẽ tự hiểu được rằng tình yêu vĩnh cửu là thứ không hề tồn tại trên đời này.

Dù có sâu đậm bao nhiêu, có khó khăn thế nào thì tình yêu rồi cũng phải phai nhạt theo thời gian. Vì bản thân tình yêu vốn dĩ bắt nguồn từ cảm xúc, mà

cảm xúc ở thời đại nào cũng chỉ mang tính thời điểm cho nên lẽ dĩ nhiên mà tình yêu cũng chỉ có thể tồn tại ở một khoảng thời gian nhất định như vậy. Đến hòn đá còn có thể mòn, huống gì là lòng người dành cho nhau.

Việc ai đó bỗng nhiên không còn yêu mình nhiều nữa, thực ra không hề đáng trách như chúng ta vẫn tưởng. Vấn đề là ở chỗ, khi người ta rất khó khăn mới có thể sở hữu được một món đồ đẹp, thì dù sau này họ có rất nhiều món đồ mới mẻ và hiện đại hơn, họ vẫn sẽ giữ lại món đồ cũ đó bên mình như một kỷ niệm quý giá trong cuộc đời. Tình yêu cũng thế, vấn đề không phải yêu nhiều hay ít, lâu hay dài mà quan trọng là đối phương có thật sự xem trọng những khoảnh khắc và tình cảm lúc bên mình hay không. Giống như người ta vẫn hay nói rằng hết tình thì còn nghĩa.

Một mối quan hệ yêu đương chấm dứt, nhưng ở đó vẫn còn đọng lại biết bao nhiêu tình cảm và sự hy sinh mà đối phương dành cho mình thì hẳn nhiên người biết xem trọng tình nghĩa sẽ chẳng thể nào mà dễ dàng ra đi được.

Cho nên, tuy là chuyện ai đó bỗng nhiên không yêu mình nhiều nữa không đáng trách. Nhưng chuyện họ nhấn tâm rồi bỏ mình thì lại đáng trách vô cùng. Đó là khi họ chẳng màng đến những thứ mình đã dành cho họ, chẳng màng đến những ngày mình bên họ vượt qua mọi gian khó. Tất cả với họ đều chỉ nhẹ như gió, còn đối với mình mà nói thì lại đặt nặng quá ở trong lòng.

Nhưng trên đời này vốn tồn tại những chuyện không thể thỏa hiệp như vậy, chúng ta chẳng có cách nào khác ngoài việc thở dài cho qua. Những người đã xa, ta chẳng thể cứ mãi trách cứ họ bởi dù sao thì những người sắp và đang đến nhất định họ sẽ cùng bù đắp lại những khoảng trống đó trong lòng ta. Kiên tâm và bình dị, yêu thương và ở lại bên ta cho đến cuối cùng. Cho dù có thể họ chẳng yêu ta nhất, cũng có thể không phải người ta thương nhất trên đời này....

Cuộc đời anh ta thật đáng buồn khi chỉ sống cho những thứ không thuộc về bản thân. Ngốc nghếch cho rằng mình luôn đúng

Tôi thật quý trọng những thứ có bên mình... quý trọng Vũ...dù hôm nay có ra sao đi chăng nữa

-Cô thấy thế nào?

Quang đột ngột hỏi

Tôi cười đáp anh ta

-Vậy anh nghĩ tôi sẽ không dám khi em gái anh dám hy sinh à? Tôi dám làm đấy anh zai ạ!

Bạn đang đọc truyện *Đế Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tôi là ai?

"Những đêm không ngủ được, nằm nghĩ về những chuyện đã qua, những người đã gặp, tôi chợt nhận ra rằng: Có rất nhiều người đã từng thân thiết, từng trò chuyện thâu đêm suốt sáng, thậm chí coi nhau như người thương thực sự.

Nhưng chỉ bằng đi một thời gian, họ bỗng trở nên xa lạ mà chẳng cần bất kỳ một lý do nào cả. Tôi gọi đó là "người đi ngang đời nhau".

Đến bất chợt, dừng lại đôi phút, rồi ra đi cũng như cách mà họ đã đến, không để lại một lời nói hay một vết tích.

Trong cuộc đời mỗi người, ai cũng có đôi lần gặp những người như vậy, nhưng có lẽ, ta sẽ chẳng thể trách móc họ được.

Bởi chính ta cũng đang là người đi ngang cuộc đời của một ai đó ngoài kia..."

Tôi đã nghĩ như vậy khi những hình ảnh mập mờ bủa vây tâm trí của bản thân

Trong giấc mơ của mình tôi luôn nhìn thấy một người đàn ông vừa khóc vừa gọi tên mình rất thảm thiết

Người đó là ai?

Tôi thật sự rất muốn biết

Linh cảm mách bảo tôi rằng đó không phải Khiêm - người đàn ông luôn ở cạnh tôi những ngày qua

Tôi không có chút ấn tượng nào với Khiêm cả, một chút cảm giác cũng không có

Anh trong đầu tôi như 1 tờ giấy trắng

Tôi chỉ biết mình là Mi, vợ sắp cưới của anh. Và tôi mất trí nhớ do va đập mạnh khi sảy chân ngã xuống vịnh biển khi chúng tôi đang đi nghỉ mát tại pháp

Tất nhiên thì mọi thứ tôi biết toàn bộ đều do Khiêm kể

-Em nghĩ gì vậy? Có mệt không?

Khiêm nắm tay tôi hỏi, tôi cau mày rút tay lại rồi đáp tôi không sao cả

Đôi lúc tôi cũng không hiểu sao mình lại như vậy

Cơ thể tôi theo một phản xạ nhất định nào đó mà cương quyết sinh ra cảm giác bài trừ Khiêm

Tôi chỉ biết như vậy là không đúng

Khiêm nhìn cử chỉ của cô gái mà cười trừ... cô gái này đã yêu người kia bao nhiêu để đến khi không còn nhớ gì nữa vẫn sinh ra cảm giác bài trừ người đàn ông khác

Khuya, trong phòng của mình Khiêm nhìn ngắm chiếc hộp nhỏ

Chiếc hộp trong túi áo của anh. Nó chứa 1 sợi dây chuyền cùng 1 chiếc nhẫn cưới vô cùng xinh đẹp và tinh xảo

Khiêm miết nhẹ dòng chữ uốn lượn khắc tỉ mỉ trên chiếc nhẫn của cô gái ấy - cô gái anh yêu thích từ lần đầu tiên

Chiếc nhẫn trên tay lấp lánh khắc dòng chữ Yêu Em Ái Linh

Anh thật muốn tròn vùi cái tên này

Ngày anh cứu cô thoát khỏi cái chết cũng là ngày cái tên Ái Linh của cô biến mất khỏi thế giới này

★★★

Cuối tuần tôi được dịp ra ngoài thăm thú, vẻ đẹp không bó buộc thật bất ngờ. Tôi yêu cái tự do này hơn 4 bức tường trong phòng kia

Tôi yêu thích không khí này.... thật thoải mái

-Minh Mi, lại đây

Khiêm gọi tôi. Giọng anh ấm như nắng chiều trên biển

Tôi mỉm cười

Với kí ức của quá khứ tôi muốn tìm và người đàn ông xuất hiện mỗi đêm trong giấc mơ của tôi thì Khiêm vẫn chưa thể lấp đầy chỗ trống đó

Tôi cảm động bởi tấm lòng của anh ta

Tôi thấy mình mắc nợ anh ta hơn là cảm thấy hạnh phúc

Trái tim tôi luôn hướng về một người khác

Dù tôi không biết là ai...

Dù tôi không nhớ rõ điều gì...

Dù người đó có thể đã quên đi tôi nhưng tôi thì vẫn không thể quên đi tất cả...

Sự ám ảnh về người đó vốn không xóa nhòa được

Và mọi sự là do ý muốn của đấng trên cao đã an bài sẵn

Tôi muốn tìm ra sự thật

Tôi là ai?

Tôi thực sự là ai?

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Chân tướng

Từ bỏ ngôi nhà hơn 1 năm qua tôi "đã phải " sống ở đó như một con búp bê đơn điệu đến nhàm chán... đôi chân tôi bước đi trên con đường vô định trong đêm tối dài đằng đẵng

Tương lai như đen tối cái bóng đêm mờ mịt ngang tàng này

Tôi nên đi về đâu đây?

Tôi nên đi tìm ai đây?

Tôi nên làm gì đây?

Tôi chẳng biết mình lên làm gì nữa...

Chân cứ bước cứ bước... theo một cảm tính vô hình nào đó, tôi chỉ biết mình không thể ở lại ngôi nhà đó

*****!*****

Con giận dữ của Khiêm cần quét ngôi nhà hoàng kim trắng lẹ

Mọi thứ đổ nát hoang tàn trong tầm mắt

Anh tức điên lên, bao nhiêu người, bao nhiêu cặp mắt vẫn để cô gái ấy trốn đi mất

Một năm rồi anh đã cứ tưởng rằng cô ta đã quen với nơi này. Quen với sự ảm áp của anh, đã có thể chấp nhận anh

Nhưng..

Cuối cùng thì..

Con chim lành vết thương vẫn xô lòng trốn thoát

-Hahaha... tao thật thấy cô gái đó may mắn vì thoát khỏi tay mày Khiêm ạ. Dù mày có đối xử với cô ấy tốt như thế nào thì cô ấy cũng không bao giờ thuộc về mày. Thứ không phải của mình gượng ép chỉ càng làm nó muốn ra đi mà thôi...

-Thằng chó, mày im đi. Minh Mi là của tao, là của riêng tao

Khiêm gào lên, hét giận dữ vào mặt Huy

-Mày thật đáng thương!

Kha nhếch mép

-Chúng mày làm gì để chúng nó lăm mòm thế, mẹ nó. Tổng vào khu tối cho tao để chúng nó tận hưởng

Khiêm gắt. Lũ tay sai liền đưa 2 người đàn ông quen thuộc đi

Kha trầm ngâm, Huy vẫn cười nhớn nhớn như ngày nào. Với hai con người này họ tin...có một người anh em sẽ vì họ mà đến

Khu tối- y như cái tên đen như mực của nó. Ngồi cạnh nhau còn không nhìn thấy nhau, nơi hoàn toàn không có chút ánh sáng nào cả, mọi thứ đều phủ màu đen kìn kịt. Hơn hết ẩm ướt, lạnh cắt thịt cắt da

Khiêm có kiểu tra tấn riêng, không cần đánh đập gì hết, Khiêm là một bạo chúa khác người... đầu tiên anh ta cho tù nhân của mình tận hưởng những tiếng la hét đau đớn của kẻ khác trong bóng tối đen như mực tàu, chỉ nghe thấy tiếng thở tàn yếu của kẻ sắp chết hay tiếng dầy lạnh gáy vắng vắng nơi xa xa

Tiếp đến là sự đói khát mờ lý trí con người, tiếng côn trùng kêu bi thảm sự chết tới nơi chân...

Và

Thuốc phân hủy luôn sẵn sàng trực chờ cho những kẻ gan lì nhất

Kha và Huy cũng sẽ được tận hưởng sự đó một cách từ từ chậm chạp, sự sợ hãi, cô đơn, sự tăm tối và lạnh lẽo.... còn có sự chết đến từ từ trong sự

đơn điệu một màu. Khiêm đã thấm thía sâu sắc thứ gọi là cô đơn và anh ta biết vận dụng triệt để nó để hành hạ kẻ khác. Không phải cái chết đau đớn nhất là đầu rơi máu chảy mà là chết một cách im lặng, vô ích chết không ai biết, chết không ai hay chết đáng cay nơi chỉ có một mình. Bóng tối thứ khiến kẻ mạnh cũng phải run rẩy tâm hồn. Bóng tối _ nơi ở của thiên sứ cai quản sự chết trị đáng sợ nhường nào với con người tầm thường yếu đuối

Cũng như Huy và Kha... có một tâm hồn nhỏ bé đang sợ hãi nơi bóng tối nơi phố thành lằng mằng

người con gái trong chiếc váy trắng như thiên thần lạc nơi nhân gian, mái tóc đen nhánh bay trong gió lạnh, bước chân vô định giữa dòng người vội vã

Bông tuyết đầu mùa khẽ vương trên mái tóc nhưng huyền điểm thêm sự lạnh lẽo trong mùa đông này

-Cô....chính là cô..... cô vẫn chưa chết sao?

Quang kinh ngạc nhìn người đứng trước mặt không phải ảo giác

Cô ấy là người bằng da bằng thịt...

Anh sẽ không bao giờ quên cái phút giây cô ấy gieo mình xuống vịnh biển để người mình yêu không bị uy hiếp. Cô ta thà chết chứ không muốn người mình yêu tổn thất một sợi tóc nào

Trước cái chết cũng chỉ mỉm cười không sợ hãi, thách thức cái chết như không...

Cho đến khi cô ấy ngã xuống chìm sâu dưới biển anh mới nhận ra mình sai...yêu thương một người chính là không quản tổn thương mình mà vì người đó hy sinh bản thân

Em gái anh và cô ấy thực sự giống nhau ở điểm này

Đó là tình yêu chân chính

Thứ anh và Hân có là tư lợi danh vọng...

Vẫn cứ nghĩ là cô đã chết nên dần vật bản thân, Vũ không tìm anh trả thù bởi vì anh ta không muốn đấu với anh nữa...mất đi cô ấy Vũ đã không còn "sống" nữa rồi

-Anh quen tôi sao? Nói cho tôi biết... tôi là ai? Tôi còn người thân nào không?

Tôi vội vã hỏi

- Cô không nhớ gì sao?

Quang trừng mắt

-...

Tôi lắc đầu nếu nhớ được tôi còn đi hỏi anh sao?

- Cô... có nhớ Hân Vũ không?

Tôi nhủ thầm..."Hân Vũ"_ cái tên này nghe thật quen tai nhưng nhất thời tôi không thể nào nhớ ra

-Không nhớ gì cả!

Tôi đáp

-Gay to rồi. Nhưng ít nhất cô còn sống chắc nó vui lắm

-Anh, biết về tôi nhiều lắm à? Vậy tên tôi là gì? Người thân của tôi đang ở đâu?

Tôi hỏi

Mình mi chắc chắn không phải là tên tôi đó chỉ là cái tên Khiêm đặt mà thôi...lòng tôi khao khát được biết mình là ai

-Cô tên là Cát Ái Linh, con gái thứ 2 của Cát Gia Thượng...vợ chưa cưới của Hân Vũ...và.....

-CHÍNH LÀ CÔ TA. CHỦ TỬ CHỈ ĐIỂM. MAU BẮT LẤY CÔ TA

Tiếng hét vang giữa trời khiến Quang bị ngất lờ

-Chạy mau...họ tới bắt tôi

Tôi nói

-Cô chạy trước đi đây là địa bàn của tôi, tôi sẽ chặn chúng. Điện thoại này cầm lấy liên lạc tôi sẽ gọi cho cô... đi mau

Tôi gật đầu chạy theo hướng khác

Chạy và chạy...

Chiếc Limo phía sau chạy theo một cách từ từ như mèo vờn chuột

Tôi biết là Khiêm... chạy không thể thoát được chiếc điện thoại của người đàn ông kia tôi vội tắt nguồn giấu nó trong ống tay của chiếc váy liền...nó là thứ duy nhất giúp tôi... không thể để Khiêm phát hiện ra được

Tôi vẫn chạy miết cho đến khi vấp ngã...con đầu tê tái dội vào các dây thần kinh cảm giác

-Minh Mi, em thật giỏi... dám chạy trốn tôi. Có phải tôi đã quá nuông chiều em rồi không

Khiêm nắm lấy cẳng tay tôi đẩy nghiêng

-Thả tôi ra

Tôi gạt tay hấn sức chẳng còn bao nhưng nổi khát khao thì còn nhiều... tôi không muốn quay lại nơi đó

-Không bao giờ... về nhà xem tôi sẽ trừng phạt em như thế nào

Con giận dữ của Khiêm đổ xuống kinh hoàng nhất từ khi tôi quen hấn...

-Em... là của tôi, riêng tôi...minh mi

-Tôi không phải minh mi.... anh lừa tôi

-Em... giỏi lắm. Chống đối tôi sao??

Khiêm cầm phần hấn quất chiếc dây thắt lưng lên tấm thân nhỏ bé....tiếng thét đau đớn vang lên ai oán thê lương

Hấn hạ lệnh ném tôi vào khu toilet 3 ngày

Đau đớn giá lạnh cùng sự tăm tối khiến phần cứng cỏi nhất của tôi cũng phải khóc than....

-Cô là ai? Sao lại ở đây?

Giọng một người đàn ông mệt mỏi vang lên

-Chúc mừng cô gia nhập nơi bóng tối này

Một giọng khác vang lên

-Các người là ai?

Giọng cô gái vừa vang lên. Hai kẻ đang mệt mỏi liền sáng cả mắt

Giọng Kha và Huy gấp gáp hỏi đồng thanh

-Chị dâu nhỏ....có phải chị không?

-Tôi...

-Hân Vũ rất nhớ chị!

Huy vội vàng nói. Ái Linh mất tích 1 năm rồi. Ai cũng cho rằng cô đã chết duy chỉ có lão đại vẫn tin cô còn sống... người chết phải thấy xác... chưa thấy xác tức vẫn còn hy vọng

Thật may quá

Hân Vũ....lại là cái tên này.... chẳng phải người đàn ông ban đầu tôi gặp nói là chồng sắp cưới của tôi hay sao..

Họ cũng biết tôi ư?....

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Người đàn ông của em

Gạt bỏ sự đau đớn của bản thân tôi đưa bàn tay đầy vết thương quờ quạng xung quanh... chạm tới bức tường giá lạnh tôi dựa vào nó thở dài 1 cái lấy tinh thần

-Hai người rốt cuộc là ai?

Tôi hỏi

-Chị dâu nhỏ! Đừng có mà đùa dai nữa là bọn tôi đây

Huy nói to

-Tôi không nhớ gì cả, tôi được Khiêm cứu về từ 1 năm trước lúc tỉnh dậy tôi đã không còn chút kí ức nào rồi mọi thứ tôi biết đều là hần nói. Hần nói tôi là vợ chưa cưới của hần. Tôi luôn cảm thấy không đúng tôi không có chút cảm giác quen thuộc nào với Khiêm nên luôn lảng tránh hần....hần nhốt tôi trong biệt thự tách biệt với bên ngoài 1 năm qua.... hôm nay tôi trốn ra ngoài may mắn gặp được một người đàn ông, người đó nói cho tôi biết mình là ai...còn cả người tên là Hàn Vũ nữa....mấy người cũng biết anh ta sao?

-Khốn nạn... đồn mật... chị dâu nhỏ...Hần lừa chị... Hàn Vũ là người đàn ông yêu thương chị nhất trên đời...1 năm qua anh ấy luôn đi tìm chị

Huy kích động nói

-Cậu bình tĩnh đi...

Kha nhẹ giọng

Cũng phải cảm ơn Khiêm lão đại vì cứu chị dâu nhỏ một mạng nhưng việc hần muốn chiếm chị dâu nhỏ thì thật không thể tha thứ được

-Chị dâu nhỏ, một chút ký ức chị cũng không có sao?

Kha hỏi

Tôi bậm môi

-Không có...

Vậy là tôi được nghe hai người đó kể lại tất cả...từ việc trước kia tôi và hàn vũ gặp nhau như thế nào rồi tại sao tôi lại bị rơi xuống vịnh biển mà rơi vào tay Khiêm

Rất cục thì tôi đã hiểu tại sao Khiêm có đối với tôi tốt như thế nào thì tôi cũng không thể chấp nhận anh ta bởi vì trong sâu thẳm con người tôi đã căm sẵn một chương trình Hàn Vũ là tất cả...người đàn ông đáng để yêu bằng cả tấm lòng

Chợt nhớ ra chiếc điện thoại của người kia tôi vội mở nguồn... người đó không liên lạc lại tôi phải tự mình tìm kiếm sự cứu giúp thôi

-Cái gì vậy chị dâu nhỏ?

Kha lên tiếng

-Điện thoại... người đàn ông tôi gặp đã cho tôi

-Hay lắm chị dâu nhỏ mau gọi vào số này...09*****

★★★

Quang gọi mãi không được, ruột gan nóng như lửa đốt

-Thế nào rồi?

Vũ hỏi...tia hi vọng nhỏ nhoi thôi anh cũng muốn nắm giữ

-....

Quang lắc đầu. Không phải bị bắt lại rồi chứ

Điện thoại của vũ vang lên hồi chuông thức dục... số của Quang..

Chẳng lẽ là

....

.....

Anh vội nhấc máy giọng gấp gáp hỏi

-Alo... Ái Linh, là em phải không?

-alo... tôi...tôi....cứu chúng tôi. Chỗ này rất gần vịnh biển gần cảng hàng...ngôi biệt thự có hoa giấy. Chúng tôi đợi anh mau đến....có người tới... tạm biệt

Tôi vội cúp máy....

Dấu tiết chiếc điện thoại

Tìm đập nhanh...giọng người đàn ông này khiến tôi thốn thức

Giọng nói ấy rất quen thuộc với tôi nhiều lắm..

Lòng thấy đau quặn lại xót xa nhiều lắm

-Lời cô ta ra mau lên

Tiếng Khiêm lạnh lùng ra lệnh

Dù anh có thể bỏ tất cả nhưng cô gái này giống như ma túy đã nghiện rồi thì không thể rút ra được

Ngồi xuống trước mặt cô...Khiêm thật thấy tội lỗi

Nhìn vết thương do chính mình gây ra cho cô mà Khiêm xót xa vô cùng...máu từ vết thương rỉ ra thấm vào chiếc váy trắng đã lem luốc đất bụi bẩn trong khu tối

-A đầu gối... đau không?

Khiêm vươn tay tới định chạm vào con bé một chút thôi nhưng ánh mắt sợ hãi của nó làm anh dừng lại... nó lùi vào một góc ôm lấy hai chân nhìn anh đầy đau đớn

-Mi, anh xin lỗi. Tại anh...anh xin lỗi lại đây anh sẽ không làm vậy với em nữa..ngoan

Tôi gạt bàn tay đang vươn tới chỗ mình mà thét lên với anh ta

-Tôi không phải Minh Mi, tôi tên là Ái Linh... anh lừa tôi. Tại sao lừa dối tôi? Tại sao vậy Khiêm

Hắn cau mày nhìn tôi bằng đôi mắt sâu hun hút

-Ai nói với em như vậy? Chúng nó nói dối. Em là Minh Mi, là Minh Mi của anh

-Còn nói dối tôi... thả tôi ra. Tôi không muốn ở lại đây, Khiêm đây vốn không phải thuộc về tôi

Tôi gào lên

Khiêm thở dài

Hắn đứng dậy một cách từ từ bước chậm chậm về phía cửa sổ, giọng hắn thâm trầm

-Ngay từ lúc anh cứu em ở ngoài biển em đã không còn là Ái Linh nữa rồi phút giây đó em đã trở thành Minh Mi của anh. Em muốn rời khỏi chỗ này sao?

-...

-Bỏ ngay ý tưởng của mình đi. Nơi này em sẽ không bao giờ thoát ra được, ở bên cạnh tôi chính là định mệnh của em

Khiêm quả quyết

-Anh không thể làm như vậy được đâu. Tôi nhất định sẽ ra khỏi chỗ này...anh bắt 1 lần tôi trốn 1 lần

Khiêm điên tiết hấn hung hăng nắm lấy cổ tay tôi bóp mạnh

-Em dám sao? Nếu em dám tôi cũng sẽ dám phé đi đôi chân này xem em chạy đi nơi nào được

-Anh...

-Chưa có việc gì anh không dám làm đâu

Khiêm hất mạnh tay khiến tôi văng ra một đoạn

-Chủ tử... Hàn Vũ đem người tới đang tấn công vào đây?

-Cái gì? Sao hắn biết chỗ này?

-Haha Hàn Vũ anh ấy tới đón tôi. Nhất Vinh Khiêm tôi đã nói rồi tôi sẽ không ở chỗ này

Tôi cười lớn

-Em quen hắn ư? Minh Mi, được lắm xử lý xong chuyện này anh sẽ cho em biết hậu quả của việc chống lại anh

-Nhót cô ấy lại

Khiêm gia lệnh cho thuộc hạ rồi ra ngoài nghênh chiến

Hàn vũ càng ngày càng nóng ruột... người con gái của anh em sao rồi? Có ổn không... đợi anh...

Một chút thôi...

Người đàn ông của em sẽ đưa em ra khỏi trốn này... đợi anh!

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Chúng ta cùng về nhà

Trước mặt Khiêm là Vũ... là Hàn Vũ bá chủ đường buôn vũ khí của thế giới ngầm

-Ây gu, rờng đến nhà tơm...tôi có được điểm phúc gì thế này

-Bớt nhiều lời, giao người ra nếu không đừng trách tao.

Vũ lửa giận ngút ngàn, người con gái của anh chỉ cần đứt một cọng tóc thôi anh cũng không tha thứ cho hắn

-Hừ...muốn phá chỗ của tao à. Mày cũng gan dạ đấy

-Không chỉ có cậu ấy còn có chúng tôi nữa

Cát Cẩm Tú cùng cha và chồng yêu bước lên khiến Khiêm kinh ngạc...

-Cô....

-Sao??? Giống nhau lắm phải không? Nhất Vinh Khiêm...mau trả lại em gái cho bọn gia, nếu không anh chính là đang chính thức khiêu chiến với Cát Gia chúng tôi

Cát Cẩm Tú đánh thép tuyên bố

-Cậu Khiêm. Gia đình chúng tôi muốn đoàn tụ cậu mau trả lại con gái cho lão già này, chúng tôi không muốn đổ máu

Ba Thượng nghiêm nghị. Con gái ông,ông không cho phép kẻ nào làm hại nó

-Nơi này không có con gái ông... đừng ở đây ăn nói hàm hồ,Nhất Vinh Khiêm tôi sẽ quyết sinh tử với kẻ nào có gan dẫn xác tới nơi này

-Anh....được nắm tuyên chiến với Cát gia chúng tôi, Cát Cẩm Tú tôi sẽ xem anh có bao nhiêu cái mạng để liều mình

Nói chung hai bên rất máu lửa nhé,chị Tú thương em gái lắm dù có phải trả giá đắt cỡ nào chị cũng phải cứu em gái mình

Chả đây được với chị khi chị bức lên đầu, còn ba Thượng nữa... ông là bá chủ trời âu này, cái tên Cát Gia Thượng xưng hùng xưng bá đầu phải ngày một ngày hai..

Hai thế lực này hợp lại đã đủ phá tan hoang cái cơ nghiệp này rồi chưa nói đến một thế lực khác đang yểm trợ

Mọi người đoán là ai???

Là bác Quang đó ạ....

Bác ý hỏi cái rồi giúp đỡ nhiệt tình cứu thoát được Ái Linh bác ý sẽ đích thân tạ lỗi

Người ta bảo 3 đánh 1 không chột cũng què... Khiêm đương nhiên biết là mình yếu thế hơn nhưng nếu anh nhún nhường họ sẽ đề đầu cười cổ anh mất

Hơn hết chúng tìm thấy Minh Mi trong biệt thự thì không những xảy ra chiến mà nguy cơ mất đi Minh mi là 100%. Anh thà mất tất cả chứ không muốn mất đi người con gái ấy

- Các người một mực nói rằng con gái cát gia ở đây nếu có thật thì cô ta không phải nên nhào tới bên các người sao?

-Im đi đồ giáo hoạt, Cát Ái Linh bị mất trí nhớ. Tao đã gặp cô ấy

Quang lên tiếng

-Các người tin hần sao?

-Ái Linh, em ở đây có phải không? Vũ lẩm nhẩm trong miệng

trên lầu đột nhiên vọng tới những bước chạy vội vã.....khoảnh khắc ấy khi nhìn thấy người con gái mình bấy toàn những vết thương mặt mày xưng húp lõng Vũ quặn lại,đau như dao cứa

Tôi đứng chết trân nhìn những người trước mặt...từng người từng người một

In hằn trong mắt tôi..cảm xúc của từng người từng người một, đau thương có, xúc động có, xót xa có, nhưng nhớ có, dằn vặt cũng có...

-Chủ tử...tiểu thư...

Tiếng đàn em của Khiêm làm tôi giật mình...

Bờ môi khô khốc mấp máy, ánh mắt tôi dán chặt trên người đàn ông anh tuấn phía đối diện

-Cứu tôi...

-Nhất Vinh Khiêm, ngươi còn gì để nói không? Hôm nay Cát gia chúng ta sẽ san phẳng nơi này.... Ái Linh không cần sợ Ba tới đón con

Hai hàng nước mắt không biết rơi từ lúc nào, trái tim đánh rơi cả nhịp...

Là Ba tôi sao...

-Ái Linh...đừng sợ chị đến cứu em..

Cô gái ấy... với đôi mắt nhòe trong nước mắt

Chị gái của tôi là chị gái của tôi....

-Kết thúc được rồi đây. Cô ấy là Minh Mi của tôi, không ai được đưa cô ấy ra khỏi đây

Không nhiều lời hơn nữa trận chiến diễn ra đầy máu lửa... người đàn ông đưa tôi chiếc điện thoại chạy đến bên tôi và xin lỗi tôi vì mọi chuyện. Tôi vốn không hiểu chuyện gì chỉ vội nói anh ta đi cứu hai người còn đang bị giam trong khu tối....

Lúc xảy ra hỗn loạn tôi thấy cả người đàn ông đó và Khiêm đều nhìn tôi bằng ánh mắt rất khó tả... khiêm chỉ là muốn giữ tôi bên cạnh thôi... anh ta vốn không đáng trách anh ta chưa từng đối xử tệ với tôi

Trong lúc nguy hiểm nhất khi mà Khiêm suy nữa bị bị bắn trúng thì cô gái đó lao ra ôm lấy anh và cứ như vậy mà ngã xuống

MÁU nhuộm đỏ từng mảng trên váy của người con gái đó

Cô nắm tay anh nói rất dịu dàng

“Em chỉ là em

Em không dịu dàng, tính em không tốt, em dễ buồn, em nghĩ nhiều, em rất tùy hứng, khi giận em không muốn nói chuyện, khi vui em sẽ cười ngốc, bị thua thiệt em chỉ giấu trong lòng, em chỉ muốn được anh hiểu, lúc đau lòng em thích nghe nhạc buồn, lúc vui vẻ em muốn được chia sẻ cùng người em quan tâm

Em chỉ là em mà thôi, không phải là người mang cho anh hạnh phúc

xin đừng bước vào thế giới của em”

Được cô nói gì anh cũng nghe cả... không thì không..

Cô không được sảy ra chuyện gì là được...

Vũ bước đến chậm chậm thôi...ôm lấy cô khẽ hôn lên trán

Giọng anh trầm lắng.

- không sao hết! Anh sẽ không để em xa anh. Chúng ta cùng về nhà

Về nhà....

Về nhà....

Điều đó là thứ duy nhất có trong đầu tôi trước lúc tôi mất ý thức

Khiêm ngồi giữa đông đồ nát... nước mắt anh rơi

Mình mi của anh, là anh hại cô. Anh không xứng đáng ở cạnh cô. Anh làm cô đau vậy mà cô vẫn hy sinh vì anh, tấm lòng cô sao bao la như vậy

Người con gái này còn định tốt đến bao giờ

Lòng thiện lương của cô... thật vĩ đại

Bạn đang đọc truyện *Đế Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Hạnh phúc

"Mọi thứ đã được an bài tốt nhất rồi"

Tất nhiên là mọi việc đều đang vận hành rất công bằng theo luật nhân quả!

...Có bao giờ bạn nhìn lại và thầm cảm ơn “điều bất hạnh nào đó” đã đến, để bạn có được những thứ như ngày hôm nay...?

...Nếu ngày xưa người bạn thương yêu nhất không rời bỏ mình chạy theo một hình bóng khác, liệu bạn có tìm được một nửa phù hợp và tốt hơn một nửa đã từng...

...Nếu ngày xưa không gặp đủ chuyện ở công ty cũ để phải bỏ việc, liệu bạn có tìm được một môi trường làm việc tốt hơn như công ty mới...?

...Nếu ngày xưa không thất bại và thua lỗ, liệu bạn có học được những kinh nghiệm, tìm được những cộng sự cùng ” chia ngọt sẻ bùi” để xây dựng một cơ ngơi cho mình như hiện nay...?

... Và còn rất nhiều cái “Nếu như” người khác đã giúp bạn có được ngày hôm nay.

Mọi thứ đều đã được an bài. Vì vậy, đừng qua chăm chú vào một giai đoạn bất hạnh của cuộc đời.

Mọi thứ xảy đến đều có lý do của nó. Ông trời vốn không tuyệt đường ai cả. Kết thúc cái này là sự khởi đầu cho cái khác, và thực tế đã chứng minh rằng cái mới bao giờ cũng tốt đẹp và tươi sáng hơn cái cũ.

Mọi thứ đều đã được an bài. Chuyện gì xảy ra nó sẽ phải xảy ra. Khi bất hạnh tới, đừng hối hận cũng đừng nuối tiếc. Đừng chán nản cũng đừng tuyệt vọng vì hoàn cảnh bất như ý. Đừng bao giờ nói những điều vô nghĩa như: “Nếu như lúc trước tôi làm thế này... Giả như ngày xưa tôi làm thế kia”

Cuộc đời này không có sự tồn tại của hai chữ "giả như" hay "nếu như"

Thế nên đừng dùng thời gian quý báu của mình để lo sợ hay u sầu hối tiếc, hãy dùng nó để hi vọng, để cố gắng, để sống cho thật tốt, lạc quan nhìn về tương lai phía trước.

Thật ra, chỉ cần cẩn thận hồi tưởng lại mỗi sự việc trong đời, chúng ta sẽ đều nhận ra rằng: “Tất cả đã được an bài tốt nhất rồi”.

Vì mọi thứ đều đã được an bài tốt nhất rồi, nên hãy cảm ơn tất cả những gì ta gặp phải trong cuộc sống này, cả những điều may mắn lẫn bất hạnh, bạn nhé!

*****!*****!*****!*****!*****!

Vũ nắm lấy bàn tay trắng ngần của con bé thầm tạ ơn đáng trên cao... cảm ơn ngài giữ mạng nhỏ cho cô....

-Con bé vẫn chưa tỉnh?

Hàn phu nhân khẽ thờ dài, ôi con trai bà, ôi con dâu tương lai của bà...thật may mắn cả hai đã ổn, vết thương của Ái Linh đã không còn đáng ngại nữa

-Chưa mẹ. Bảo bồi ham ngủ quá

Vũ hơi cười

Vợ anh chỉ là ham ngủ chút thôi, lúc tỉnh dậy anh sẽ chỉnh vợ

Ngoại trừ lúc đi tắm và đi vệ sinh ra còn lại hoàn toàn thời gian của Vũ lag ở phòng bệnh với Vợ

Cát gia ngày ngày vào thăm con gái, Ái linh của ông tuy không nguy hiểm tới tính mạng nhưng lúc khám tổng thể cho con bé thì phát hiện ra máu tụ trong não đề nên các dây thần kinh kiến con bé rơi vào trạng thái hôn mê sâu không biết khi nào mới tỉnh lại

Hằng cũng được sang thăm con bạn hai lần, nhìn nó nằm bất động cô chả quen.. như công chúa ngủ trong rừng ấy nhưng mà nó cứ thế thì khổ

Hơn 1 tháng ròng rã Cát Ái Linh nằm bất động có 2 người đau lòng nhìn cô từ xa...

Ân hận bởi tội lỗi của chính mình

Nhất Vinh Khiêm không dám đối mặt với người con gái ấy

Anh lặng lẽ đứng một góc nhìn thôi. Người của Cát gia và Hàn Vũ đều biết nhưng họ để mặc...

Người còn lại là Quang, tội lỗi anh gây ra lớn quá nên anh không dám vào, chỉ sợ họ không tiếp nhận

Vũ nói chuyện với Ái Linh rất lâu

Anh cầm tay cô hôn lên mu bàn tay gầy rồi gục đầu bên giường thủ thi

-Dậy đi em, anh chán cơm ngoài bếp rồi họ chẳng nấu ngon như em, anh ngủ một mình cũng lạnh lắm Linh ạ... anh biết là em mệt, nhưng mà em này nằm mãi cũng không tốt đâu. Dậy đi em... anh nhớ em nhiều lắm...

-Nhiều là bao nhiêu?

-Là rất rất nhiều...ơ....

....

....

Khoảng không gian tĩnh lặng đến ngớ ngẩn

Nụ cười nhẹ nhàng in hằn trong mắt kẻ si tình

-Em...Bác Sĩ....mau tới đây

Hạnh phúc vỡ òa trong lòng tôi còn nhìn rõ cái người bề ngoài lãnh huyết kia đứng lẹ...

Sau khi khám xét 1 hồi thì phát hiện máu tụ đã tan hết sạch như một kì tích

Trí nhớ hoàn toàn vẹn nguyên trở lại

Cám ơn đáng trên cao đã để cho anh ở bên tôi

Cả nhà họ Cát niềm niềm nở nở, trên dưới hàn gia hạnh phúc vô bờ

Nơi ấy có hai kẻ thờ phào

Bạn đang đọc truyện *Đề Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Khách lạ

Dường như mọi thứ đã đi đúng theo quỹ đạo vốn có của nó

Trí nhớ của tôi trở lại, mọi hiểm khích giữa Vũ và Quang đã được hóa giải hoàn toàn còn về phần Khiêm tôi có đi gặp anh một lần sau khi bình phục hoàn toàn

Cái vụ này khiến cái người kia ăn một hũ giấm chua lớn, giận giận dỗi dỗi cả một tuần liền

Lại nói về Khiêm, anh ta đã khôi phục lại ngôi biệt thự bên bờ biển tôi và anh ta vừa cảm ơn vừa xin lỗi nhau..

Tôi xin lỗi không thể ở bên anh ta, còn anh xin lỗi vì đã ích kỷ.

Chúng tôi nói chuyện với nhau như hai người bạn thân thiết

-Anh không nghĩ rằng khi ký ức của em quay lại em lại khác như vậy...

Khiêm cười nhẹ

-Thật sao khác chỗ nào vậy?

Tôi hỏi

-Ưong ngạnh, mạnh mẽ nhưng mà...vẫn có nét của Minh Mi

-Em đã rất nhiều lần nghĩ rằng tại sao lại là Minh Mi mà không phải một cái tên nào khác.

Khiêm cười nhìn ra một khoảng xa

- Anh thấy nó rất trong sáng, nó bật ra trong đầu anh ngay khoảnh khắc mi mắt em mở để lộ ra đôi mắt quyến rũ hút hồn của em...thật sự rất đẹp, giống như vực dốc sâu thẳm không nói thoát

.....Đôi mắt có ma lực như vậy sao, tôi thật ngạc nhiên đấy thưa quý vị

Tôi ở lại cùng Khiêm dùng bữa xong mới trở về Khiêm dự định sẽ đi du lịch vài nơi xa xa và hứa sẽ đến dự trong lễ cưới của tôi và Vũ, Khiêm nói anh luôn chào đón tôi khi tôi muốn trở lại đây nếu Vũ đối xử không tốt với tôi anh ta sẽ liều chết với Vũ

Xét cho cùng thì Khiêm cũng là một người đàn ông tốt đúng không? Tôi thật sự là cảm thấy như vậy đấy

Một người đàn ông tốt sẽ tìm được người thích hợp thôi. Tôi tin rằng Khiêm sẽ tìm thấy người con gái yêu anh ấy hơn chính bản thân mình

Khiêm nhìn theo chiếc xe trở tình yêu của đời anh đi xa, trái tim anh hơi nhói lên nhưng không sao cả.... Vốn dĩ cô ấy không thuộc về anh, không phải Minh Mi... anh cũng không thể gượng ép cô trở thành Minh Mi được...

Đôi cánh tự do là khát khao của hạt cát nhỏ ấy

tình cảm của anh và cô ấy giống nhưng hai con đường không giao nhau vậy

Bởi có những con đường không thể giao nhau. nên dẫu anh có cố gắng miệt mài thì cô và anh vẫn không bao giờ đi cùng một hướng. rồi cả một đời vẫn lạc bước về đâu...

Bởi có những con đường thấm ướt suốt mấy trận mưa ngâu. Và có những con đường mãi hun hút về xa...

Để trái tim cứ lẩn dãi qua nhưng nhớ. Và anh biết nếu cố chấp càng bước thì càng đau nên anh chấp nhận đi đúng theo quy luật hạnh phúc

Tôi trở về nhà

Chị Tú nói tôi có bạn tới tìm mà tôi ngoài hăng ra thì miễn cưỡng có thêm Nguyễn Bảo An được coi là bạn... Hăng và An chị Tú đều biết cả... vậy người bạn kia là ai????????

Tôi chau mày

Người con gái ăn vận bộ công sở cực đẹp ngồi trong phòng khách bên lò sưởi, từng động tác rất tao nhã cho thấy là một người được rèn luyện từ nhỏ thuần thục giao tiếp và hẳn cô ấy là một cô tiểu thư quyền quý

tôi cất tiếng

- Xin lỗi, cô tìm tôi ư?

- Xin chào, tôi là Bảo Hân chị gái của An.

- Cô tìm tôi có chuyện gì?

Hân không nghĩ rằng Cát Ái Linh lại hỏi thẳng như vậy

- Cũng không có gì, Bảo An nhà tôi nghe nói cô sắp kết hôn thì rất buồn mấy năm nó theo đuổi cô tình cảm sâu đậm chắc cô cũng biết, cô thì không đoái hoài tới nó còn nó thì sống chết ở bên cô. Tôi thấy nó quá ngốc rồi, mà thôi chuyện chính tôi tới đây không phải để nói vớ vẩn mấy câu này. Bảo an tội nghiệp của tôi gửi quà tặng cô.... Lần đầu gặp tôi cũng có quà cho cô.

Bảo hân đặt trước mặt tôi một hộp quà nhỏ và một phong bì nhỏ

- cảm ơn cô và An. Tôi rất quý An như một người bạn tốt. Tình cảm nam nữ không thể miễn cưỡng dù cho có quen nhau 10 năm 20 năm thì cũng không ăn nhằm gì với định mệnh được đặt sẵn dưới bàn tay của đấng trên cao

tôi nói

Bảo hân cười

- phải cô nói đúng. À, chồng sắp cưới của cô rất thích mùi thơm của Ly Ly tươi mát... anh ấy rất tuyệt vời, rất quyến rũ.

- vậy sao? tôi sẽ chú ý. Cảm ơn lời gợi ý của cô bảo Hân, sắp tới vài ngày nữa nếu rảnh rồi cô hãy tới tham gia tiệc cưới của chúng tôi thay Bảo An

- ok, nếu tôi rảnh nhất định sẽ tới

- Hân Vũ sẽ rất vui nếu gặp cô

- Tôi cũng rất mong gặp anh ấy, muộn rồi tôi xin phép

Thomas nín thở, hai người phụ nữ dùng ngôn ngữ mà đấu nhau thật kinh khủng. Nếu cầm tú rơi vào tình cảnh của Ái Linh, hồ ly tìm tới nhà khiêu khích thì chắc cô ấy chả cần nói trực tiếp xé người kia ra, em vợ thực sự cao thủ nhẫn nhịn, hơn nữa mặt không biến sắc trực tiếp đối đầu khiêu khích lại đối thủ

Cao thù gặp cao thù.... đáng để xem!

Còn về Bảo Hân, cô thực sự không nghĩ rằng Ái Linh lại dùng thái độ đó với cô, không nóng giận không bàng hoàng, không ngạc nhiên... hoàn toàn bình thản

xem ra cô ta khó nhằn đây!

Bạn đang đọc truyện *Đề Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Bad girl

Là phụ nữ nhất định phải sống như một loại thuốc phiện□□ hoặc là không thể bỏ hoặc là không thể động vào.

Tôi tôn trọng quy luật tồn tại ở mọi nơi, học cách chinh phục nó.

Để tồn tại trong xã hội khắc nghiệt nhất khi không còn ai để bảo vệ hay dựa dẫm chính là lúc sức mạnh nguyên thủy nhất của con người bộc lộ ra.

Để sinh tồn ta cần đấu tranh, kẻ thông minh hơn sẽ thắng kẻ yếu sẽ bị chà đạp.

Trước khi trở thành một nữ sinh viên xuất sắc, một thực tập viên chuẩn mực, người phụ nữ của ông trùm vũ khí... tôi là một Bad Girl luôn đấu tranh để tồn tại.

Đối với tôi mà nói những khiêu khích kia chẳng là gì cả, một khi đã tin tưởng thì dù người ta có nói sao đi chăng nữa thì tôi vẫn trung thành đến chết với lòng tin của mình

Khôn ngoan và sáng suốt sẽ thắng

Cuộc đời như canh bạc một thắng hai thua và không có hòa!

Nguyễn Bảo Hân tôi sẽ chờ xem thủ đoạn của cô

Xa xa...có hai người bàn tán

-Cậu nói xem, lão đại có lạnh lặn qua được đêm hôm nay không?

Huy khoác vai Kha hỏi

-Có chứ, lão đại sẽ an lành cậu cứ chờ xem không qua khỏi chắc không phải lão đại rồi. Tôi lo cho chị dâu nhỏ...sợ chị ấy không chịu nổi lão đại phúc hắc thôi.

Kha tặc lưỡi

hôm nay Vũ về muộn đương nhiên anh không biết rộng tổ sắp ập tới với mình rồi thấy bảo bối thức đợi thì lòng mềm như bún, bước vào phòng thì mùi ly ly thơm phức mũi...

vợ yêu tươi cười nhìn anh ngọt ngào lắm...lướt nhìn một phát mà suýt nữa anh sịt máu mũi.

Có vợ đẹp cũng là cái tội ý, anh thì anh biết vợ anh đẹp, quyến rũ lâu rồi nhưng hôm nay hơi bị lạ.

Vợ hơi bị ""xệch xi "" à nha

Vũ tháo cả vạt quần áo khoác nhào lên ôm vợ thủ thi

-Bảo bối, Vợ yêu... em đang có âm mưu gì?

-anh thích không?

-Thích... vợ rất đẹp!

không phải nịnh đâu nhé, bảo bối nhà anh đẹp thật. Vũ hít một hơi dài

-Ly Ly rất mát mẻ!

-Hôm nay có một cô gái đến và nói anh thích mùi hương này và cô ấy rất nhớ anh. Có vẻ như cô ấy rất hiểu anh

Vũ nhún vai ôm riết lấy bảo bối, anh biết là kẻ nào to gan như vậy rồi nhưng không ngờ đến khiêu khích bảo bối của anh sớm như vậy

-Em có ghen không?

-Không bị điên Yêu ạ, em không thích ăn giấm chua

-Eo oi thế cơ.

Vũ bừa bãi nhìn bảo bối lấy dưới gối 1 xấp anh nóng của anh và Bảo Hân. Sớm không tới muộn không tới lại tới vào lúc này cô ta có âm mưu gì đây

-Mát mẻ nhỉ?

Bị mả đều mà mặt anh Vũ tỉnh bơ đáp

-Ukm, cũng mát yêu ạ. Nhưng không chuyên nghiệp

-Vậy cơ à sắc nét thế này còn gì

-Anh không kém quyền rũ như vậy, yêu có muốn xem không... ảnh ót làm gì người thực đây anh cho yêu hết

Thôi thôi, tôi chào thua không dám trêu cái con người này nữa

Ảnh thì là ảnh ghép, tôi nhận ra rồi cô ta chắc cũng vất vả để làm ra mấy cái ảnh này phết nhìn ảnh công phu thế này cơ mà

-Không ngắm nữa, tên đàn ông khác có gì hay ho

Vũ dỗi rứt nẩy tằm ảnh trong tay tôi quăng xuống sàn rồi gối đầu lên chân tôi mè nheo

-Hôm nay anh rất ngoan, yêu chưa thưởng cho anh gì đâu nhé

-Thế anh thích gì?

Tôi hỏi

Vũ cười gian nhảy phốc xuống giường khóa cửa tắt điện

-Ê... anh... anh... không có đùa

-Ngại, êu oi yêu ngại à! Anh là của yêu rồi mà... Tùy yêu sử dụng thôi. Không cần ngại

-Đòi biến thái.

-Ngaoan nào

-Bỏ tay anh ra,...này... em cần bây giờ chứ

...

.....

...

Huy lác đầu

-Nhẹ nhàng một chút đi lão đại, dân FA không chịu nổi đâu

1 s sau tiếng vang ra từ căn phòng nọ

-Cút....biến càng xa càng tốt khoảng thì im mồm mà chịu

-Dạ... em xin cút ạ... chị dâu nhỏ... lão đại thông thả một chút đêm còn dài

Nó thật sự muốn độn thổ quá

-Bảo bối, chúng ta tiếp tục.

-Anh.... anh.... vô....(liêm sĩ)

Hai từ chưa kịp nói ra đành phải nuốt vào...

Haijz... cái người này thật quá bá đạo phúc hắc rồi

Bạn đang đọc truyện *Đề Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Đại kết cục

Sáng hôm sau qua trận mây mưa hôm qua có kẻ tươi hơn hớn sinh lực tràn trề, còn có một kẻ hận không thể xuống nổi giường.

-Chị dâu nhỏ đâu rồi?

Kha hát cảm hỏi

-Đang ngủ.

Hàn Vũ cư nhiên trả lời rất bình thản

-Lão đại, anh quá đáng quá chị dâu nhỏ mỏng manh như thế mà anh lỡ lòng cho người ta không xuống được giường. Kha tử kia cậu nói xem chị dâu nhỏ tới chiều có thể tỉnh dậy không?

Huy bữu môi xong nhào tới khoác vai Kha trêu chọc lão xuất ca

-Tôi không chấp với cậu. Còn hơn kẻ nào đó cả đêm ôm gối. Trông vắng không em? Lão đại đây rất thông cảm cho cậu. FA lâu lắm như vậy... có cần đi khám không Huy

Vũ hát hàm ngạo mạn

-Lão đại... anh...

Đụng chúng chỗ ngựa của Huy ca rồi còn gì nữa, cái con người này... nham hiểm khó lường không dễ chọc ghẹo chút nào

Không cần phải nghĩ Huy ca ca cay cú thế nào.

Anh điên rồi nhé, anh đẹp trai nồng nện như thế, anh mà ế à...không...cái thảm cảnh này anh không chịu nổi... anh thề,anh hứa,anh đảm bảo...nhất định nhất định thoát cái kiếp FA dài tập này

Không thể để thiệt thòi so với hai ông kia được

Một người có vợ hiền dịu nhu mì như nước

Một người có vợ vừa hiểu chuyện thông minh, gia thế tuyệt vời lại xinh đẹp khó tìm

Tức chết anh. Tức chết anh....

Anh... sẽ tìm 1 cô như thế... hội tụ đầy đủ các yếu tố trên cho hai cái lũ vừa rồi phải ghen tỵ □□□□□□□□

Chỉ không rõ bao giờ mới có thể tìm được nàng ấy

* * * * *

Sau khi bàn bạc kỹ lưỡng với ba Thượng, ra mắt cho có lệ thôi chứ hai bên biết thừa nhau rồi

Lão Hàn gia không có tiếng nói mọi việc phụ nhân hàn gia Triệu Hà cùng con trai định đoạt hết

Bên Cát gia thì khỏi nói. Ba thượng và Cẩm Tú rất ưng chàng rể này

Nói chung thì mọi việc đã xong hết tất tần tật

Hai ngày sau thiệp cưới được phát đến tận tay của Bảo Hân khiến cô giận cả người

Thằng em trai vô dụng không giúp kế hoạch của cô tiến triển lại còn ngăn cản

Cái gì mà yêu thì để người mình yêu hạnh phúc cơ chứ

Khốn thật. Tình yêu của nó vĩ đại vĩ cả ra ý.

Cứ mang tình yêu ra mà găm xem sống được bao lâu, không có tiền đểch có chỗ đứng...tiền không có thì cạp c...út mà sống à

Ông bà già trao tài sản cho nó hưởng thì nó còn lo gì nữa, nhưng cô khác. Một xu không có luôn, thế nên cô cần một chỗ đứng vững trắc

Tiền phải xứng xứng thỏa sức tiêu

Chồng cô phải đẹp

Phải có quyền lực

Kẻ mà cô nhắm đến đương nhiên đáp ứng đầy đủ điều kiện trên. Kẻ cô chọn tốn nhiều công sức như vậy sẽ không để kẻ khác làm ngư ông đắc lợi cướp đi một cách dễ dàng được

Cứ chờ đấy. Cô có kế hoạch riêng cho Cát Ái Linh

#####

Ngày đến phải đến.... đám cưới không lớn chỉ có 25 bàn...mỗi bàn 6 vị khách...toàn người máu mặt

Trong đó có một bàn đặc biệt của gia đình bé Na bé cường... hôm nay chị Linh của chúng nó xinh lung linh luôn, xinh hơn cô hoa hậu trên ti vi ý...chị còn mua cho 3 mẹ con nhà Cường quần áo đẹp cơ...ngồi cùng bàn với ba chị nhé, mẹ chồng chị nhé hơi bị óach xà lách đó

Chú xinh trai lần trước ý là chồng chị Linh đấy, mẹ bảo chú ý giàu lắm thế là chị Linh không phải chịu khổ nữa...Na nhìn cái khách sạn đồ sộ này... hoa cả mắt... chú nhờ Na chăm sóc chị Linh đấy...

-Nhóc con, chuyển cái này cho chị dâu nhỏ của anh nhé

Huy xoa đầu Na rồi đưa cho con bé chiếc hộp bé xíu

-Gi vậy ạ? Chú... chú ơi... chú đẹp trai quá đi

-Con bé này....

-Chú đợi Na.. đợi Na 6 năm nữa... Na tròn 18 tuổi sẽ cưới chú

Huy sốc...trẻ con bây giờ nó bá đạo đến thế này cơ à

-Thích là phải nói. Chị Linh dạy cháu thế. Chú đẹp trai... chờ Na

Ôi Chị dâu nhỏ... chết mất thôi.

-Chờ cháu lớn anh già rồi bé. Xin lỗi bé giờ mang đồ vào cho cô dâu đi

Huy xoay người đi.

Na bấu môi, Na nhất định cưới chú...Na hứa

Cầm cái hộp bé xíu đưa cho chị Linh xong Na được dẫn về bàn nhé

Lúc nhạc đình đình vang lên ý cô dâu bước ra

Nhưng không phải chị Linh...

Ảo thật ý

Thế là thế nào?

Bảo An đứng bật dậy hoảng hốt hỏi... chị anh không làm liều đấy chứ

-Chị... sao chị... Linh đâu?

Hân nhếch môi đểch để ý, tự tin bước đến ghé tai Hàn Vũ nói nhỏ

-Muốn cô ta sống thì mau kết hôn với em

-Cô...

-Này...chị hai à? Muốn rứt chồng thì cũng nên xem đối tượng là ai chứ? Tôi không có phải kẻ nữ. Mấy thằng bỏ đi này trả lại cho chị nhé

Cô dâu chính bước vào rất oai phong lẫm liệt mang đang về của nữ hảo hán đó nga

-Sao mà....!!!!!!

-Con chó. Tao đợi ngày này lâu lắm rồi... chính mày dẫn em tao đến...là mày âm mưu cả.... tao...tao giết mày

Quang từ dưới lao lên

-ha là tao đẩy mày đánh đi có trách thì trách thằng phé vật là mày ý... ngu thì đừng đổ lỗi

-Mày....

-Mày đánh đi... chỗ này tao cho gài thuốc nổ rồi cạy cần tao bấm nút kích nổ... hôm nay tất cả cùng chết. Tao không có được thì không đưa nào có được cả

Vũ nhếch môi

-Bấm đi, bấm đi. Cô tưởng chỗ này có ư?

-Phải, mày bấm đi con bitch này... tao nói cho mày hay... việc mày vào được đây cũng là do chủ ý bọn tao xếp đặt cả, trò mèo của mày dẻo qua mặt được ai đâu

Quang nhếch môi

Hân cay cú bấm lấy bấm để nút kích bom mà éo nổ...

Không... không thể nào

Khốn... cô không chấp nhận

-Hôm nay tao sẽ sử dụng mày. Thích làm cô dâu à? Tao cho mày làm...

-Nể mặt tôi tha cho chị ý. Dù sao chị ý cũng là chị tôi

Bảo An lên tiếng

-Không.. các người các người... không.. tôi không cam lòng..

Na lắc đầu. Bà đi này phát điên rồi đáng sợ quá đi

Cái chú bảo An kia cũng đẹp trai quá đi mất

-Đưa chị cậu đi đi nhốt cô ta lại để xổng ra. Gặp cô ta lần nào nữa tôi sẽ không tha cho cô nữa

Quang kích động

-Tại sao tại sao? Bao nhiêu việc tôi làm lại thành thế này, tôi hi sinh bao nhiêu làm bao nhiêu điều... rốt cuộc cô ta hưởng... cô ta có gì mà các người thích, có gì mà bênh vực chứ....

-Tôi có tâm! Còn cô thì không....đi chị ta đi đi

Tôi lạng nhìn Bảo An lời chị ta đi... con người tham lam quá luôn không có kết quả tốt.

-Bà xã. Biểu hiện rất tốt....tôi nay anh sẽ thưởng!

Haijz... tên xấu xa... đáng ghét

Tôi... vớ nhầm tên lưu manh rồi

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Ngoại truyện

Yêu

Tình yêu đúng là thứ khó nói nhất trên đời, mong manh hơn sợi tơ, sợi chỉ.

Thời gian không chờ đợi cứ bắt em già đi.... ở cái giai đoạn thời trẻ chưa qua, thời già đã gõ cửa... sao mà thấy chông chênh quá vì sự đời vô thường!
Đôi lúc em sợ mất anh.

Lỡ... đường đông quá ta lạc mất nhau.

Đúng là yêu thôi chưa đủ... nó là thứ vô hình nên bé nhỏ... nhưng lại vô hình nên lớn mạnh chẳng khác gì bom nguyên tử với sức công phá mạnh mẽ.

Chỉ trách con người ta luôn coi trọng sự lựa chọn hơn là trân trọng nhau! Và điều đó tạo nên cuộc sống này khác hoàn toàn với chuyện cổ tích !

Em chọn anh người khiến cho em vừa yêu vừa sợ... ân tình của anh bao giờ em mới trả hết

Khi em chẳng có gì... anh ở bên em

Em là hòn đá ngang ngược bị người đời cả khinh thường. Anh lại coi em như là kim cương, là báu vật vô giá, lắng lưu chiều chuộng em vô cùng vô bến.

Lúc em có tất cả anh bảo vệ em

Tình yêu của anh sao lại mãnh liệt đến như vậy, em có ưu điểm gì mà được anh yêu thương đến thế

Anh...đôi với em là món vô giá mà đáng trên cao đã ban tặng em

Chào em, hạnh phúc của đời anh

Trong mắt anh em là cô công chúa nhỏ lúc nào cũng cần chăm sóc

Xa em, anh sợ mất...lại càng sợ em rời khỏi anh

Từ giây phút ta gặp nhau đã có 1 sợi dây vô hình buộc lại

Em là hạt cát, vậy anh nguyện làm cát giống em.. nơi đâu có em, anh nguyện ở cùng

Em chính là cô gái nhỏ của anh

Là vợ của anh

Là bạn tri kỷ của anh

Là mẹ của con anh

Nếu ta lạc nhau.

Em chỉ cần đứng yên 1 chỗ thôi...anh sẽ tìm em. Dù em nơi đâu

1 năm sau ngày cưới

Giữa trời đông gió buốt của tháng 12

Có bà vợ lâm bồn

Bên ngoài có cả một hàng ngũ gái xinh gái đẹp túc trực

Bảo An, Nhất Vinh Khiêm, Huy cùng Hàn Vũ đi lại đến mòn cả đế giày

-Đừng có đi lại nữa

Cầm Tú tức giận nói

-chị nói xem, có phải lâu quá rồi không? Tôi có nên xông vào không

-Đứng đấy hơn 30 phút rồi

Nhất Vinh Khiêm ngó đồng hồ

- Máy cái thang này, đề chứ có phải đi vệ sinh đâu. Ngồi xuống

Ba thượng cũng nóng máu

Con gái và cháu ba ở trong kia kìa ai chả lo lắng thế mà 4 thằng hãm này còn đánh đồn tâm lý thêm chứ

Một lúc sau thì có tiếng khóc của trẻ con...

May quá sinh rồi

Mẹ tròn con vuông

2 Thằng Vũ con nhé. Hy sinh cho hai cu cậu xong thì mẹ Linh cũng lịm luôn đến chiều

Bố Vũ thì lo cho vợ chả thèm quan tâm hai thằng quần què kia làm gì...

Mặc kệ cho 3 tên ế ngoài kia tranh dành bế bồng

3 tên kia tranh nhau

Nhất Vinh Khiêm và Nguyễn Bảo An

Tuyên bố hùng hồn

Không được làm chồng Linh sẽ làm bố của con Linh

Vâng hai anh ý đã lên chứ cha nuôi của hai cu cậu sinh đôi Win và Key

Tên của hai cu cậu cũng kêu chả kém

Hàn Minh Duệ và Hàn Minh Quân

Tên bà nội đặt đấy, có ý có tứ cả còn ba tụi nhỏ thì gọi chung hai đứa là quý sứ

Hai thằng quý sứ giống anh như tặc chúng nó khác mỗi cái hai thằng không quần mẹ chúng nó như ba * cười *

May mắn thay, không tên nào dám độc chiếm vợ với anh

Nhất Vinh Khiêm và Nguyễn Bảo An... thêm ông bác Quang Ken nữa đào tạo hai cu cậu từ bé tính cách như cụ non luôn

Lắm lúc mẹ Linh định can thiệp thì hai cu cậu lác đầu nói

Yêu mẹ nên phải mạnh mẽ để bảo vệ mẹ

Đấy yêu thế chứ lị...

Xong lại được lão chồng lịm nọt dụ dỗ đủ kiểu nên tặc lười cho qua

Thôi kệ

Cho chúng nó phát triển sớm tý cũng chả sao...

Vũ thì miễn nguyện

Cứ cố gắng phát huy bám lấy mấy ông ba nuôi... anh bám vợ anh

Không xâm phạm nhau thế là ok

Bạn đang đọc truyện *Để Anh Yêu Thương Em* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.